

გაერთიანებული ერების ორგანიზაციის კონვენცია კორუფციის წინააღმდეგ

პრეამბულა

4

ამ კონვენციის მონაწილე სახელმწიფოები

გამოთქვამენ წუხილს საზოგადოების სტაბილურობისა და უსაფრთხოებისათვის კორუფციის შედეგად წარმოშობილი პრობლემებისა და საფრთხის სერიოზულობის გამო, რაც არღვევს დემოკრატიულ ინსტიტუტებსა და ფასეულობებს, ეთიკურ ფასეულობებსა და სამართლიანობას, ზიანს აყენებს მდგრად განვითარებასა და მართლწესრიგს,

გამოთქვამენ წუხილს კორუფციასა და დამნაშავეობის სხვა ფორმებს შორის კავშირის გამო, კერძოდ, ორგანიზებულ დამნაშავეობასა და ეკონომიკურ დამნაშავეობას შორის, ფულადი საშუალებების „გათეთრების“ ჩათვლით,

გამოთქვამენ წუხილს კორუფციის შემთხვევების გამო დიდი მოცულობის აქტივებთან დაკავშირებით, რომლებიც შეიძლება შეადგენდეს სახელმწიფოთა რესურსების მნიშვნელოვან ნაწილს და იმ საფრთხის გამო, რომელიც ექმნება ამ სახელმწიფოთა პოლიტიკურ სტაბილურობას და მათ მდგრად განვითარებას,

დარწმუნებულნი არიან, რომ კორუფცია აღარ არის ლოკალური პრობლემა, იგი ტრანსნაციონალური მოვლენაა, რომელიც მოიცავს ყველა ქვეყნის საზოგადოებასა და ეკონომიკას, რაც განაპირობებს საერთაშორისო თანამშრომლობის უდიდეს მნიშვნელობას კორუფციის თავიდან აცილებისა და მასთან ბრძოლის სფეროში,

დარწმუნებულნი არიან, რომ კორუფციის თავიდან აცილებისა და მასთან ბრძოლის ეფექტიანობისათვის აუცილებელია ყოვლისმომცველი და მრავალმხრივი დისციპლინური მიდგომა,

დარწმუნებულნი არიან, რომ მომავალში ტექნიკური დახმარება მნიშვნელოვან როლს შეასრულებს სახელმწიფოთა შესაძლებლობების გაფართოებაში, მათ შორის, პოტენციალის გაძლიერებითა და შესაბამისი ინსტიტუტების შექმნით კორუფციის თავიდან აცილებისა და მასთან ბრძოლის ეფექტიანობის სფეროში,

დარწმუნებულნი არიან, რომ პირადი ქონების უკანონოდ შეძენა სერიოზულ ზიანს მიაყენებს დემოკრატიულ ინსტიტუტებს, ეროვნულ ეკონომიკასა და მართლწესრიგს,

ღებულობენ მტკიცე გადაწყვეტილებას, რომ უფრო ეფექტიანად გაატარონ უკანონოდ შეძენილი აქტივების საერთაშორისო გადარიცხვების თავიდან აცილების, გამოვლენის, აღკვეთის ღონისძიებები და განამტკიცონ საერთაშორისო თანამშრომლობა ასეთი აქტივების დასაბრუნებლად.

ადასტურებენ სათანადო სამართალგამოყენების ფუძემდებლურ პრინციპებს სისხლისსამართლის წარმოებაში და სამოქალაქო ან ადმინისტრაციულ წარმოებაში ქონებრივი უფლებების დასაცავად.

ითვალისწინებენ, რომ კორუფციის თავიდან აცილება და მისი აღმოფხვრა ყველა სახელმწიფოს მოვალეობაა და აღნიშნულ სფეროში საკუთარი ძალების ეფექტიანობის უზრუნველყოფისათვის ამ სახელმწიფოებმა უნდა ითანამშრომლონ ერთმანეთთან ცალკეული პირებისა და ჯგუფების მხარდაჭერითა და მათი უშუალო მონაწილეობით საჯარო სექტორის ფარგლებს გარეთ, კერძოდ, სამოქალაქო საზოგადოებასთან, არასამთავრობო ორგანიზაციებთან და ორგანიზაციებთან, რომლებიც ფუნქციონირებენ თემის საფუძველზე.

ითვალისწინებენ საჯარო საქმეებისა და საჯარო ქონების სათანადო მართვისა და კანონის წინაშე სამართლიანობის, პასუხისმგებლობისა და თანასწორობის პრინციპებს, პატიოსნებისა და მოუსყიდველობის უზრუნველყოფის აუცილებლობას, აგრეთვე ისეთი კულტურის შექმნას, რომელიც უარყოფს კორუფციას.

მაღალ შეფასებას აძლევენ დამნაშავეობის თავიდან აცილებისა და სისხლის სამართლის მართლმსაჯულების კომისიისა და კორუფციის თავიდან აცილებისა და მასთან ბრძოლის სფეროში გაეროს ნარკოტიკებისა და დამნაშავეობის სამმართველოს მუშაობას.

იმოწმებენ სხვა საერთაშორისო და რეგიონული ორგანიზაციების მიერ ამ სფეროში გაწეულ საქმიანობას, მათ შორის, აფრიკის კავშირის, ევროპის კავშირის, არაბეთის ქვეყნების ლიგის, ამერიკის სახელმწიფოთა ორგანიზაციის, ეკონომიკური თანამშრომლობისა და განვითარების ორგანიზაციის, ევროპის საბჭოს, საბაჟო თანამშრომლობის საბჭოს (რომელიც ცნობილია, როგორც მსოფლიო საბაჟო ორგანიზაცია) საქმიანობებს.

მაღლიერებას გამოთქვამენ კორუფციის თავიდან აცილებისა და მასთან ბრძოლის სფეროში მრავალმხრივ დოკუმენტებთან დაკავშირებით, კერძოდ, ამერიკის სახელმწიფოთაშორისი კონვენცია კორუფციასთან ბრძოლის შესახებ, რომელიც მიიღო ამერიკის სახელმწიფოთა ორგანიზაციამ 1996 წლის 29 მარტს, კონვენცია კორუფციასთან ბრძოლის შესახებ, რომელიც შეეხება ევროპის გაერთიანებათა თანამდებობის პირებს ან ევროპის კავშირის წევრი სახელმწიფოების თანამდებობის პირებს, რომელიც მიიღო ევროპის კავშირის საბჭომ 1997 წლის 26 მაისს; კონვენცია საერთაშორისო კომერციულ გარიგებებში უცხო ქვეყნის თანამდებობის პირთა მოსყიდვის შესახებ, რომელიც მიიღო ეკონომიკური თანამშრომლობისა და განვითარების ორგანიზაციამ 1997 წლის 21 ნოემბერს; კონვენცია კორუფციასთან დაკავშირებით სისხლის სამართლის პასუხისმგებლობის შესახებ, რომელიც მიიღო ევროპის საბჭოს მინისტრთა კომიტეტმა 1999 წლის 27 იანვარს; კონვენცია კორუფციასთან დაკავშირებით სამოქალაქო-სამართლებრივი პასუხისმგებლობის შესახებ, რომელიც მიიღო ევროპის საბჭოს მინისტრთა კომიტეტმა 1999 წლის 4 ნოემბერს, და აფრიკის კავშირის კონვენცია კორუფციის თავიდან აცილებისა და მასთან

ბრძოლის შესახებ, რომელიც მიიღეს აფრიკის კავშირის სახელმწიფოთა და მთავრობათა ხელმძღვანელებმა 2003 წლის 12 ივლისს, მიესალმებიან 2003 წლის 29 სექტემბერს გაეროს კონვენციის - ტრანსნაციონალური ორგანიზებული დანაშაულების შესახებ ძალაში შესვლას და

შეთანხმდნენ შემდეგზე:

თავი I

ძირითადი დებულებანი

მუხლი 1. კონვენციის მიზნები

ამ კონვენციის მიზნებია:

- ა) იმ ღონისძიებათა გატარებისა და მათი განმტკიცების ხელშეწყობა, რომლებიც მიმართულია კორუფციის თავიდან ასაცილებლად და მასთან საბრძოლველად;
- ბ) კორუფციისა და მასთან ბრძოლის თავიდან აცილების სფეროში ტექნიკურ დახმარებასთან დაკავშირებით საერთაშორისო თანამშრომლობის წახალისება, გამარტივება და მხარდაჭერა, მათ შორის, აქტივების დასაბრუნებლად შესაბამისი ღონისძიებების გატარება;
- გ) პატიოსნების, მოუსყიდველობისა და პასუხისმგებლობის, აგრეთვე საჯარო საქმეებისა და საჯარო ქონების სათანადო მართვის წახალისება.

მუხლი 2. ტერმინთა განმარტებები

ამ კონვენციაში გამოყენებულ ტერმინებს აქვთ შემდეგი მნიშვნელობა:

- ა) საჯარო თანამდებობის პირი: i) ნებისმიერი დანიშნული ან არჩეული პირი, რომელსაც მონაწილე სახელმწიფოს საკანონმდებლო, აღმასრულებელ, აღმინისტრაციულ ან სასამართლო ორგანოში უკავია მუდმივი ან დროებითი თანამდებობა შესაბამისი შრომის ანაზღაურებით ან მის გარეშე, დაკავებული თანამდებობის მიუხედავად; ii) ნებისმიერი სხვა პირი, რომელიც ასრულებს რაიმე საჯარო ფუნქციას, მათ შორის, საჯარო უწყებისათვის ან საჯარო საწარმოსათვის, ან ახორციელებს რაიმე სახის საჯარო მომსახურებას, როგორც ეს განსაზღვრულია მონაწილე სახელმწიფოს შიდა კანონმდებლობით და როგორც ეს გამოიყენება ამ მონაწილე სახელმწიფოს სამართლებრივი რეგულირების შესაბამის სფეროში; iii) ნებისმიერი სხვა პირი, რომელიც მონაწილე სახელმწიფოს შიდა კანონმდებლობით განსაზღვრულია, როგორც „საჯარო თანამდებობის პირი“. ამ კონვენციის მეორე თავში აღნიშნული ზოგიერთი კონკრეტული ღონისძიების გატარების მიზნით „საჯარო თანამდებობის პირი“ წარმოადგენს ნებისმიერ პირს, რომელიც ასრულებს რაიმე საჯარო ფუნქციას ან ახორციელებს რაიმე საჯარო მომსახურებას, როგორც ეს განსაზღვრულია

მონაწილე სახელმწიფოს შიდა კანონმდებლობით და როგორც ეს გამოიყენება ამ მონაწილე სახელმწიფოს სამართლებრივი რეგულირების შესაბამის სფეროში;

ბ) უცხო ქვეყნის საჯარო თანამდებობის პირი — ნებისმიერი დანიშნული ან არჩეული პირი, რომელსაც უკავია სხვა სახელმწიფოს საკანონმდებლო, აღმასრულებელ, ადმინისტრაციულ ან სასამართლო ორგანოში რაიმე თანამდებობა და ნებისმიერი პირი, რომელიც ასრულებს რაიმე საჯარო ფუნქციას სხვა სახელმწიფოსათვის, მათ შორის, საჯარო უწყებებისათვის ან საჯარო საწარმოსათვის;

გ) საერთაშორისო ორგანიზაციის საჯარო თანამდებობის პირი — საერთაშორისო სამოქალაქო მოსამსახურე ან ნებისმიერი პირი, რომელიც უფლებამოსილია ასეთი ორგანიზაციის მიერ აწარმოოს საქმიანობა მისი სახელით;

დ) ქონება — ნებისმიერი სახის აქტივი, მატერიალური ან არამატერიალური, მოძრავი ან უძრავი, რომელიც გამოხატულია ნივთების სახით ან მასზე შესაბამისი უფლებებით; ქონებად ითვლება აგრეთვე იურიდიული დოკუმენტები და აქტები, რომლებითაც დასტურდება ასეთ აქტივებზე საკუთრების უფლება ან მათდამი ინტერესი;

ე) დანაშაულიდან მიღებული შემოსავალი — ნებისმიერი ქონება, რომელიც შეძენილია ან მიღებულია პირდაპირ ან ირიბად, რაიმე დანაშაულის ჩადენის შედეგად;

ვ) ოპერაციის შეჩერება (გაყინვა) ან დაპატიმრება — ქონების გადაცემის, გარდაქმნის, გასხვისების ან გადაადგილების დროებით აკრძალვა, ან ასეთი ქონების დროებითი ფლობა, ან ასეთ ქონებაზე დროებითი კონტროლი სასამართლოს ან სხვა კომპეტენტური ორგანოს დადგენილების შესაბამისად;

ზ) კონფისკაცია — ქონებაზე უფლების საბოლოოდ ჩამორთმევა სასამართლოს ან სხვა კომპეტენტური ორგანოს დადგენილების შესაბამისად;

თ) ძირითადი სამართალდარღვევა — ნებისმიერი სამართალდარღვევა, რომლის შედეგად მიღებულ შემოსავალზე შეიძლება განხორციელდეს ამ კონვენციის 23-ე მუხლით განსაზღვრული ქმედებები, რომლებიც ქმნიან დანაშაულის შემადგენლობას;

ი) კონტროლირებადი ზედმეტობა — მეთოდი, რომლის გამოყენების დროს დასაშვებია უკანონო ან ეჭვქვეშ არსებული ტვირთის პარტიის გატანა, გადაზიდვა ან შემოტანა ერთი ან რამდენიმე სახელმწიფოს ტერიტორიაზე ამ სახელმწიფოთა კომპეტენტური ორგანოების ნებართვითა და მეთვალყურეობით რაიმე სახის დანაშაულის გამოძიებისა და დანაშაულში მონაწილე პირთა გამოვლენის მიზნით.

მუხლი 3. გამოყენების სფერო

1. ეს კონვენცია, მისი დებულებების შესაბამისად გამოიყენება კორუფციის თავიდან აცილების, გამოძიებისა და სისხლისსამართლებრივი დევნის და ოპერაციის შეჩერების (გაყინვის), დაპატიმრების, კონფისკაციისა და დანაშაულიდან, რომელიც ასეთად ცნობილია ამ კონვენციის შესაბამისად, მიღებული შემოსავლის დაბრუნების მიზნით.

2. ამ კონვენციის შესრულების მიზნით, თუ მასში სხვა რამ არ არის გათვალისწინებული, აუცილებელი არ არის, რომ აღნიშნული დანაშაულებების ჩადენამ ზიანი მიაყენოს სახელმწიფო ქონებას.

მუხლი 4. სუვერენიტეტის დაცვა

1. მონაწილე სახელმწიფოები ამ კონვენციის თანახმად თავიანთ ვალდებულებებს, სუვერენული თანასწორობის, სახელმწიფოთა ტერიტორიული მთლიანობისა და სხვა სახელმწიფოთა საშინაო საქმეებში ჩაურევლობის პრინციპის დაცვით.

2. ამ კონვენციის არც ერთი დებულება არ ამლევს მონაწილე სახელმწიფოს უფლებას სხვა სახელმწიფოს ტერიტორიაზე გაავრცელოს თავისი იურისდიქცია და შეასრულოს ის ფუნქციები, რომლებიც მხოლოდ ამ სახელმწიფოს ორგანოთა კომპეტენციაშია მისი ქვეყნის შიდა კანონმდებლობის შესაბამისად.

თავი II

კორუფციის თავიდან აცილების ღონისძიებები

მუხლი 5. კორუფციის თავიდან აცილების პოლიტიკა და პრაქტიკა და კორუფციის უკუქმედება

1. თითოეული მონაწილე სახელმწიფო თავისი სამართლებრივი სისტემის ფუძემდებლური პრინციპების შესაბამისად შეიმუშავებს ან ატარებს ეფექტიან და კოორდინირებულ პოლიტიკას კორუფციის უკუქმედებისათვის, რაც ხელს უწყობს ამ საქმეში საზოგადოების ჩაბმას და გამოხატავს მართლწესრიგის, საჯარო საქმეებისა და საჯარო ქონების სათანადო მართვის, პატიოსნების, მოუსყიდველობის, გამჭვირვალობისა და პასუხისმგებლობის პრინციპებს.

2. თითოეული მონაწილე სახელმწიფო ისწრაფვის, შეიმუშაოს და ყაახალისოს პრაქტიკის ისეთი ეფექტიანი სახეები, რომლებიც ხელს შეუწყობს კორუფციის თავიდან აცილებას.

3. თითოეული მონაწილე სახელმწიფო კორუფციის თავიდან აცილებისა და მასთან ბრძოლის თვალსაზრისით ისწრაფვის პერიოდულად შეაფასოს შესაბამისი სამართლებრივი დოკუმენტები და გათარებული ადმინისტრაციული ღონისძიებები მათი აღეკვატურობის დადგენის მიზნით.

4. მონაწილე სახელმწიფოები, სათანადო შემთხვევებში და თავიანთი სამართლებრივი სისტემების ფუძემდებლური პრინციპების შესაბამისად, თანამშრომლობენ ერთმანეთთან და შესაბამის საერთაშორისო და რეგიონულ ორგანიზაციებთან იმ ღონისძიებათა შემუშავებისა და ხელშეწყობისათვის, რომლებიც განსაზღვრულია ამ მუხლით. ეს ურთიერთქმედება შეიძლება მოიცავდეს კორუფციის თავიდან ასაცილებლად საერთაშორისო პროგრამებსა და პროექტებში მონაწილეობას.

მუხლი 6. კორუფციის უკუქმედებისა და მისი თავიდან აცილების ორგანო
ან ორგანოები

1. თითოეული მონაწილე სახელმწიფო თავისი სამართლებრივი სისტემის ფუძემდებლური პრინციპების შესაბამისად უზრუნველყოფს ასეთი ორგანოს ან ორგანოების არსებობას, რომლებიც ატარებენ კორუფციის თავიდან ასაცილებელ ღონისძიებებს. ეს ღონისძიებებია:

ა) ამ კონვენციის მე-5 მუხლით განსაზღვრული პოლიტიკის გატარება, აგრეთვე, სათანადო შემთხვევებში, ასეთი პოლიტიკის გატარებაზე ზედამხედველობა და ამ კოორდინაციის განხორციელება;

ბ) კორუფციის თავიდან აცილების საკითხებზე ცოდნის გაღრმავება და გავრცელება.

2. თითოეული მონაწილე სახელმწიფო ამ მუხლის პირველ პუნქტში აღნიშნულ ორგანოს ან ორგანოებს უზრუნველყოფს აუცილებელი დამოუკიდებლობით თავისი სამართლებრივი სისტემის ფუძემდებლური პრინციპების შესაბამისად, რათა ამ ორგანომ ან ორგანოებმა უფრო ეფექტიანად შეასრულონ თავიანთი ფუნქციები ნებისმიერი არასათანადო გავლენისაგან თავისუფალ პირობებში. ამისთვის ისინი უზრუნველყოფილნი უნდა იყვნენ აუცილებელი მატერიალური რესურსებითა და სპეციალიზებული პერსონალით, რომლებიც თავიანთი ფუნქციების შესასრულებლად გაივლიან შესაბამის მომზადებას.

3. თითოეული მონაწილე სახელმწიფო აცნობებს გავროს გენერალურ მდივანს ასეთი ორგანოს ან ორგანოების დასახელებასა და მისამართს, რომლებიც ხელს შეუწყობენ სხვა მონაწილე სახელმწიფოებს კორუფციის თავიდან აცილების კონკრეტული ღონისძიებების შემუშავებასა და გატარებაში.

მუხლი 7. საჯარო სექტორი

1. თითოეული მონაწილე სახელმწიფო ისწრაფვის, სათანადო შემთხვევებში და თავისი სამართლებრივი სისტემის ფუძემდებლური პრინციპების შესაბამისად შექმნას, დაიცვას და განამტკიცოს სამოქალაქო მოსამსახურეების, სხვა არაარჩეულ საჯარო თანამდებობის პირთა სამუშაოზე მიღებისა და სამსახურის გავლის, სამსახურებრივი დაწინაურებისა და პენსიაზე გასვლის ისეთი სისტემები, რომლებიც:

ა) იქმნება ეფექტიანობისა და გამჭვირვალობის პრინციპების საფუძველზე და ისეთი ობიექტური კრიტერიუმების შესაბამისად, როგორებიცაა სამუშაოს შეუბალანსებლობა, სამართლიანობა და პირის შესაძლებლობები;

ბ) ითვალისწინებს კადრების სათანადო შერჩევისა და მათი მომზადების პროცედურებს საჯარო თანამდებობათა დასაკავებლად, რომლებიც განსაკუთრებით მოწყვლადია კორუფციის თვალსაზრისით, აგრეთვე, სათანადო შემთხვევებში, ასეთი კადრების როტაციას ამ თანამდებობებზე;

გ) ხელს უწყობს სათანადო გასამრჯელოს გაცემასა და სამართლიანი ანაზღაურების დადგენას მონაწილე სახელმწიფოს ეკონომიკური განვითარების ღონის გათვალისწინებით;

დ) ხელს უწყობს საგანმანათლებლო და სასწავლო პროგრამების ჩატარებას იმისათვის, რათა ასეთმა პირებმა დააკმაყოფილონ საჯარო ფუნქციების სწორად, კეთილსინდისიერად და ჯეროვნად შესრულების მოთხოვნები, აგრეთვე უზრუნველყოფს მათ სპეციალიზებული და სათანადო მომზადებით იმისათვის, რომ ამ პირებმა ღრმად გააანალიზონ დააკავშირონ კორუფციასთან და თავიანთი ფუნქციების შესრულებასთან რისკის ფაქტორი. ასეთი პროგრამები შეიძლება შეიცავდეს მითითებებს ანალოგიურ სფეროებში ქცევის კოდექსების ან სტანდარტების შესახებ.

2. თითოეული მონაწილე სახელმწიფო განიხილავს აგრეთვე სათანადო საკანონმდებლო და ადმინისტრაციული ღონისძიებების გატარების შესაძლებლობას ამ კონვენციისა და მისი შიდა კანონმდებლობის ფუძემდებლური პრინციპების შესაბამისად, რათა დადგინდეს საჯარო თანამდებობებზე კანდიდატებთან და არჩევნებთან დაკავშირებული კრიტერიუმები.

3. თითოეული მონაწილე სახელმწიფო განიხილავს აგრეთვე აუცილებელი საკანონმდებლო და ადმინისტრაციული ღონისძიებების გატარების შესაძლებლობას ამ კონვენციისა და მისი შიდა კანონმდებლობის ძირითადი ფუძემდებლური პრინციპების შესაბამისად, რათა უზრუნველყოფილ იქნეს არჩევით საჯარო თანამდებობებზე კანდიდატთა დაფინანსების გამჭვირვალობა, ხოლო, სადაც ეს შესაძლებელია, აგრეთვე პოლიტიკური პარტიების დაფინანსებაც.

4. თითოეული მონაწილე სახელმწიფო ისწრაფვის თავისი შიდა კანონმდებლობის ფუძემდებლური პრინციპების შესაბამისად შექმნას, ხელი შეუწყოს და განამტკიცოს ისეთი სისტემები, რომლებიც უზრუნველყოფენ გამჭვირვალობას და ხელს შეუშლიან ინტერესთა კოლიზიის შექმნას.

მუხლი 8. საჯარო თანამდებობის პირთა ქცევის კოდექსები

1. კორუფციასთან ბრძოლის მიზნით თითოეული მონაწილე სახელმწიფო წაახალისებს საკუთარი საჯარო თანამდებობის პირთა მოუსყიდველობას, პატიოსნებასა და პასუხისმგებლობას თავისი სამართლებრივი სისტემის ფუძემდებლური პრინციპების შესაბამისად.

2. თითოეული მონაწილე სახელმწიფო ისწრაფვის, კერძოდ, თავისი ინსტიტუციური და სამართლებრივი სისტემების ფარგლებში გამოიყენოს ქცევის კოდექსები ან სტანდარტები საჯარო ფუნქციების სწორად, კეთილსინდისიერად და სათანადოდ შესასრულებლად.

3. ამ მუხლის დებულებათა განხორციელების მიზნით თითოეული მონაწილე სახელმწიფო სათანადო შემთხვევებში და თავისი სამართლებრივი სისტემის ფუძემდებლური პრინციპების თანახმად, ითვალისწინებს რეგიონული, რეგიონთაშორისი და მრავალმხრივი ორგანიზაციების შესაბამის ინიციატივებს, მაგალითად, სახელმწიფო თანამდებობის პირთა საერთაშორისო ქცევის კოდექსს,

რომელიც შესულია გენერალური ასამბლეის 1996 წლის 12 დეკემბრის 51/59 რეზოლუციის დანართში.

4. თითოეული მონაწილე სახელმწიფო განიხილავს აგრეთვე თავისი შიდა კანონმდებლობის ფუძემდებლური პრინციპების შესაბამისად, ისეთი ღონისძიებების გატარებისა და ახალი სისტემების შექმნის შესაძლებლობებს, რომელთა თანახმად, საჯარო თანამდებობის პირები, რომლებმაც თავიანთი ფუნქციების შესრულებისას შეიტყვეს კორუფციული ქმედების შესახებ, თავად პტყობინებენ ამის თაობაზე კომპეტენტურ ორგანოებს.

5. თითოეული მონაწილე სახელმწიფო ისწრაფვის სათანადო შემთხვევებში და თავისი შიდა კანონმდებლობის ფუძემდებლური პრინციპების შესაბამისად გაატაროს ღონისძიებები და შექმნას სისტემები, რომელთა თანახმად, საჯარო თანამდებობის პირი ვალდებულია წარუდგინოს შესაბამის ორგანოებს, სხვასთან ერთად, დეკლარაცია არასამსახურებრივი საქმიანობის შესახებ, ინვესტიციების, აქტივების, საჩუქრებისა და სხვა სარგებლის თაობაზე, რომლებმაც გამოც შეიძლება გამოიწვიოს ინტერესთა კოლიზია მის ფუნქციებთან დაკავშირებით, როგორც საჯარო თანამდებობის პირთან.

6. თითოეული მონაწილე სახელმწიფო თავისი შიდა კანონმდებლობის ფუძემდებლური პრინციპების შესაბამისად განიხილავს შესაძლებლობას გაატაროს დისციპლინური ან სხვა ღონისძიებები ამ საჯარო თანამდებობის პირთა მიმართ, რომლებიც არღვევენ ამ მუხლით განსაზღვრულ ქცევის კოდექსებსა და სტანდარტებს.

მუხლი 9. საჯარო შესყიდვები და საჯარო ფინანსების მართვა

1. თითოეული მონაწილე სახელმწიფო თავისი სამართლებრივი სისტემის ფუძემდებლური პრინციპების შესაბამისად ატარებს აუცილებელ ღონისძიებებს საჯარო შესყიდვების სათანადო სისტემის შესაქმნელად, რომელიც ეფუძნება გამჭვირვალობას, კონკურენციას, გადაწყვეტილებათა მიღების ობიექტურ კრიტერიუმებს და სხვასთან შედარებით უფრო ეფექტიანია კორუფციის თავიდან აცილების თვალსაზრისით. სისტემები, რომელთა გამოყენებისას გათვალისწინებულია სათანადო ზღვრული მაჩვენებლები, სხვასთან ერთად, მოიცავს:

ა) ინფორმაციის საჯარო გავრცელებას, რომელიც შეეხება შესყიდვის პროცედურებსა და შესყიდვის შესახებ კონტრაქტებს, აგრეთვე ინფორმაციას ვაჭრობაში მონაწილეობასთან დაკავშირებულ მოწვევის თაობაზე და სათანადო ან საჭირო ინფორმაციას კონტრაქტების დადების შესახებ, რათა ვაჭრობაში პოტენციურ მონაწილეებს ჰქონდეთ დრო სატენდერო განცხადებების მოსამზადებლად და წარსადგენად;

ბ) საჯარო შესყიდვებში მონაწილეობის პირობების დროულად დადგენას, შერჩევის კრიტერიუმებისა და კონტრაქტის დადების შესახებ გადაწყვეტილების მიღების ჩათვლით, აგრეთვე ჩატარებული ვაჭრობის წესებს დროულად დადგენას და მათ გამოქვეყნებას;

გ) საჯარო შესყიდვების შესახებ გადაწყვეტილების მიღებასთან დაკავშირებით წინასწარ დადგენილი ობიექტური კრიტერიუმები წესებისა და პროცედურების გამოყენების შესწორის შემდგომი შემოწმების მიზნით;

დ) შიდა კონტროლის ეფექტიან-სისტემას გასაჩივრების სისტემის ჩათვლით, შეცვლების იურიდიული საშუალებებისა და სამართლებრივი დაცვის საშუალებების უზრუნველყოფისათვის ამ პუნქტით დადგენილი წესებისა და პროცედურების დარღვევის შემთხვევაში;

ე) სათანადო შემთხვევებში პერსონალთან დაკავშირებული საკითხების რეგულირების ღონისძიებების, თუ ისინი პასუხისმგებელი არიან შესყიდვებზე, მაგალითად, კონკრეტულ საჯარო შესყიდვებზე დაინტერესების დეკლარირების შესახებ მოთხოვნების შემოწმების პროცედურები და პროფესიული მომზადებისათვის შესაბამისი მოთხოვნები.

2. თითოეული მონაწილე სახელმწიფო თავისი სამართლებრივი სისტემის ფუძემდებლური პრინციპების შესაბამისად ატარებს საჭირო ღონისძიებებს საჯარო ფინანსების მართვაში გამჭვირვალობისა და ანგარიშგების ხელშეწყობისათვის. ეს ღონისძიებები აგრეთვე მოიცავს:

ა) ეროვნული ბიუჯეტის დამტკიცების პროცედურებს;

ბ) შემოსავლისა და გასავლის შესახებ ანგარიშების დროულად წარდგენას;

გ) საბუღალტრო აღრიცხვის და აუდიტის სტანდარტებისა და ამასთან დაკავშირებული სამეთვალყურეო სისტემების შექმნას;

დ) რისკისა და შიდა კონტროლის მართვის ეფექტიანი და ქმედითი სისტემების შექმნას;

ე) აუცილებლობის შემთხვევაში, ამ პუნქტით განსაზღვრული მოთხოვნების დარღვევისას გარკვეული კორექტივების შეტანას.

3. თითოეული მონაწილე სახელმწიფო ატარებს ისეთ სამოქალაქო-სამართლებრივ და ადმინისტრაციულ ღონისძიებებს, რომლებიც საჭიროა მისი შიდა კანონმდებლობის ფუძემდებლური პრინციპების შესაბამისად, რათა უზრუნველყოფილ იქნეს საბუღალტრო წიგნების, ჩანაწერების, საფინანსო უწყისებისა და სხვა დოკუმენტაციის შენახვა, რომლებიც შეეხება საჯარო გასავალსა და შემოსავალს, და ასეთი დოკუმენტაციის ფალსიფიცირების აღკვეთა.

მუხლი 10. საჯარო ანგარიშგება

კორუფციასთან ბრძოლის აუცილებლობის გათვალისწინებით თითოეული მონაწილე სახელმწიფო თავისი შიდა კანონმდებლობის ფუძემდებლური პრინციპების შესაბამისად ატარებს ისეთ ღონისძიებებს გამჭვირვალობის გაძლიერების მიზნით, რომლებიც საჭიროა თავისი საჯარო ადმინისტრაციისათვის, მის ორგანიზებასთან, ფუნქციონირებასთან და სათანადო შემთხვევებში, გადაწყვეტილებების მიღების პროცესებთან დაკავშირებით. ასეთი ღონისძიებები აგრეთვე მოიცავს:

ა) ისეთი პროცედურებისა და წესების მიღებას, რომლებიც საშუალებას მისცემს მოსახლეობას სათანადო შემთხვევებში მიიღოს ინფორმაცია საჯარო ადმინისტრაციის ორგანიზაციისა და ადმინისტრაციის მიერ გადაწყვეტილებათა მიღების პროცედურების შესახებ, პირადი ცხოვრებისა და პირადი მონაცემების დაცვით, და ამ გადაწყვეტილებათა და იურიდიული აქტების შესახებ, რომლებიც ეფუძნება მოსახლეობის ინტერესებს;

ბ) სათანადო შემთხვევებში ადმინისტრაციული პროცედურების გამარტივებას, გადაწყვეტილებათა მიღება კომპეტენტურ ორგანოებთან საჯარო დაშვების გაადვილების მიზნით;

გ) ინფორმაციის გამოქვეყნებას, რომელშიც პერიოდულად აისახება საჯარო ადმინისტრაციაში კორუფციის საფრთხის შესახებ ანგარიშები.

მუხლი 11. სასამართლო ორგანოებისა და პროკურატურის ორგანოების მიმართ გასატარებელი ღონისძიებები

1. სასამართლო ხელისუფლების დამოუკიდებლობისა და კორუფციის წინააღმდეგ ბრძოლაში მისი მნიშვნელობის გათვალისწინებით თითოეული მონაწილე სახელმწიფო თავისი სამართლებრივი სისტემის ფუძემდებლური პრინციპების შესაბამისად და ისე, რომ ზიანი არ მიადგეს სასამართლო ორგანოების დამოუკიდებლობას ატარებს ღონისძიებებს, რომლებიც მიმართულია მოსამართლეთა და სასამართლო ორგანოების მუშაკთა პატიოსნებისა და მოუსყიდველობის განმტკიცებისათვის, კორუფციის ყველანაირი შესაძლებლობის აღმოფხვრისათვის. ამ ღონისძიებებით შეიძლება გათვალისწინებულ იქნეს ისეთი წესების შემოღებაც, რომლებიც შეეხება მოსამართლეთა და სასამართლო ორგანოების მუშაკთა საქმიანობას.

2. მსგავსი ღონისძიებები, რომლებიც გამოიყენება ამ მუხლის პირველი პუნქტით, შეიძლება ჩატარდეს მონაწილე სახელმწიფოთა პროკურატურის ორგანოებში, თუ ისინი არ შედიან სასამართლო ხელისუფლების შემადგენლობაში და სარგებლობენ ისეთივე დამოუკიდებლობით, როგორც სასამართლო ორგანოები.

მუხლი 12. კერძო სექტორი

1. თითოეული მონაწილე სახელმწიფო თავისი შიდა კანონმდებლობის ფუძემდებლური პრინციპების შესაბამისად ატარებს ღონისძიებებს კერძო სექტორში კორუფციის თავიდან ასაცილებლად, საბუღალტრო აღრიცხვისა და აუდიტის სტანდარტების განსამტკიცებლად. ასეთი ღონისძიებების დაუცველობის შემთხვევაში მონაწილე სახელმწიფოები ითვალისწინებენ ეფექტიანი, ზომიერი სამოქალაქო-სამართლებრივი, ადმინისტრაციული ან სისხლის სამართლის სანქციების შემოღებას.

2. ამ მიზნების მისაღწევად შეიძლება გათვალისწინებულ იქნეს:

ა) სამართალდამცავ ორგანოებსა და შესაბამის კერძო ორგანიზაციებს შორის თანამშრომლობის ხელშეწყობა;

ბ) იმ სტანდარტებისა და პროცედურების შემუშავების ხელშეწყობა, რომლებიც განკუთვნილია შესაბამისი კერძო ორგანიზაციების მუშაობაში კეთილსინდისიერი გარემოს შესაქმნელად. ეს მოიცავს ჩათვლით მეწარმეთა, აგრეთვე შესაბამისი პროფესიის ადვოკატების მიერ თავისი საქმიანობის სწორად, კეთილსინდისიერად განხორციელებისათვის და ინტერესთა კოლიზიის წარმოშობის თავიდან აცილებისათვის. აგრეთვე კომერციულ საწარმოებსა და მათთან სახელმწიფო და საკუთრებაში მყოფ სახელმწიფოს შორის კეთილსინდისიერი კომერციული პრაქტიკის წახალისებისათვის;

გ) კერძო ორგანიზაციების საქმიანობის გამჭვირვალობის ხელშეწყობა და სათანადო შემთხვევებში, საიდენტიფიკაციო ღონისძიებების გატარება იმ ფიზიკური და იურიდიული პირების მიმართ, რომლებიც მონაწილეობენ კორპორაციული ორგანიზაციების შექმნასა და მათ მართვაში;

დ) იმ პროცედურების ბოროტად გამოყენების თავიდან აცილება, რომლებიც არეგულირებს კერძო ორგანიზაციების საქმიანობას, სუბსიდიებთან და ლიცენზიებთან დაკავშირებული პროცედურების ჩათვლით, რომლებსაც საჯარო ორგანოები გადასცემენ კერძო ორგანიზაციებს კომერციული საქმიანობის განხორციელებისათვის;

ე) ინტერესთა კოლიზიის წარმოშობის თავიდან აცილებისათვის შეზღუდვების დაწესება, საჭიროების შემთხვევებში, გონიერულად განსაზღვრული ვადით, ყოფილ საჯარო თანამდებობის პირთა პროფესიულ საქმიანობასთან დაკავშირებით ან კერძო სექტორში მომუშავე საჯარო თანამდებობის პირთა სამუშაოსთან დაკავშირებით, თუ მათი გადადგომის ან პენსიაზე გასვლის შემდეგ, მათი საქმიანობა ან სამუშაო პირდაპირ კავშირშია იმ ფუნქციებთან, რომლებსაც ეს საჯარო თანამდებობის პირები ახორციელებდნენ თანამდებობაზე ყოფნისას ან ახორციელებდნენ კონტროლს ამ ფუნქციების შესრულებაზე;

ვ) იმის უზრუნველყოფას, რომ კერძო ორგანიზაციებს, მათი სტრუქტურებისა და მოცულობის შესაბამისად, გააჩნდეთ შიდა აუდიტორული კონტროლის განხორციელების მექანიზმები, რათა მათ შეძლონ კორუფციული ქმედებების გამოვლენა და თავიდან აცილება და რომ ასეთი კერძო ორგანიზაციების ანგარიშები და მოთხოვნილი საფინანსო უწყისები ექვემდებარებოდეს აუდიტსა და სერტიფიკაციის სათანადო პროცედურებს.

3. კორუფციის თავიდან აცილების მიზნით თითოეული მონაწილე სახელმწიფო ატარებს ღონისძიებებს, მისი შიდა კანონმდებლობის და შესაბამისი წესების თანახმად, რომლებიც მოაწესრიგებენ საბუღალტრო აღრიცხვის წარმოებას, საფინანსო ანგარიშგების წარდგენას, აგრეთვე საბუღალტრო აღრიცხვასა და აუდიტის სტანდარტებს შემდგომი ქმედებების აღსაკვეთად, რომლებიც ხორციელდება ნებისმიერი იმ დანაშაულის ჩადენის მიზნით, რომელიც ასეთად ცნობილია ამ კონვენციის შესაბამისად. ეს ქმედებებია:

ა) არაოფიციალური ანგარიშგების შექმნა;

ბ) აღურიცხავი ან არასწორად დარეგისტრირებული ოპერაციების ჩატარება;

გ) არარსებული ხარჯების ანგარიშის წარმოება;

დ) იმ ვალდებულებების ასახვა, რომელთა ობიექტი არასწორადაა იდენტიფიცირებული;

ე) ყალბი დოკუმენტების გამოყენება;

ვ) კანონმდებლობით გათვალისწინებულ ვადაზე ადრე საბუღალტრო დოკუმენტაციის შეგნებულად განადგურება.

4. თითოეული მონაწილე სახელმწიფო უარს აცხადებს დაბეგერისაგან განთავისუფლებაზე იმ ხარჯებთან დაკავშირებით, რომელიც წარმოადგენს ქრთამს და არის დანაშაულის შემაღენლობის ერთ-ერთი ელემენტი, რომლებიც ასეთად ცნობილია ამ კონვენციის მე-15 და მე-16 მუხლების შესაბამისად, და აუცილებლობის შემთხვევებში, სხვა ხარჯებთან დაკავშირებით, რომლებიც განხორციელდა კორუფციული ქმედებების ხელშეწყობის მიზნით.

მუხლი 13. საზოგადოების მონაწილეობა

1. თითოეული მონაწილე სახელმწიფო თავისი შესაძლებლობების ფარგლებში და თავისი შიდა კანონმდებლობის ფუძემდებლური პრინციპების შესაბამისად ატარებს ღონისძიებებს საჯარო სექტორის ფარგლებს გარეთ ცალკეული პირებისა და ჯგუფების აქტიური მონაწილეობის ხელშეწყობისათვის. მაგალითად, ისეთების მიმართ, როგორებიცაა სამოქალაქო საზოგადოებასთან, არასამთავრობო ორგანიზაციებთან და ორგანიზაციებთან, რომლებიც ფუნქციონირებენ თემის საფუძველზე კორუფციის თავიდან აცილებისა და მასთან ბრძოლის საქმეში, რათა ამაღლდეს საზოგადოების მეგნება კორუფციის, მისი არსებობის, მიზეზებისა და საფრთხის გამო, რომელიც მისგან მომდინარეობს. ამასთან დაკავშირებით აუცილებელია:

ა) გამჭვირვალობის გაძლიერება და გადაწყვეტილებების მიღების პროცესში მოსახლეობის ჩაბმის ხელშეწყობა;

ბ) მოსახლეობისათვის ინფორმაციის ხელმისაწვდომობა;

გ) მოსახლეობის ინფორმირებისათვის ისეთი ღონისძიებების გატარება, რომლებიც ხელს შეუწყობს კორუფციის მიმართ შეურიგებლობის ატმოსფეროს შექმნას, აგრეთვე საჯარო განათლების პროგრამების შემოღებას, სკოლებსა და უნივერსიტეტებში სასწავლო პროგრამების ჩათვლით;

დ) კორუფციის შესახებ ინფორმაციის თავისუფლად მოძიების, მიღების, გამოქვეყნებისა და გავრცელების პატივისცემა, წახალისება და დაცვა. ასეთ თავისუფლებებზე შეიძლება დადგინდეს გარკვეული შეზღუდვები, მხოლოდ კანონით გათვალისწინებულ ფარგლებში და იმდენად, რამდენადაც ეს აუცილებელია:

i) სხვა პირთა უფლებების ან მათი რეპუტაციის პატივისცემისათვის;

ii) ეროვნული უსაფრთხოების ან საჯარო წესრიგის, მოსახლეობის ჯანმრთელობის ან ზნეობრიობის დაცვისათვის.

2. თითოეული მონაწილე სახელმწიფო ატარებს სათანადო ღონისძიებებს იმისათვის, რომ ამ კონვენციით გათვალისწინებული კორუფციის წინააღმდეგ მებრძოლი სათანადო ორგანოები ცნობილი იყვნენ მოსახლეობისათვის, რათა

უზრუნველყოფილ იქნეს ასეთ ორგანოებთან დაშვება და მოსახლეობას მიეცეს საშუალება ამ ორგანოებისათვის მიმართვების წარსადგენად, მათ შორის, ანონიმურიც, ნებისმიერი შემთხვევების გამო, რომელიც ითვლება დანაშაულად ამ კონვენციის შესაბამისად.

მუხლი 14. ფულადი საშუალებების „გათეთრების“ თავიდან აცილების ღონისძიებები

1. თითოეული მონაწილე სახელმწიფო:

ა) ადგენს რეგულირებისა და მეთვალყურეობის ყოვლისმომცველ შიდა რეჟიმს ბანკებისა და არასაბანკო ფინანსური დაწესებულებების მიმართ, აგრეთვე ფიზიკური და იურიდიული პირების მიმართ, რომლებიც ფულადი საშუალებებისა და ფასეულობების გადარიცხვებთან დაკავშირებულ მომსახურებას ახორციელებენ ოფიციალურად ან არაოფიციალურად, აგრეთვე სათანადო შემთხვევებში, სხვა ორგანოების მიმართ, რომლებიც განსაკუთრებით მოწყვლადია ფულადი საშუალებების „გათეთრების“ თვალსაზრისით, თავიანთი კომპეტენციის ფარგლებში, ფულადი საშუალებების „გათეთრების“ ყველა ფორმის გამოვლენის დაუშვებლობის მიზნით, ამასთან, ასეთი რეჟიმის საფუძველია, პირველ რიგში, კლიენტის პიროვნებისადმი იდენტიფიკაციის მოთხოვნები, საჭიროების შემთხვევებში, მესაკუთრე – ბენეფიციარისადმი მოთხოვნები, აგრეთვე ადგენს ანგარიშგების წარმოების რეჟიმს და საეჭვო გარემოებებთან დაკავშირებით მიმართვების წარდგენის აუცილებლობას;

ბ) ამ კონვენციის 46-ე მუხლისათვის ზიანის მიყენების გარეშე, უზრუნველყოფს ადმინისტრაციული, მარეგულირებელი, სამართალდამცავი და სხვა ორგანოების, რომლებიც იბრძვიან ფულადი საშუალებების „გათეთრების“ წინააღმდეგ (შიდა კანონმდებლობით გათვალისწინებულ შემთხვევაში, სასამართლო ორგანოების ჩათვლით) თანამშრომლობას და ინფორმაციის გაცვლას ეროვნულ და საერთაშორისო დონეებზე, შიდა კანონმდებლობის შესაბამისად და ამ მიზნით განიხილავს ფინანსებთან დაკავშირებული ოპერატიული ინფორმაციის ქვეჯგუფის შექმნის საკითხს, რომელიც შეასრულებს ეროვნული ცენტრის ფუნქციას ინფორმაციის შეკრების, ანალიზისა და გავრცელებისათვის და აღწესდებს ფულადი საშუალებების „გათეთრების“ სავარაუდო შემთხვევებს.

2. მონაწილე სახელმწიფოები განიხილავენ საკითხს იმ შესაძლო პრაქტიკული ღონისძიებების გატარების შესახებ, რომლებიც დაკავშირებულია ნაღდი ფულადი საშუალებების გადაადგილებასა და შესაბამისი საბრუნავი ინსტრუმენტების გამოვლენასთან მათი საზღვრების გავლით და ასეთი გადაადგილებების კონტროლის იმ პირობების დაცვით, რომლებიც მიმართულია ინფორმაციის შესაბამისი გამოყენების უზრუნველყოფისათვის და კანონიერი კაპიტალის, ყოველგვარი წინააღმდეგობის შექმნის გარეშე, გადატანისათვის. ასეთი ღონისძიებები შეიძლება ითვალისწინებდეს მოთხოვნებს, რომ ფიზიკურმა პირებმა და კომერციულმა საწარმოებმა შეატყობინონ მნიშვნელოვანი მოცულობის ნაღდი

ფულადი საშუალებების ტრანსსასაზღვრო გადარიცხვებისა და შესაბამისი საბრუნავი ინსტრუმენტების გადაცემის შესახებ.

3. მონაწილე სახელმწიფოები განიხილეს შესაძლო ფინანსური ღონისძიებების გატარების საკითხს იმ პირობებში, როდესაც ფინანსურმა დაწესებულებებმა და ფულადი საშუალებების გადარიცხვებმა დაწყებული იქნა:

ა) ფულადი საშუალებების ელექტრონული გადარიცხვების შემთხვევაში და მასთან დაკავშირებულ შეტყობინებებში შეიტანონ შესატყვისი და არსებითი ინფორმაცია გამგზავნის თაობაზე;

ბ) შეინახონ ასეთი სახის ინფორმაცია გადახდის განხორციელების ყველა ეტაპზე;

გ) ჩაატარონ ფულადი საშუალებების გადარიცხვის სრული შემოწმება, თუ არ არსებობს სრულყოფილი ინფორმაცია გამგზავნის თაობაზე.

4. რეგულირებისა და მეთვალყურეობის შიდა რეჟიმის დამყარებისას ამ მუხლის დებულებათა თანახმად და ამ კონვენციის ნებისმიერი მუხლის დებულებისათვის ზიანის მიყენების გარეშე მონაწილე სახელმწიფოებს საშუალება ეძლევათ იხელმძღვანელონ რეგიონული, რეგიონთაშორისი და მრავალმხრივი ორგანიზაციების შესაბამისი ინიციატივებით, რომლებიც მიმართულია ფულადი საშუალებების „გასათეთრებლად“.

5. მონაწილე სახელმწიფოები ისწრაფვიან გლობალური რეგიონული, სუბრეგიონული და ორმხრივი თანამშრომლობის განვითარებისა და წახალისებისათვის სამართალდამცავ და სასამართლო ორგანოებს შორის, აგრეთვე ფინანსური რეგულირების ორგანოებს შორის ფულადი საშუალებების „გათეთრებასთან“ ბრძოლის მიზნით.

თავი III

კრიმინალიზაცია და სამართალდაცვითი საქმიანობა

მუხლი 15. ეროვნულ საჯარო თანამდებობის პირთა მოსყიდვა

თითოეული მონაწილე სახელმწიფო ატარებს ისეთ საკანონმდებლო და სხვა ღონისძიებებს, რომლებიც აუცილებელია იმისათვის, რომ სისიხლისსამართლებრივად დასჯად ქმედებად, რომელიც ჩადენილია განზრახ, ჩაითვალოს:

ა) საჯარო თანამდებობის პირისათვის დაპირების მიცემა, შეთავაზება ან გადაცემა, პირადად ან შუამავლების დახმარებით, თავად თანამდებობის პირისათვის ან სხვა ფიზიკური ან იურიდიული პირისათვის რაიმე არამართლზომიერი უპირატესობისა იმისათვის, რომ ამ თანამდებობის პირმა ჩაიდინოს რაიმე მოქმედება ან უმოქმედობა თავისი თანამდებობრივი მოვალეობების შესრულებისას;

ბ) საჯარო თანამდებობის პირის მიერ, პირადად ან შუამავლების დახმარებით, გამოძალვა ან რაიმე არამართლზომიერი უპირატესობის მიღება თავად თანამდებობის პირისათვის ან სხვა ფიზიკური ან იურიდიული პირისათვის, რათა

ამ თანამდებობის პირმა ჩაიდინოს რაიმე მოქმედება ან უმოქმედობა თავისი თანამდებობრივი მოვალეობების შესრულებისას.

მუხლი 16. უცხო ქვეყნის საჯარო თანამდებობის პირთა და საერთაშორისო ორგანიზაციების საჯარო თანამდებობის პირთა მოსახლეობის

1. თითოეული მონაწილე სახელმწიფო ატარებს ისეთ საკანონმდებლო და სხვა ღონისძიებებს, რომლებიც აუცილებელია იმისათვის, რომ სისხლის-სამართლებრივად დასჯად ქმედებად, როდესაც იგი ჩადენილია განზრახ, ჩაითვალოს დაპირების მიცემა, შეთავაზება ან გადაცემა უცხო ქვეყნის საჯარო თანამდებობის პირისათვის ან საერთაშორისო ორგანიზაციის საჯარო თანამდებობის პირისათვის, პირადად ან შუამავლების დახმარებით, რაიმე არამართლზომიერი უპირატესობისა თავად თანამდებობის პირისათვის ან სხვა ფიზიკური ან იურიდიული პირისათვის, რათა ამ თანამდებობის პირმა ჩაიდინოს რაიმე მოქმედება ან უმოქმედობა თავისი თანამდებობრივი მოვალეობების შესრულებისას იმისათვის, რომ მიიღოს ან შეინარჩუნოს კომერციული ან სხვა არამართლზომიერი უპირატესობა საერთაშორისო საქმეების წარმართვასთან დაკავშირებით.

2. თითოეული მონაწილე სახელმწიფო განიხილავს ისეთი საკანონმდებლო და სხვა ღონისძიებების გატარების შესაძლებლობებს, რომლებიც აუცილებელია იმისათვის, რომ სისხლისსამართლებრივად დასჯად ქმედებად, როდესაც იგი ჩადენილია განზრახ, ჩაითვალოს გამოძალვა ან უცხო ქვეყნის საჯარო თანამდებობის პირის მიერ ან საერთაშორისო ორგანიზაციის საჯარო თანამდებობის პირის მიერ, პირადად ან შუამავლების დახმარებით, რაიმე არამართლზომიერი უპირატესობის მიღება თავად თანამდებობის პირისათვის ან სხვა ფიზიკური ან იურიდიული პირისათვის, რათა თანამდებობის პირმა ჩაიდინოს რაიმე მოქმედება ან უმოქმედობა თავისი თანამდებობრივი მოვალეობების შესრულებისას.

მუხლი 17. საჯარო თანამდებობის პირის მიერ ქონების დატაცება, არამართლზომიერი მითვისება ან სხვა მიზნით გამოყენება

თითოეული მონაწილე სახელმწიფო ატარებს ისეთ საკანონმდებლო და სხვა ღონისძიებებს, რომლებიც აუცილებელია იმისათვის, რომ სისხლის-სამართლებრივად დასჯად ქმედებად, როდესაც იგი ჩადენილია განზრახ, ჩაითვალოს ძარცვა, არამართლზომიერი მითვისება ან სხვა მიზნით გამოყენება საჯარო თანამდებობის პირის მიერ გამორჩენის მიზნით საკუთარი თავისათვის ან სხვა ფიზიკური ან იურიდიული პირისათვის რაიმე ქონების, საჯარო ან კერძო საშუალებების ან ფასიანი ქაღალდების ან ნებისმიერი სხვა ფასიანი საგნის, რაც თანამდებობის პირის სამსახურებრივი მდგომარეობიდან გამომდინარე, მის განკარგულებაშია.

მუხლი 18. ანგარების მიზნით ზეგავლენის ბოროტად გამოყენება

თითოეული მონაწილე სახელმწიფო განიხილავს ისეთი საკანონმდებლო და სხვა ღონისძიებების გატარების შესაძლებლობას, რომლებიც აუცილებელია იმისათვის, რომ სისხლისსამართლებრივად დასჯად ქმედებად, როდესაც იგი ჩადენილია განზრახ, ჩაითვალოს:

ა) დაპირების მიცემა, შეთავაზება ან გადაცემა საჯარო თანამდებობის პირისათვის, პირადად ან შუამავლების დახმარებით, რაიმე არამართლზომიერი უპირატესობისა, რათა ამ საჯარო თანამდებობის პირმა ან სხვა ასეთმა პირმა ბოროტად გამოიყენოს თავისი არსებული ან სავარაუდო ზეგავლენა იმისათვის, რომ მონაწილე სახელმწიფოს ადმინისტრაციისაგან ან საჯარო ორგანოსაგან მიიღოს რაიმე არამართლზომიერი უპირატესობა ასეთი მოქმედებების პირველი ინიციატორისათვის ან ნებისმიერი სხვა პირისათვის;

ბ) გამოძალვა ან საჯარო თანამდებობის პირის მიერ ან ნებისმიერი სხვა პირის მიერ, პირადად ან შუამავლების დახმარებით, რაიმე არამართლზომიერი უპირატესობის მიღება, საკუთარი თავისათვის ან სხვა პირისათვის, რათა ამ საჯარო თანამდებობის პირმა ან ასეთმა სხვა პირმა ბოროტად გამოიყენოს თავისი არსებული ან სავარაუდო ზეგავლენა იმისათვის, რომ მონაწილე სახელმწიფოს ადმინისტრაციისაგან ან საჯარო ორგანოსაგან მიიღოს რაიმე არამართლზომიერი უპირატესობა.

მუხლი 19. თანამდებობრივი მდგომარეობის ბოროტად გამოყენება

თითოეული მონაწილე სახელმწიფო განიხილავს ისეთი საკანონმდებლო და სხვა ღონისძიებების გატარების შესაძლებლობას, რომლებიც აუცილებელია იმისათვის, რომ სისხლისსამართლებრივად დასჯად ქმედებად, როდესაც იგი ჩადენილია განზრახ, ჩაითვალოს სამსახურებრივი უფლებამოსილებების ან სამსახურებრივი მდგომარეობის ბოროტად გამოყენება, ანუ კანონმდებლობის დარღვევასთან დაკავშირებით რაიმე მოქმედების ან უმოქმედების ჩადენა საჯარო თანამდებობის პირის მიერ თავისი ფუნქციების შესრულებისას, რათა მას მიეღო რაიმე არამართლზომიერი უპირატესობა საკუთარი თავისათვის ან სხვა ფიზიკური ან იურიდიული პირისათვის.

მუხლი 20. უკანონო გამდიდრება

თითოეული მონაწილე სახელმწიფო თავისი კონსტიტუციისა და თავისი სამართლებრივი სისტემის ფუძემდებლური პრინციპების დაცვით განიხილავს ისეთი საკანონმდებლო და სხვა ღონისძიებების გატარების შესაძლებლობას, რომლებიც აუცილებელია იმისათვის, რომ სისხლისსამართლებრივად დასჯად ქმედებად, როდესაც იგი ჩადენილია განზრახ, ჩაითვალოს უკანონო გამდიდრება ანუ საჯარო თანამდებობის პირის აქტივების მნიშვნელოვანი ზრდა, როდესაც იგი

იმდენად აჭარბებს მის კანონიერ შემოსავლად, რომ მას არ შეუძლია ეს გონივრულად დაასაბუთოს.

მუხლი 21. კერძო სექტორში მოსახლეობა

თითოეული მონაწილე სახელმწიფო განიხილავს ისეთი საკანონმდებლო და სხვა ღონისძიებების გატარების შესაძლებლობას, რომლებიც აუცილებელია იმისათვის, რომ სისხლისსამართლებრივად დასჯად ქმედებად, როდესაც იგი ჩადენილია განზრახ ეკონომიკური, ფინანსური ან კომერციული საქმიანობისას, ჩაითვალოს:

ა) დაპირების მიცემა, შეთავაზება ან გადაცემა, პირადად ან შუამავლების დახმარებით, რაიმე არამართლზომიერი უპირატესობისა ნებისმიერი პირისათვის, რომელიც ხელმძღვანელობს კერძო სექტორის ორგანიზაციას ან მუშაობს ამ ორგანიზაციაში ნებისმიერ თანამდებობაზე, თავად ასეთი პირისათვის ან სხვა პირისათვის, რათა ამ პირმა ჩაიდინოს, თავისი მოვალეობების დარღვევაში, რაიმე მოქმედება ან უმოქმედობა;

ბ) გამოძალვა, პირადად ან შუამავლების დახმარებით, ან რაიმე არამართლზომიერი უპირატესობის მიღება ნებისმიერი პირის მიერ, რომელიც ხელმძღვანელობს კერძო სექტორის ორგანიზაციას ან მუშაობს ამ ორგანიზაციაში ნებისმიერ თანამდებობაზე, თავად ასეთი პირისათვის ან სხვა პირისათვის, რათა ამ პირმა ჩაიდინოს, თავისი მოვალეობების დარღვევაში, რაიმე მოქმედება ან უმოქმედობა.

მუხლი 22. ქონების ძარცვა კერძო სექტორში

თითოეული მონაწილე სახელმწიფო განიხილავს ისეთი საკანონმდებლო და სხვა ღონისძიებების გატარების შესაძლებლობას, რომლებიც აუცილებელია იმისათვის, რომ სისხლისსამართლებრივად დასჯად ქმედებად, როდესაც იგი ჩადენილია განზრახ ეკონომიკური, ფინანსური ან კომერციული საქმიანობისას, ჩაითვალოს პირის მიერ ძარცვა, რომელიც ხელმძღვანელობს კერძო სექტორის ორგანიზაციას ან მუშაობს ამ ორგანიზაციაში ნებისმიერ თანამდებობაზე, რაიმე ქონების, კერძო საშუალებების ან ფასიანი ქაღალდების, სხვა ნებისმიერი ფასიანი საგნის, რაც სამსახურებრივი მდგომარეობიდან გამომდინარე, ამ პირის განკარგულებაშია.

მუხლი 23. დანაშაულებიდან მიღებული შემოსავლის „გათეთრება“

1. თითოეული მონაწილე სახელმწიფო თავისი შიდა კანონმდებლობის ფუძემდებლური პრინციპების შესაბამისად ატარებს ისეთ საკანონმდებლო და სხვა ღონისძიებებს, რომლებიც აუცილებელია იმისათვის, რომ სისხლისსამართლებრივად დასჯად ქმედებად, როდესაც იგი ჩადენილია განზრახ, ჩაითვალოს:

i) კონვერსია ან ქონების გადაცემა, თუ ცნობილია, რომ ასეთი ქონების შემოსავლის წყაროა დანაშაული, ამ ქონების დანაშაულებრივი წყაროს დამალვის ან გადამალვის მიზნით ან ნებისმიერი პირისათვის ჩივილმაც ჩაიდინა, ძირითადი სამართალდარღვევა, დახმარების გაწევის მიზნით, რომელიც შეიძლება ასეთი ქმედებისათვის პასუხისმგებლობისაგან თავის არიდება;

ii) ქონების ნამდვილი ხასიათის, მისი წყაროს, ადგილმდებარეობის, განკარგვის მეთოდის, გადაადგილების, ქონებაზე უფლების, მისი კუთვნილების დამალვა ან გადამალვა, თუ ცნობილია, რომ ასეთი ქონების შემოსავლის წყაროა დანაშაული;

ბ) თავისი სამართლებრივი სისტემის ძირითადი პრინციპების დაცვით:

i) ქონების შეძენა, ფლობა ან გამოყენება, თუ მისი მიღებისას ცნობილი გახდა, რომ ასეთი ქონების შემოსავლის წყაროა დანაშაული;

ii) ფარულ შეთანხმებაში მონაწილეობა, თანამონაწილეობა ან მასში ჩართვა ამ დანაშაულებებიდან ნებისმიერის ჩადენის მიზნით, რომლებიც ასეთად ცნობილია ამ მუხლის შესაბამისად, აგრეთვე დანაშაულის ჩადენის მცდელობა, დანაშაულის ჩადენაში დახმარების გაწევა, წაქეზება ან რჩევის მიცემა.

2. ამ მუხლის პირველი პუნქტის განხორციელების ან გამოყენების მიზნით:

ა) თითოეული მონაწილე სახელმწიფო ისწრაფვის, გამოიყენოს ამ მუხლის პირველი პუნქტი ძირითადი სამართალდარღვევის ფართო წრის მიმართ;

ბ) თითოეული მონაწილე სახელმწიფო ძირითად სამართალდარღვევათა რიცხვში აერთიანებს დანაშაულებათა ყოვლისმომცველ წრეს, რომლებიც ასეთად ცნობილია ამ კონვენციის შესაბამისად;

გ) მე-2 პუნქტის „ბ“ ქვეპუნქტის მიზნებისათვის ძირითად სამართალდარღვევებში ერთიანდება ისეთი დანაშაულებები, რომლებიც ჩადენილია როგორც შესაბამისი მონაწილე სახელმწიფოს იურისდიქციის ფარგლებში, ისე მის ფარგლებს გარეთაც. მაგრამ დანაშაულებები, რომლებიც ჩადენილია რომელიმე მონაწილე სახელმწიფოს იურისდიქციის ფარგლებს გარეთ, ითვლება ძირითად სამართალდარღვევად მხოლოდ იმ პირობით, როდესაც შესაბამისი ქმედება სისხლისსამართლებრივად დასჯადია სახელმწიფოს შიდა კანონმდებლობის შესაბამისად, რომელშიც იგი იქნა ჩადენილი, და ჩაითვლებოდა სისხლის-სამართლებრივად დასჯადად იმ მონაწილე სახელმწიფოს შიდა კანონმდებლობის შესაბამისად, რომელიც იყენებს ამ მუხლს იმ შემთხვევაში, დანაშაული იქ რომ ჩადენილიყო;

დ) თითოეული მონაწილე სახელმწიფო წარუდგენს გაეროს გენერალურ მდივანს თავისი კანონების ტექსტებს, რომლებიც უზრუნველყოფენ ამ მუხლის დებულებათა შესრულებას, აგრეთვე ამ კანონებთან დაკავშირებით მიღებული ნებისმიერი შემდგომი ცვლილების ტექსტებს ან აღწუსხავს მათ;

ე) თუ ამას მოითხოვს მონაწილე სახელმწიფოს შიდა კანონმდებლობის ძირითადი ფუძემდებლური პრინციპები, შეიძლება გათვალისწინებულ იქნეს ისიც, რომ ამ მუხლის პირველი პუნქტით განსაზღვრული დებულებები, არ გავრცელდეს იმ პირებზე, რომლებმაც ჩაიდინეს ძირითადი სამართალდარღვევები.

მუხლი 24. დამალვა

ამ კონვენციის 23-ე მუხლის დებულებებისათვის ზიანის მიყენების გარეშე, თითოეული მონაწილე სახელმწიფო განიხილავს ისეთი საკანონმდებლო და სხვა ღონისძიებების გატარების შესაძლებლობას, რომლებიც აუცილებელია იმისათვის, რომ სისხლისსამართლებრივად დასჯად ქმედებად, როდესაც იგი ჩადენილია განზრახ ამ დანაშაულებებიდან ნებისმიერის ჩადენის შემდეგ, რომელიც ასეთად ცნობილია ამ კონვენციის შესაბამისად, ასეთი დანაშაულებების ჩადენაში მონაწილეობის მიუღებლად ჩაითვალოს ქონების დამალვა ან მისი შემდგომად დაკავება, თუ შესაბამისი პირისათვის ცნობილია, რომ ასეთი ქონება მიღებულია ამ დანაშაულებებიდან ნებისმიერის ჩადენის შედეგად, რომლებიც ასეთად ცნობილია ამ კონვენციის შესაბამისად.

მუხლი 25. მართლმსაჯულების განხორციელებისათვის წინააღმდეგობის გაწევა

თითოეული მონაწილე სახელმწიფო ატარებს ისეთ საკანონმდებლო და სხვა ღონისძიებებს, რომლებიც აუცილებელია იმისათვის, რომ სისხლის-სამართლებრივად დასჯად ქმედებად, როდესაც იგი ჩადენილია განზრახ, ჩაითვალოს:

ა) ფიზიკური ძალისა და მუქარის გამოყენება, დაშინება ან არამართლზომიერი უპირატესობის დაპირება, შეთავაზება ან გადაცემა ცრუ ჩვენებების მისაცემად ან ჩვენებების მიცემის პროცესში ჩასარევად საქმისწარმოებაში მტკიცებულებების წარსადგენად დანაშაულის ჩადენასთან დაკავშირებით, რომელიც ასეთად ცნობილია ამ კონვენციის შესაბამისად;

ბ) ფიზიკური ძალისა და მუქარის გამოყენება ან დაშინება თანამდებობის პირის მიერ სასამართლო ან სამართალდამცავი ორგანოების თანამდებობრივი მოვალეობების შესრულებაში ჩარევის მიზნით დანაშაულის ჩადენასთან დაკავშირებულ საქმისწარმოებაში, რომელიც ასეთად ცნობილია ამ კონვენციის შესაბამისად. ამ ქვეუნიქტით ზიანი არ აღგება მონაწილე სახელმწიფოთა უფლებებს პქონდეთ ისეთი კანონმდებლობა, რომელიც უზრუნველყოფს სხვა კატეგორიის საჯარო თანამდებობის პირთა დაცვას.

მუხლი 26. იურიდიულ პირთა პასუხისმგებლობა

1. თითოეული მონაწილე სახელმწიფო ატარებს ისეთ ღონისძიებებს, რომლებიც სამართლებრივი პრინციპების გათვალისწინებით შეიძლება საჭირო იყოს იმისათვის, რომ დადგინდეს იურიდიულ პირთა პასუხისმგებლობა ისეთ დანაშაულებებში მონაწილეობასთან დაკავშირებით, რომლებიც ასეთად ცნობილია ამ კონვენციის შესაბამისად.

2. მონაწილე სახელმწიფოთა სამართლებრივი პრინციპების დაცვით იურიდიულ პირთა პასუხისმგებლობა შეიძლება იყოს სისხლისსამართლებრივი, სამოქალაქო-სამართლებრივი ან ადმინისტრაციული.

3. ასეთი პასუხისმგებლობა ზიანს არ აყენებს იმ ფიზიკურ პირთა სისხლისსამართლებრივ პასუხისმგებლობას, რომლებმაც ჩაიდინეს დანაშაული.

4. თითოეული მონაწილე სახელმწიფო, უზრუნველყოფს ისეთი იურიდიული პირების მიმართ, რომლებსაც დაეკისრათ პასუხისმგებლობა ამ მუხლის შესაბამისად, გამოყენებულ იქნეს ეფექტიანი, ზომიერი სისხლისსამართლებრივი ან არასისხლისსამართლებრივი სანქციები, ფულად სანქციებთან ერთად.

მუხლი 27. დანაშაულში მონაწილეობა ან ხელყოფა

1. თითოეული მონაწილე სახელმწიფო ატარებს ისეთ საკანონმდებლო და სხვა ღონისძიებებს, რომლებიც შეიძლება საჭირო გახდეს იმისათვის, რომ სისხლის-სამართლებრივად დასჯად ქმედებად, თავისი შიდა კანონმდებლობის შესაბამისად, ჩაითვალოს, მაგალითად, რაიმე დანაშაულის ჩადენაში თანამზრახველობა (თანამონაწილეობა), დანაშაულის ჩადენაში ხელშეწყობა ან წამქეზებლობა. რომლებიც ასეთად ცნობილია ამ კონვენციის შესაბამისად.

2. თითოეულ მონაწილე სახელმწიფოს შეუძლია განახორციელოს ისეთი საკანონმდებლო და სხვა ღონისძიებები, რომლებიც შეიძლება საჭირო გახდეს იმისათვის, რომ სისხლისსამართლებრივად დასჯად ქმედებად, თავისი შიდა კანონმდებლობის შესაბამისად, ჩაითვალოს რაიმე დანაშაულის ჩადენის მცდელობა, რომელიც ასეთად ცნობილია ამ კონვენციის შესაბამისად.

3. თითოეულ მონაწილე სახელმწიფოს შეუძლია გაატაროს ისეთი საკანონმდებლო ან სხვა ღონისძიებები, რომლებიც აუცილებელია იმისათვის, რომ სისხლისსამართლებრივად დასჯად ქმედებად, მისი შიდა კანონმდებლობის შესაბამისად, ჩაითვალოს რაიმე დანაშაულის ჩადენისათვის მზადება, რომელიც ასეთად ცნობილია ამ კონვენციის შესაბამისად.

მუხლი 28. განზრახვა, გულზრახვა და შეცნობა, როგორც დანაშაულის შემადგენელი ელემენტები

განზრახვა, გულზრახვა და შეცნობა, როგორც რაიმე დანაშაულის შემადგენელი ელემენტები, რომლებიც ასეთად ცნობილია ამ კონვენციის შესაბამისად, შეიძლება დადგინდეს საქმიდან ობიექტური ფაქტობრივი გარემოებების გათვალისწინებით.

მუხლი 29. ხანდაზმულობის ვადა

თითოეული მონაწილე სახელმწიფო, სათანადო შემთხვევებში, თავისი შიდა კანონმდებლობის შესაბამისად, ადგენს ხანგრძლივ ხანდაზმულობის ვადას საქმის-წარმოების აღძვრის მიზნით ნებისმიერი დანაშაულის მიმართ, რომელიც ასეთად

ცნობილია ამ კონვენციის შესაბამისად, აგრეთვე ადგენს უფრო ხანგრძლივ ვადას ან ხანგრძლივობის ვადის შეჩერების (შეწყვეტის) შესაძლებლობას იმ შემთხვევებში, როდესაც პირი, რომელიც ეჭვმიტანილია დანაშაულის ჩადენაში, თავს არიდებს მართლმსაჯულებას.

მუხლი 30. დევნა, სასამართლო გადაწყვეტილების
გამოტანა და სანქციები

1. თითოეული მონაწილე სახელმწიფო - რაიმე დანაშაულის ჩადენისათვის, რომელიც ასეთად ცნობილია ამ კონვენციის შესაბამისად, ითვალისწინებს ისეთი სისხლისსამართლებრივი სანქციების გამოყენებას, რომლებითაც განსაზღვრულია ამ დანაშაულის საშიშროების ხარისხი.

2. თითოეული მონაწილე სახელმწიფო ატარებს ისეთ ღონისძიებებს, რომლებიც აუცილებელია იმისათვის, რომ დადგინდეს ან უზრუნველყოფილ იქნეს, თავისი სამართლებრივი სისტემისა და კონსტიტუციური პრინციპების შესაბამისად, სათანადო ბალანსი ნებისმიერ იმუნიტეტსა და იურისდიქციულ პრივილეგიებს შორის, რომლებიც გადაეცემათ საჯარო თანამდებობის პირებს თავიანთი ფუნქციების შესრულებასთან დაკავშირებით და აუცილებლობის შემთხვევაში, იმ შესაძლებლობათა შორის, რომლებიც ითვალისწინებენ ეფექტიანი გამოძიების, სისხლისსამართლებრივი დევნისა და სასამართლო გადაწყვეტილების გამოტანის შესაძლებლობას იმ დანაშაულებებთან დაკავშირებით, რომლებიც ასეთად ცნობილია ამ კონვენციის შესაბამისად.

3. თითოეული მონაწილე სახელმწიფო ისწრაფვის, უზრუნველყოს მისი შიდა კანონმდებლობით გათვალისწინებული ნებისმიერი დისკრეციული იურიდიული უფლებამოსილებების გამოყენება, რომლებიც შეეხება პირთა სისხლისსამართლებრივ დევნას ისეთ დანაშაულებებზე, რომლებიც ასეთად ცნობილია ამ კონვენციის შესაბამისად, დანაშაულთან დაკავშირებით სამართალდაცვითი ღონისძიებების მაქსიმალურად ეფექტიანობის უზრუნველყოფისათვის და აუცილებლობიდან გამომდინარე, ასეთი დანაშაულებების ჩადენისათვის წინააღმდეგობის გაწევის მიზნით.

4. დანაშაულებებთან მიმართებაში, რომლებიც ასეთად ცნობილია ამ კონვენციის შესაბამისად, თითოეული მონაწილე სახელმწიფო ატარებს სათანადო ღონისძიებებს თავისი შიდა კანონმდებლობის შესაბამისად და სამართლებრივი დაცვის გათვალისწინებით, რათა დაცული იქნეს პირობები, რომლის მიხედვით სასამართლომდე განთავისუფლების შესახებ გადაწყვეტილებასთან დაკავშირებით ან საკასაციო საჩივართან ან პროტესტთან დაკავშირებით, გადაწყვეტილების მიღებამდე გათვალისწინებული იქნეს შემდგომ სისხლისსამართლებრივ წარმოებაში ბრალდებულის აუცილებელი მონაწილეობა.

5. თითოეული მონაწილე სახელმწიფო ითვალისწინებს შესაბამისი დანაშაულებების საშიშროების ხარისხს ისეთი საკითხის განხილვასთან დაკავშირებით, რომელიც შეეხება იმ პირთა ვადამდელ ან პირობით

განთავისუფლებას, რომლებიც მსჯავრდებულნი არიან ასეთი დანაშაულებებისათვის.

6. თითოეული მონაწილე სახელმწიფო თავისი სამართლებრივი სისტემის ფუძემდებლური პრინციპების შესაბამისად განიხილავს ისეთი პროცედურების შემუშავების შესაძლებლობებს, რომელთა მეშვეობით საჯარო თანამდებობის პირი, რომელიც ბრალდებულია დანაშაულის ჩადენაში, რომელიც ასეთად ცნობილია ამ კონვენციის შესაბამისად, სათანადო შემთხვევებში, შეიძლება ჩაწევრდეს იქნეს, დროებით ჩამოშორდეს თავისი სამსახურებრივი მოვალეობების შესრულებას ან გადაყვანილ იქნეს სხვა თანამდებობაზე შესაბამისი ორგანოს მიერ, უდანაშაულობის პრეზუმფციის პრინციპების მიმართ პატივისცემის აუცილებლობის გათვალისწინებით.

7. დანაშაულის საშიშროების ხარისხის გათვალისწინებით თითოეული მონაწილე სახელმწიფო თავისი სამართლებრივი სისტემის ფუძემდებლური პრინციპების შესაბამისად განიხილავს ისეთი პროცედურების შემუშავების შესაძლებლობას, რომელთა თანახმად უნდა განისაზღვრებოდეს ვადა, რომელიც დადგენილია მისი შიდა კანონმდებლობით, სასამართლოს გადაწყვეტილებით ან სხვა ნებისმიერი საშუალებით იმ პირთათვის უფლებების ჩამოსართმევად, რომლებიც მსჯავრდებულნი არიან დანაშაულებებისათვის, რომლებიც ასეთად ცნობილია ამ კონვენციის შესაბამისად. ასეთ პირებს ჩამოერთმევათ უფლება:

ა) დაიკავონ საჯარო თანამდებობა;

ბ) დაიკავონ თანამდებობა რომელიმე საწარმოში, რომელიც მთლიანად ან ნაწილობრივ სახელმწიფოს საკუთრებაა.

8. ამ მუხლის პირველი პუნქტით ზიანი არ ადგება კომპეტენტური ორგანოების მიერ დისციპლინური უფლებამოსილებების განხორციელებას სამოქალაქო მოსამსახურეთა მიმართ.

9. ამ კონვენციის არც ერთი დებულება არ შეეხება პრინციპს, რომლის თანახმად, დანაშაულებების განსაზღვრა, რომლებიც ასეთად ცნობილია ამ კონვენციის შესაბამისად, და გამოსაყენებელი იურიდიული მისაგებლები ან სხვა სამართლებრივი პრინციპები, რომლებითაც განსაზღვრულია ქმედებათა მართლზომიერება, შედის თითოეული მონაწილე სახელმწიფოს შიდა კანონმდებლობის სფეროში, ხოლო ასეთი დანაშაულებებისათვის სისხლისსამართლებრივი დევნა და სასჯელი ზორციელდება ამ კანონმდებლობის შესაბამისად.

10. მონაწილე სახელმწიფოები ისწრაფვიან, ხელი შეუწყონ იმ პირთა საზოგადოებაში რეინტეგრაციას, რომლებიც მსჯავრდებულნი არიან დანაშაულებებისათვის, რომლებიც ასეთად ცნობილია ამ კონვენციის შესაბამისად.

მუხლი 31. ოპერაციის შეჩერება (გაყინვა), დაპატიმრება და კონფისკაცია

1. თითოეული მონაწილე სახელმწიფო, მაქსიმალური შესაძლებლობებით, თავისი შიდა სამართლებრივი სისტემის ფარგლებში ატარებს ისეთ ღონისძიებებს,

ა) დანაშაულებებიდან მიღებულ შემოსავლებზე, რომლებიც ასეთად ცნობილია ამ კონვენციის შესაბამისად, ან ქონებაზე, რომლის ღირებულებაც შეესაბამება ასეთი შემოსავლის ღირებულებას;

ბ) ქონებაზე, მოწყობილობებსა და საშუალებებზე, რომლებიც გამოყენებული ან განკუთვნილი იქნენ დანაშაულის ჩასაშენად, რომლებიც ასეთად ცნობილია ამ კონვენციის შესაბამისად.

2. თითოეული მონაწილე სახელმწიფო ატარებს ისეთ ღონისძიებებს, რომლებიც აუცილებელია იმისათვის, რომ უზრუნველყოფილ იქნეს დანაშაულის გამოვლენის, თვალყურის დევნების, გაყინვის ან დაპატიმრების შესაძლებლობები ამ მუხლის პირველი პუნქტით გათვალისწინებული ჩამონათვალის შესაბამისად, შემდგომი კონფისკაციის მიზნით.

3. თითოეული მონაწილე სახელმწიფო ატარებს თავისი შიდა კანონმდებლობის შესაბამისად ისეთ საკანონმდებლო და სხვა ღონისძიებებს, რომლებიც აუცილებელია კომპეტენტური ორგანოების მიერ ამ მუხლის პირველი და მე-2 პუნქტებით განსაზღვრული გაყინული, დაპატიმრებული ან კონფისკაციის შედეგად ჩამორთმეული ქონების მართვის რეგულირებისათვის.

4. თუ დანაშაულებებიდან მიღებული ასეთი შემოსავალი გადაიქცა ან გარდაიქმნა, მთლიანად ან ნაწილობრივ, სხვა ქონებად, მაშინ ღონისძიებები, რომლებიც ამ მუხლითაა განსაზღვრული, გატარდება ასეთი ქონების მიმართაც.

5. თუ დანაშაულებებიდან მიღებული შემოსავალი შეუერთდა იმ ქონებას, რომელიც კანონიერი გზითაა შეძენილი, მაშინ კონფისკაციას, ნებისმიერი უფლებამოსილებისათვის ზიანის მიყენების გარეშე, რომელიც შეეხება ქონების გაყინვასა ან დაპატიმრებას, ექვემდებარება ქონების ის ნაწილი, რომელიც შეესაბამება მიერთებული შემოსავლის შეფასებულ ღირებულებას.

6. მოგების ან სხვა სარგებლის მიმართ, რომელიც მიღებულია ასეთი დანაშაულებებიდან შემოსული შემოსავლიდან, ქონებიდან, რომელადაც გადაიქცა ან გარდაიქმნა დანაშაულებებიდან მიღებული ასეთი შემოსავალი ან ქონებიდან, რომელსაც შეუერთდა ასეთი დანაშაულებებიდან მიღებული შემოსავალი, აგრეთვე ტარდება ღონისძიებები, რომლებიც განსაზღვრულია ამ მუხლის თანახმად ისეთი სახითა და ხასიათით, როგორც დანაშაულებებიდან მიღებული შემოსავლის მიმართ.

7. ამ კონვენციის 31-ე და 55-ე მუხლების შესაბამისად თითოეული მონაწილე სახელმწიფო უფლებამოსილებას ანიჭებს თავის სასამართლოებსა და სხვა კომპეტენტურ ორგანოებს, გამოსცენ დადგენილებები საბანკო, საფინანსო ან კომერციული დოკუმენტების წარდგენისა და დაპატიმრების შესახებ. მონაწილე სახელმწიფო საბანკო საიდუმლოების შენახვის აუცილებლობის გამო თავს არ არიდებს ამ პუნქტის დებულებათა თანახმად შესაბამისი ღონისძიებების გატარებას.

8. მონაწილე სახელმწიფოებს შეუძლიათ განიხილონ იმ მოთხოვნათა დადგენის შესაძლებლობები, რომელთა თანახმად პირმა, რომელმაც ჩაიდინა დანაშაული, უნდა დაამტკიცოს დანაშაულებებიდან ან სხვა ქონებიდან მიღებული

ასეთი სავარაუდო შემოსავლის კანონიერი წარმომადგენლობა, რომლებიც ექვემდებარება კონფისკაციას იმდენად, რამდენადაც ეს მოთხოვნა შეესაბამება მათი შიდა კანონმდებლობების ფუძემდებლურ პრინციპებს და სასამართლო და სხვა განხილვების ხასიათს.

9. ამ მუხლის დებულებები არ უნდა იქნეს ისე გაგებული, რომ ზიანი მიადგეს კეთილსინდისიერი მესამე მხარის უფლებებს.

10. ამ მუხლით განსაზღვრული არც ერთი დებულება არ შეეხება პრინციპს, რომლის თანახმად, ღონისძიებები, რომლებზედაც აქ საუბარია, ტარდება მონაწილე სახელმწიფოს შიდა კანონმდებლობის დებულებათა შესაბამისად მათი დაცვის პირობების თანახმად.

მუხლი 32. მოწმეთა, ექსპერტთა და დაზარალებულთა დაცვა

1. თითოეული მონაწილე სახელმწიფო ატარებს სათანადო ღონისძიებებს თავისი შიდა სამართლებრივი სისტემის შესაბამისად და თავისი შესაძლებლობების ფარგლებში იმისათვის, რომ უზრუნველყოს შესაძლო შურისძიებისაგან ან დაშინებისაგან მოწმეთა და ექსპერტთა ეფექტიანად დაცვა, რომლებიც ჩვენებებს აძლევენ დანაშაულებებთან დაკავშირებით; რომლებიც ასეთად ცნობილია ამ კონვენციის შესაბამისად, სათანადო შემთხვევებში, მათი ნათესავებისა და სხვა ახლობლების ჩათვლით.

2. ღონისძიებები, რომლებიც ამ მუხლის პირველი პუნქტითაა განსაზღვრული, ბრალდებულის უფლებების შეუზღუდავად, მათ შორის, სათანადო განხილვის უფლებისათვის, შეიძლება ითვალისწინებდეს:

ა) პროცედურების დადგენას ასეთ პირთა ფიზიკური დაცვისათვის, მაგალითად, იმ ფარგლებში, რაც აუცილებელი და პრაქტიკულად განხორციელებადია, მათი სხვა ადგილზე გადასახლებისათვის და ისეთი დებულებების მიღებას, რომლებითაც, სათანადო შემთხვევებში ნებადართულია არ გახმაურდეს პიროვნების შესახებ ან ასეთ პირთა ადგილსამყოფლის შესახებ ინფორმაცია, აღგენს ასეთი ინფორმაციის გახმაურებაზე შეზღუდვებს;

ბ) მტკიცებულების წესების მიღება, რომლებითაც მოწმეებსა და ექსპერტებს შეუძლიათ ჩვენებები მისცენ ისეთი სახით, რომ უზრუნველყოფილი იყოს ასეთ პირთა უსაფრთხოება, მაგალითად, ჩვენების მისაცემად კავშირგაბმულობის ისეთი საშუალებების გამოყენება, როგორიცაა ვიდეოკავშირი ან სხვა სათანადო საშუალებები.

3. მონაწილე სახელმწიფოები განიხილავენ სხვა სახელმწიფოებთან შეთანხმებების დადების შესაძლებლობებს, რომელიც შეეხება ამ მუხლის პირველი პუნქტით განსაზღვრულ პირთა გადასახლებას.

4. ამ მუხლის დებულებები გამოიყენება აგრეთვე დაზარალებულთა მიმართ იმდენად, რამდენადაც ისინი მოწმეებად ითვლებიან.

5. თითოეული მონაწილე სახელმწიფო თავისი შიდა კანონმდებლობის დაცვით ქმნის იმის შესაძლებლობებს, რომ დაზარალებულებმა სისხლისსამართლებრივი წარმოების შესაბამის სტადიებზე გამოთქვან თავიანთი

შეხვედრები და შიში იმ პირთა მიმართ, რომლებმაც ჩაიდინეს დანაშაულებები, ისეთი სახით, რომ ზიანი არ მიაღწევს დაცვის უფლებებს.

მუხლი 33. ინფორმაციის მიმწოდებელ პირთა დაცვა

თითოეული მონაწილე სახელმწიფო განიხილავს შესაძლებლობას თავის შიდა სამართლებრივ სისტემაში შეიტანოს სათანადო ღონისძიებები ნებისმიერი პირის დასაცავად, რომელიც კეთილსინდისიერად და გონიერულად აწვდის ინფორმაციას კომპეტენტურ ორგანოებს დანაშაულთან დაკავშირებული ფაქტების შესახებ, რომლებიც ასეთად ცნობილია ამ კონვენციის შესაბამისად, ნებისმიერი უკანონო მოპყრობისაგან.

მუხლი 34. კორუფციული ქმედებების შედეგები

მესამე მხარის მიერ კეთილსინდისიერად მოპოვებული უფლებების სათანადოდ გათვალისწინებით თითოეული მონაწილე სახელმწიფო ატარებს ღონისძიებებს თავისი შიდა კანონმდებლობის ფუძემდებლური პრინციპების შესაბამისად იმისათვის, რომ მოაწესრიგოს საკითხები კორუფციის შედეგების შესახებ. ამ კონტექსტში მონაწილე სახელმწიფოებს შეუძლიათ განიხილონ კორუფცია როგორც ფაქტორი, რომელსაც მნიშვნელობა აქვს კონტრაქტების ანულისებისა და გაწყვეტის წარმოებაში ან კონცესიების ან სხვა ანალოგიური ინსტრუმენტების გამოთხოვაში, ან შექმნილი მდგომარეობის გამოსასწორებლად სხვა ღონისძიებების გატარებაში.

მუხლი 35. ზიანის ანაზღაურება

თითოეული მონაწილე სახელმწიფო ატარებს ისეთ ღონისძიებებს, რომლებიც აუცილებელია მისი შიდა კანონმდებლობის პრინციპების შესაბამისად და იმის უზრუნველსაყოფად, რომ ფიზიკურ და იურიდიულ პირებს, რომლებსაც ზიანი მიაღწათ რაიმე კორუფციული ქმედების შედეგად, უფლება ჰქონდეთ საქმისწარმოება აღძრან იმ პირთა მიმართ, რომლებიც პასუხისმგებელნი არიან ასეთი ზიანის მიყენებისთვის, კომპენსაციის მისაღებად.

მუხლი 36. სპეციალიზებული ორგანოები

თითოეული მონაწილე სახელმწიფო უზრუნველყოფს თავისი სამართლებრივი სისტემის ფუძემდებლური პრინციპების შესაბამისად ორგანოს ან ორგანოების ან პირთა არსებობას, რომლებიც სპეციალიზებულნი არიან კორუფციასთან ბრძოლაში სამართალდაცვითი ღონისძიებების საშუალებებით. ასეთი ორგანო ან ორგანოები ან პირები უზრუნველყოფილნი არიან აუცილებელი დამოუკიდებლობით მონაწილე სახელმწიფოს სამართლებრივი სისტემის ფუძემდებლური პრინციპების შესაბამისად იმისათვის, რომ მათ თავიანთი

ფუნქციები შეასრულონ ეფექტიანად და რაიმე არასათანადო ზეგავლენის გარეშე ასეთი ორგანოს ან ორგანოების ასეთი პირები ან თანამშრომლები უნდა ფლობდნენ სათანადო კვალიფიკაციას და რესურსები თავიანთი ამოცანების შესასრულებლად.

მუხლი 37. სამართალდამცავ ორგანოებთან თანამშრომლობა

1. თითოეული მონაწილე სახელმწიფო ატარებს სათანადო ღონისძიებებს იმ პირთა წახალისებისათვის, რომლებიც მონაწილეობენ ან მონაწილეობდნენ რაიმე დანაშაულის ჩადენაში, რომელიც ასეთად ცნობილია ამ კონვენციის შესაბამისად, რათა მათ გამოძიებისა და მტკიცებულების მიზნით, მიაწოდონ კომპეტენტურ ორგანოებს სასარგებლო და საჭირო ინფორმაცია, გაუწიონ ამ ორგანოებს ფაქტობრივი, კონკრეტული დახმარება, რაც ხელს შეუწყობს დანაშაულებებისათვის დანაშაულებებიდან მიღებული შემოსავლის ჩამორთმევაში და შესაბამისი ღონისძიებების გატარებას ასეთი შემოსავლის დაბრუნებასთან დაკავშირებით.

2. თითოეული მონაწილე სახელმწიფო განიხილავს საკითხს იმის თაობაზე, რომ, სათანადო შემთხვევებში, გათვალისწინებულ იქნეს იმ ბრალდებულის მიმართ სასჯელის შემსუბუქების შესაძლებლობა, რომელიც არსებითად მონაწილეობს გამოძიებაში ან სისხლისსამართლებრივ დევნაში რაიმე დანაშაულთან დაკავშირებით, რომელიც ასეთად ცნობილია ამ კონვენციის შესაბამისად.

3. თითოეული მონაწილე სახელმწიფო განიხილავს საკითხს იმის თაობაზე, რომ თავისი შიდა კანონმდებლობის ფუძემდებლური პრინციპების შესაბამისად გათვალისწინებულ იქნეს შესაძლებლობა სისხლისსამართლებრივი დევნისაგან იმ პირისათვის იმუნიტეტის მინიჭების თაობაზე, რომელიც მონაწილეობს გამოძიებაში ან სისხლისსამართლებრივ დევნაში რაიმე დანაშაულის გამო, რომელიც ასეთად ცნობილია ამ კონვენციის შესაბამისად.

4. ასეთ პირთა დაცვა, *mutatis mutandis*, ხორციელდება ამ კონვენციის 32-ე მუხლით განსაზღვრული წესით.

5. იმ შემთხვევებში, როდესაც პირი, რომელზედაც მითითებულია ამ მუხლის პირველ პუნქტში, იმყოფება ერთ-ერთ მონაწილე სახელმწიფოში და მას შეუძლია არსებითად ითანამშრომლოს სხვა მონაწილე სახელმწიფოს კომპეტენტურ ორგანოებთან, დაინტერესებულ მონაწილე სახელმწიფოებს უფლება აქვთ დადონ შეთანხმებები, თავისი შიდა კანონმდებლობის შესაბამისად, სხვა მონაწილე სახელმწიფოს მიერ ასეთი პირისათვის ამ მუხლის მე-2 და მე-3 პუნქტებით გათვალისწინებული რეჟიმის შემოღების თაობაზე.

მუხლი 38. ეროვნულ ორგანოებს შორის თანამშრომლობა

თითოეული მონაწილე სახელმწიფო ატარებს ღონისძიებებს, რომლებიც აუცილებელია თანამშრომლობის წახალისებისათვის, მისი შიდა კანონმდებლობის შესაბამისად, ერთი მხრივ, მის საჯარო ორგანოებს შორის, აგრეთვე საჯარო თანამდებობის პირებს შორის და მეორე მხრივ, თავის ორგანოებს შორის,

რომლებიც პასუხისმგებელი არიან სისხლისსამართლებრივი დანაშაულების გამოძიებასა და დევნაში. ასეთი თანამშრომლობა შეიძლება ითვალისწინებდეს:

ა) ამ პასუხისმგებელი ორგანოებისათვის საკუთარი ინიციატივით ინფორმაციის მიწოდებას, თუ არსებობს იმის განსჯის საფუძველი, რომ ჩადენილ იქნა ნებისმიერი იმ დანაშაულებებიდან, რომლებიც ასეთად ცნობილია ამ კონვენციის მე-15, 21-ე და 23-ე მუხლების შესაბამისად,

ბ) შესაბამისი თხოვნის საფუძველზე ასეთი პასუხისმგებელი ორგანოებისათვის ყველა აუცილებელი ინფორმაციის მიწოდებას.

მუხლი 39. ეროვნულ ორგანოებსა და კერძო სექტორს შორის თანამშრომლობა

1. თითოეული მონაწილე სახელმწიფო ატარებს ღონისძიებებს, რომლებიც აუცილებელია თანამშრომლობის წახალისებისათვის მისი შიდა კანონმდებლობის შესაბამისად ეროვნულ საგამოძიებო ორგანოებსა და პროკურატურის ორგანოებს და კერძო სექტორის ორგანიზაციებს შორის, კერძოდ, ფინანსურ დაწესებულებებს შორის იმ საკითხებთან დაკავშირებით, რომელიც შეეხება დანაშაულის ჩადენას და რომელიც ასეთად ცნობილია ამ კონვენციის შესაბამისად.

2. თითოეული მონაწილე სახელმწიფო განიხილავს საკითხს იმის თაობაზე, რომ წახალისოს თავისი მოქალაქეები და სხვა პირები, რომლებიც ჩვეულებრივად მის ტერიტორიაზე ცხოვრობენ, რათა მათ ეროვნულ საგამოძიებო ორგანოებს და პროკურატურის ორგანოებს აცნობონ რაიმე დანაშაულის ჩადენის შესახებ, რომელიც ასეთად ცნობილია ამ კონვენციის შესაბამისად.

მუხლი 40. საბანკო საიდუმლოება

თითოეული მონაწილე სახელმწიფო უზრუნველყოფს შიდა სისხლისსამართლებრივი გამოძიებისას იმ დანაშაულებებთან დაკავშირებით, რომლებიც ასეთად ცნობილია ამ კონვენციის შესაბამისად, თავისი შიდა სამართლებრივი სისტემის ფარგლებში სათანადო მექანიზმების არსებობას იმ წინააღმდეგობების გადასალახად, რომლებიც შესაძლებელია წარმოიშვას საბანკო საიდუმლოების შესახებ კანონმდებლობის გამოყენების შედეგად.

მუხლი 41. ცნობები ნასამართლობის შესახებ

თითოეულ მონაწილე სახელმწიფოს შეუძლია გაატაროს ისეთი საკანონმდებლო ან სხვა ღონისძიებები, რომლებიც აუცილებელია აღრიცხვისათვის, ისეთი პირობებითა და იმ მიზნით, რომლებსაც იგი ჩათულის საჭიროდ, სხვა სახელმწიფოში ნებისმიერ ადრე გამოტანილ გამამტყუნებელ განაჩენთან დაკავშირებით იმ პირის მიმართ, რომელიც ეჭვმიტანილია გამოძიებაში არსებული დანაშაულის ჩადენაში, რათა ასეთი ინფორმაცია გამოყენებულ იქნეს

სისხლისსამართლებრივ წარმოებაში იმ დანაშაულთან დაკავშირებით, რომელიც ასეთად ცნობილია ამ კონვენციის შესაბამისად.

მუხლი 42. იურისდიქცია

1. თითოეული მონაწილე სახელმწიფო ატარებს ისეთ ღონისძიებებს, რომლებიც აუცილებელია იმისათვის, რომ დაადგინოს თავისი იურისდიქცია იმ დანაშაულებების მიმართ, რომლებიც ასეთად ცნობილია ამ კონვენციის შესაბამისად მაშინ, როდესაც:

ა) დანაშაული ჩადენილია ამ მონაწილე სახელმწიფოს ტერიტორიაზე;

ბ) დანაშაული ჩადენილია გემის ბორტზე, რომელიც ატარებდა ამ მონაწილე სახელმწიფოს დროშას დანაშაულის ჩადენის მომენტში ან საჰაერო ხომალდზე, რომელიც დარეგისტრირებულია ამ მონაწილე სახელმწიფოს კანონმდებლობით ამ მომენტში.

2. ამ კონვენციის მე-4 მუხლის დებულებების შესაბამისად მონაწილე სახელმწიფოს შეუძლია აგრეთვე დაადგინოს თავისი იურისდიქცია ნებისმიერ ისეთ დანაშაულთან დაკავშირებით, როდესაც იგი:

ა) ჩადენილია ამ მონაწილე სახელმწიფოს მოქალაქის წინააღმდეგ; ან

ბ) ჩაიდინა ამ მონაწილე სახელმწიფოს მოქალაქემ ან მოქალაქეობის არმქონე პირმა, რომელიც ჩვეულებრივად ცხოვრობს მის ტერიტორიაზე; ან

გ) არის ერთ-ერთი იმ დანაშაულებებიდან, რომლებიც ასეთად ცნობილია ამ კონვენციის 23-ე მუხლის პირველი პუნქტის ii) ქვეპუნქტის შესაბამისად და ჩადენილია მისი ტერიტორიის ფარგლებს გარეთ რაიმე დანაშაულის ჩადენის მიზნით, რომელიც ასეთად ცნობილია ამ კონვენციის მე-2 მუხლის პირველი პუნქტის (ა)(i) ან (ბ) ან (ბ)(i) ქვეპუნქტების შესაბამისად, მის ტერიტორიაზე;

დ) ჩადენილია ამ მონაწილე სახელმწიფოს წინააღმდეგ.

3. ამ კონვენციის 44-ე მუხლის მიზნებისათვის თითოეული მონაწილე სახელმწიფო ატარებს ისეთ ღონისძიებებს, რომლებიც აუცილებელია თავისი იურისდიქციის დასადგენად დანაშაულებებთან დაკავშირებით, რომლებიც ასეთად ცნობილია ამ კონვენციის შესაბამისად, როდესაც პირი, რომელიც ეჭვმიტანილია დანაშაულის ჩადენაში, იმყოფება მის ტერიტორიაზე და იგი არ გასცემს ასეთ პირს მხოლოდ იმის გამო, რომ იგი მისი მოქალაქეა.

4. თითოეულ მონაწილე სახელმწიფოს შეუძლია გაატაროს ისეთი ღონისძიებები, რომლებიც აუცილებელია თავისი იურისდიქციის დასადგენად იმ დანაშაულთან დაკავშირებით, რომელიც ასეთად ცნობილია ამ კონვენციის შესაბამისად, როდესაც პირი, რომელიც ეჭვმიტანილია დანაშაულის ჩადენაში, იმყოფება მის ტერიტორიაზე და არ გასცემს მას.

5. თუ მონაწილე სახელმწიფო, რომელიც თავის იურისდიქციას ახორციელებს ამ მუხლის პირველი და მე-2 პუნქტების თანახმად, შეტყობინებას იღებს ან სხვა საშუალებებით იგებს იმის შესახებ, რომ ნებისმიერი სხვა სახელმწიფო ახორციელებს გამოძიებას ან სისხლისსამართლებრივ დევნას ან სასამართლო განხილვას იმავე ქმედებასთან დაკავშირებით, მაშინ ამ მონაწილე

სახელმწიფოთა კომპეტენტური ორგანოები ატარებენ, სათანადო შემთხვევებში, ერთმანეთთან კონსულტაციებს თავიანთი მოქმედებების კოორდინაციის მიზნით.

6. ზოგადი საერთაშორისო სამართლის ნორმებისათვის ზიანის მიყენების გარეშე, ეს კონვენცია არ გამოიყენება ნებისმიერი სისხლისსამართლებრივი იურისდიქციის განხორციელებას, რომელიც დადგენილია მონაწილე სახელმწიფოს მიერ თავისი შიდა კანონმდებლობის შესაბამისად.

თავი IV. საერთაშორისო თანამშრომლობა

მუხლი 43. საერთაშორისო თანამშრომლობა

1. მონაწილე სახელმწიფოები თანამშრომლობენ სისხლისსამართლებრივ საკითხებზე ამ კონვენციის 44-50-ე მუხლების შესაბამისად. როდესაც ეს მიზანმიმართულად შეესაბამება მათ შიდა სამართლებრივ სისტემებს, მონაწილე სახელმწიფოები განიხილავენ ერთმანეთისათვის დახმარების გაწევის შესაძლებლობას იმ სამოქალაქო-სამართლებრივი და ადმინისტრაციული საკითხების გამოძიებასა და საქმისწარმოებაში, რომლებიც დაკავშირებულია კორუფციასთან.

2. საერთაშორისო თანამშრომლობის საკითხებთან დაკავშირებით, როდესაც აუცილებელია შესაბამისი ქმედების დანაშაულად ორმხრივად ცნობის პრინციპის დაცვა, ეს პრინციპი დაცულად ჩაითვლება მიუხედავად იმისა, შეტანილია თუ არა მოთხოვნის მიმღები მონაწილე სახელმწიფოს კანონმდებლობაში შესაბამისი ქმედება დანაშაულის იმავე კატეგორიაში ან აღწერს თუ არა იგი მას ისეთივე ტერმინებით, როგორც მოთხოვნის წარმდგენი მონაწილე სახელმწიფო, თუ ქმედება, რომელიც ქმნის დანაშაულის შემადგენლობას, და რის გამოც მოთხოვნილია დახმარების გაწევა. სისხლისსამართლებრივად დასჯადია ორივე მონაწილე სახელმწიფოს კანონმდებლობით.

მუხლი 44. გაცემა

1. ეს მუხლი გამოიყენება ისეთ დანაშაულებებზე, რომლებიც ასეთად ცნობილია ამ კონვენციის შესაბამისად, თუ პირი, რომლის მიმართ არის გაცემის მოთხოვნა, იმყოფება მოთხოვნის მიმღებ მონაწილე სახელმწიფოს ტერიტორიაზე იმ პირობით, რომ ქმედება, რომლის გამოც განხორციელდა გაცემის მოთხოვნა, ითვლება სისხლის-სამართლებრივად დასჯადად როგორც მოთხოვნის წარმდგენი მონაწილე სახელმწიფოს, ასევე მოთხოვნის მიმღები მონაწილე სახელმწიფოს შიდა კანონმდებლობით.

2. ამ მუხლის პირველი პუნქტის დებულების მიუხედავად მონაწილე სახელმწიფოს, თუ მისი კანონმდებლობა დაუშვებს ამას, შეუძლია ნებართვა გასცეს რომელიმე პირის გაცემაზე ნებისმიერი იმ დანაშაულების გამო, რომელიც გათვალისწინებულია ამ კონვენციით და რომელიც არ არის სისხლის-სამართლებრივად დასჯადი მისი შიდა კანონმდებლობის შესაბამისად.

3. თუ გაცემის შესახებ თხოვნა შეეხება რამდენიმე ცალკეულ დანაშაულს, რომელთაგან არანაკლებ ერთის გამო შეიძლება განხორციელდეს გაცემა ამ მუხლის შესაბამისად, ხოლო დანარჩენების მიმართ არ შეიძლება გამოყენებულ იქნეს გაცემა სასჯელის ვადის გამო. მაგრამ ისინი მიეკუთვნება ისეთ დანაშაულებებს, რომლებიც ასეთად ცნობილია ამ კონვენციის შესაბამისად, მოთხოვნის მიმღებ მონაწილე სახელმწიფოს ეს მუხლი შეუძლია გამოიყენოს ასეთი დანაშაულის მიმართაც.

4. თითოეული ამ დანაშაულებებიდან, რომელთა მიმართ გამოიყენება ეს მუხლი, ითვლება მონაწილე სახელმწიფოთა შორის არსებულ ნებისმიერ ხელშეკრულებაში ჩართულად იმ დანაშაულის სახით, რომელსაც შეუძლია გამოიწვიოს გაცემა. მონაწილე სახელმწიფოები ვალდებულია იღებენ ჩართონ ასეთი დანაშაულებები, რომლებსაც შეუძლიათ გამოიწვიონ გაცემა, გაცემის შესახებ ნებისმიერ ხელშეკრულებაში, რომელიც დაიდება მათ შორის. მონაწილე სახელმწიფო, რომლის კანონმდებლობაც ამას ითვალისწინებს, იმ შემთხვევაში, როდესაც იგი იყენებს ამ კონვენციას გაცემის საფუძველად არ თვლის ნებისმიერს ამ დანაშაულებებიდან, რომლებიც ასეთად ცნობილია ამ კონვენციის შესაბამისად, პოლიტიკურ დანაშაულად.

5. თუ მონაწილე სახელმწიფო, რომელიც გაცემის საფუძველად თვლის ხელშეკრულების არსებობას, იღებს ი. ხოვნას გაცემის შესახებ სხვა მონაწილე სახელმწიფოსაგან, რომელთანაც მას არა აქვს დადებული ხელშეკრულება გაცემის შესახებ, ამ სახელმწიფოს შეუძლია განიხილოს ეს კონვენცია, როგორც სამართლებრივი საფუძველი გასაცემად ნებისმიერ დანაშაულთან დაკავშირებით, რომლის მიმართაც გამოიყენება ეს მუხლი.

6. მონაწილე სახელმწიფო, რომელიც გაცემის საფუძველად თვლის ხელშეკრულების არსებობას:

ა) ამ კონვენციის სარატიფიკაციო სიგელის ან მიღების ან დამტკიცების შესახებ ან კონვენციასთან მიერთების შესახებ დოკუმენტის შესანახად ჩაბარებისას აცნობებს გაეროს გენერალურ მდივანს იმის თაობაზე გამოიყენებს თუ არა იგი ამ კონვენციას სამართლებრივ საფუძველად გაცემის საკითხებთან დაკავშირებით თანამშრომლობისათვის ამ კონვენციის მონაწილე სხვა სახელმწიფოებთან; და

ბ) თუ იგი არ იყენებს ამ კონვენციას სამართლებრივ საფუძველად გაცემის საკითხებთან დაკავშირებით თანამშრომლობისათვის, ისწრაფვის, სათანადო შემთხვევებში, ამ მუხლის გამოყენების მიზნით დადოს ხელშეკრულებები გაცემის შესახებ ამ კონვენციის მონაწილე სხვა სახელმწიფოებთან.

7. მონაწილე სახელმწიფოები, რომლებიც გაცემის საფუძველად არ თვლიან ხელშეკრულებას არსებობას, ერთმანეთთან ურთიერთობაში დანაშაულად, რომლის მიმართაც გამოიყენება ეს მუხლი, ცნობენ ისეთი სახის დანაშაულებებს, რომლებიც იწვევენ გაცემას.

8. გაცემა ხორციელდება იმ პირობების შესაბამისად, რომლებიც გათვალისწინებულია მოთხოვნის მიმღები მონაწილე სახელმწიფოს შიდა კანონმდებლობით ან გაცემის შესახებ გამოყენებადი ხელშეკრულებებით, ან

პირობების ჩათვლით, რომლებიც შეეხება მოთხოვნებს გაცემასთან დაკავშირებული მინიმალური სასჯელის შესახებ, რის საფუძველზედაც მოთხოვნის მიმღებ მონაწილე სახელმწიფოს შეუძლია უარი თქვას გაცემაზე.

9. ნებისმიერი დანაშაულის, რომლის მიმართაც გამოიყენება ეს მუხლი, მონაწილე სახელმწიფოები, თავიანთი შიდა კანონმდებლობის პირობათა დაცვით, ყველა ღონეს ხმარობენ, რათა დააჩქარონ გაცემის პროცედურები და გააძლიერონ გაცემასთან დაკავშირებული მოთხოვნები მტკიცებულებათა წარდგენის შესახებ.

10. მოთხოვნის მიმღებ მონაწილე სახელმწიფოს თავისი შიდა კანონმდებლობის დებულებათა და გაცემის შესახებ ხელშეკრულებათა დაცვით, თუ დარწმუნებულია, რომ ამას მოითხოვს გადაუდებელი ხასიათის გარემოებები, მოთხოვნის წარმდგენი მონაწილე სახელმწიფოს თხოვნით შეუძლია დააპატიმროს მის ტერიტორიაზე მყოფი პირი, რომლის გაცემაზეც არის მოთხოვნა ან გაატაროს სხვა სათანადო ღონისძიებები, გაცემის პროცედურაში ასეთი პირის მონაწილეობასთან დაკავშირებით.

11. მონაწილე სახელმწიფო, რომლის ტერიტორიაზედაც იმყოფება პირი, რომელიც ეჭვმიტანილია დანაშაულის ჩადენაში, თუ იგი არ გასცემს ასეთ პირს იმ დანაშაულთან დაკავშირებით, რომლის მიმართაც გამოიყენება ეს მუხლი, მხოლოდ იმ მიზეზით, რომ იგი არის მისი ერთ-ერთი მოქალაქე, ვალდებულია მოთხოვნის წარმდგენი მონაწილე სახელმწიფოს თხოვნით გაცემის შესახებ, გაუმართლებელი შეფერხებების გარეშე საქმე გადასცეს თავის კომპეტენტურ ორგანოებს დევნის განხორციელების მიზნით. ეს ორგანოები იღებენ გადაწყვეტილებებს და საქმისწარმოებას ახორციელებენ ისევე, როგორც ნებისმიერი სხვა საშიში ხასიათის დანაშაულის დროს ამ მონაწილე სახელმწიფოს შიდა კანონმდებლობის შესაბამისად. დაინტერესებული მონაწილე სახელმწიფოები თანამშრომლობენ ერთმანეთთან, კერძოდ, პროცესუალურ და მტკიცებულებას საკითხებთან დაკავშირებით, ასეთი დევნის ეფექტიანობის უზრუნველსაყოფად.

12. ყველა შემთხვევაში, როდესაც მონაწილე სახელმწიფოს თავისი შიდა კანონმდებლობის შესაბამისად უფლება ეძლევა გასცეს ან სხვა სახით გადასცეს თავისი ერთ-ერთი მოქალაქე იმ პირობით, რომ პირს დააბრუნებენ ამ მონაწილე სახელმწიფოში სასჯელის მოსახდელად, რაც შეეფარდა მას სასამართლო განხილვისა და საქმისწარმოების შედეგად და რის გამოც მოითხოვებოდა პირის გაცემა ან გადაცემა, და თუ ეს მონაწილე სახელმწიფო და ის მონაწილე სახელმწიფო, რომელიც ითხოვდა ამ პირის გაცემას, თვლიან ასეთ წესებსა და სხვა პირობებს სათანადოდ, ამ შემთხვევაში ასეთი პირობითი გაცემა ან გადაცემა საკმარისია ამ მუხლის მე-11 პუნქტით განსაზღვრული მოვალეობების შესასრულებლად.

13. თუ გაცემაზე, რომელიც მოთხოვნილია გამოტანილი განაჩენის სისრულეში მოსაყვანად, ითქვა უარი იმის გამო, რომ ძებნილი არის მოთხოვნის მიმღები მონაწილე სახელმწიფოს მოქალაქე, მაშინ მოთხოვნის მიმღები მონაწილე სახელმწიფო, თუ ამას ითვალისწინებს მისი შიდა კანონმდებლობა ან თუ იგი შეესაბამება ასეთი კანონმდებლობის მოთხოვნებს, მოთხოვნის წარმდგენი მონაწილე სახელმწიფოს მიმართვის საფუძველზე, განიხილავს საკითხს განაჩენის

სისრულეში მოყვანის თაობაზე ან განაჩენის დარჩენილი ნაწილის სისრულეში მოყვანის შესახებ, რომელიც გამოტანილი იქნა მოთხოვნის წარმდგენი მონაწილე სახელმწიფოს შიდა კანონმდებლობის შესაბამისად.

14. ნებისმიერ პირს, რომლის საქმეზედაც ზორციელდება საქმისწარმოება, ნებისმიერ დანაშაულთან დაკავშირებით, რომლის მიმართ გამოიყენება ეს მუხლი, საქმისწარმოების ყველა სტადიაზე გააჩნია სამართლებრივი მოპყრობის უფლება, აგრეთვე იმ უფლებებისა და გარანტიების განზორციელებით, რომლებიც გათვალისწინებულია იმ მონაწილე სახელმწიფოს შიდა კანონმდებლობით, რომლის ტერიტორიაზედაც იმყოფება ეს პირი.

15. არაფერი ამ კონვენციაში არ განიხილება, როგორც გაცემის შესახებ ვალდებულება, თუ მოთხოვნის მიმღებ მონაწილე სახელმწიფოს აქვს არსებითი საფუძველი ვარაუდისა, რომ გაცემის შესახებ თხოვნის მიზანია რომელიმე პირის მიმართ განზორციელდეს დევნა ან დასჯა მისი სქესის, რასის, აღმსარებლობის, მოქალაქეობის, ეთნიკური წარმომავლობის ან პოლიტიკური მრწამსის გამო ან ამ თხოვნის შესრულების შემთხვევაში ზიანი მიადგება ასეთი პირის მდგომარეობას ნებისმიერ ჩამოთვლილ მიზეზთა გამო.

16. მონაწილე სახელმწიფოებს არ შეუძლიათ უარი განაცხადონ გაცემის შესახებ თხოვნის დასაკმაყოფილებლად მხოლოდ იმის გამო, რომ დანაშაული აგრეთვე დაკავშირებულია საგადასახადო საკითხებთან.

17. გაცემის შესახებ უარის გაცხადებამდე მოთხოვნის მიმღები მონაწილე სახელმწიფო სათანადო შემთხვევებში ატარებს კონსულტაციებს მოთხოვნის წარმდგენ მონაწილე სახელმწიფოსთან იმისათვის, რომ მისცეს მას შესაძლებლობა საკუთარი აზრის გამოსათქმელად და იმ ინფორმაციის მისაღებად, რომელიც დაკავშირებულია მის თხოვნაში გადმოცემულ ფაქტებთან.

18. მონაწილე სახელმწიფოები ისწრაფვიან დადონ ორმხრივი ან მრავალმხრივი შეთანხმებები გაცემის განზორციელების ან მისი ეფექტიანობის ამაღლების მიზნით.

მუხლი 45. მსჯავრდებულ პირთა გადაცემა

მონაწილე სახელმწიფოებს შეუძლიათ განიხილონ ორმხრივი ან მრავალმხრივი შეთანხმებების დადების შესაძლებლობა იმის შესახებ, მჯრდავდებულებმა, რომლებსაც მისჯილი აქვთ პატიმრობა ან თავისუფლების სხვაგვარი შეზღუდვა დანაშაულებისათვის, რომელიც ასეთად ცნობილია ამ კონვენციის შესაბამისად, შეძლონ სასჯელი მოხდა მათ ტერიტორიაზე.

მუხლი 46. სამართლებრივი ურთიერთდახმარების გაწევა

1. მონაწილე სახელმწიფოები ამ კონვენციით გათვალისწინებულ დანაშაულებებთან დაკავშირებით გამოძიებაში, სისხლისსამართლებრივ დევნასა და სასამართლო განხილვაში ერთმანეთს უწევენ სამართლებრივ ურთიერთდახმარებას.

2. სამართლებრივი ურთიერთდახმარების გაწევა ხორციელდება მოთხოვნის მიმღები მონაწილე სახელმწიფოს სათანადო კანონების, საერთაშორისო ხელშეკრულებებისა და შეთანხმებების თანახმად მაქსიმალური მოცულობით გამოძიებასთან, სისხლის-სამართლებრივ დევნასა და სასამართლო განხილვასთან დაკავშირებით იმ დანაშაულებების გამო, რომელთა ჩადენისათვის მოთხოვნის წარმდგენი მონაწილე სახელმწიფოს იურიდიულ პირს შეიძლება დაეკისროს პასუხისმგებლობა ამ კონვენციის 26-ე მუხლის თანახმად.

3. სამართლებრივი ურთიერთდახმარება, რომელიც გაწეულ უნდა იქნეს ამ მუხლის შესაბამისად, შეიძლება მოთხოვნილ იყოს შემდეგი ნებისმიერი მიზნით:

ა) მოწმისაგან ჩვენებების ან ცალკეულ პირთაგან განცხადებების მიღება;
ბ) სასამართლო დოკუმენტების გადაცემა;
გ) ჩხრეკის ჩატარება და ყადაღის დადება, აგრეთვე ოპერაციის შეჩერება (გაყინვა);

დ) ობიექტებისა და ნაკვეთების დათვალიერება;

ე) ინფორმაციის, საგნობრივი მტკიცებულებებისა და ექსპერტთა შეფასებების მიწოდება;

ვ) შესაბამისი დოკუმენტებისა და მასალის დედნების ან მათი დამოწმებული ასლების წარდგენა, სამთავრობო, საბანკო, საფინანსო, კორპორაციული ან კომერციული დოკუმენტების ჩათვლით;

ზ) მტკიცების მიზნით დანაშაულებებიდან მიღებული შემოსავლის, ქონების, დანაშაულის ჩადენის საშუალებების ან სხვა საგნების გამოვლენა ან მათზე თვალყურის დევნა;

თ) მოთხოვნის წარმდგენი მონაწილე სახელმწიფოს ორგანოებში შესაბამის პირთა ნებაყოფლობითი გამოცხადებისათვის ხელის შეწყობა;

ი) ნებისმიერი სხვა სახის დახმარების გაწევა, თუ იგი არ ეწინააღმდეგება მოთხოვნის მიმღები მონაწილე სახელმწიფოს შიდა კანონმდებლობას;

კ) ამ კონვენციის მეხუთე თავის დებულებათა შესაბამისად დანაშაულებებიდან მიღებული შემოსავლის გამოვლენა, გაყინვა და მასზე თვალყურის დევნა;

ლ) აქტივების ამოღება ამ კონვენციის მეხუთე თავის დებულებათა შესაბამისად.

4. მონაწილე სახელმწიფოს კომპეტენტურ ორგანოებს შიდა კანონმდებლობისათვის ზიანის მიუყენებლად, წინასწარი თხოვნის გარეშე შეუძლიათ სხვა მონაწილე სახელმწიფოს კომპეტენტურ ორგანოებს გადასცენ ინფორმაცია, რომელიც შეეხება სისხლისსამართლებრივ საკითხებს, თუ ისინი ჩათვლიან, რომ ასეთი ინფორმაცია შეიძლება დაეხმაროს ამ ორგანოს გამოძიების და სისხლისსამართლებრივი დევნის განხორციელებასა და მის წარმატებით დასრულებაში ან შეიძლება გამოიწვიოს ამ კონვენციის შესაბამისად მონაწილე სახელმწიფოს მიერ თხოვნის შედგენა.

5. ინფორმაციის გადაცემა ამ მუხლის მე-4 პუნქტის შესაბამისად ხორციელდება გამოძიებისა და სისხლისსამართლებრივი წარმოებისათვის ზიანის მიყენების გარეშე იმ კომპეტენტური ორგანოების სახელმწიფოში, რომელიც

აწვდის ინფორმაციას. კომპეტენტური ორგანოები, რომლებმაც მიიღეს ინფორმაცია, ასრულებენ თხოვნას ასეთი ინფორმაციის კონფიდენციალურობის დაცვასთან დაკავშირებით, თუნდაც დროებით, ან იცავენ შეზღუდვის წესებს ასეთი ინფორმაციის გამოყენებასთან დაკავშირებით. მიუხედავად ამისა, ეს არ აბრკოლებს მონაწილე სახელმწიფოს, რომელმაც მიიღო ინფორმაცია, იქ მიმდინარე საქმისწარმოებისას გაამჟღავნოს ინფორმაცია, რომლითაც ბრალდებული მართლდება. ასეთ შემთხვევაში ამ ინფორმაციის გაამჟღავნებამდე მონაწილე სახელმწიფო, რომელიც იღებს ინფორმაციას, ატყობინებს იმ მონაწილე სახელმწიფოს, რომელმაც გასცა ეს ინფორმაცია, და თუ იქნება შესაბამისი თხოვნა, ატარებს კონსულტაციებს იმ მონაწილე სახელმწიფოსთან, რომელმაც მიაწოდა ინფორმაცია. თუ ცალკეულ შემთხვევებში წინასწარ შეტყობინება შეუძლებელია, მაშინ მონაწილე სახელმწიფო, რომელიც იღებს ინფორმაციას, დაუყოვნებლივ აცნობებს ასეთი ინფორმაციის გაამჟღავნების შესახებ ინფორმაციის მიმწოდებელ მონაწილე სახელმწიფოს.

6. ამ მუხლის დებულებები არ შეეხება იმ ვალდებულებებს რაიმე ხელშეკრულებასთან დაკავშირებით, ეს იქნება ორმხრივი თუ მრავალმხრივი, რომლითაც მთლიანად ან ნაწილობრივ რეგულირდება ან მომავალში დარეგულირდება სამართლებრივი ურთიერთდახმარება.

7. ამ მუხლის 9-29-ე პუნქტები გამოიყენება იმ თხოვნებთან დაკავშირებით, რომლებიც მიმართულია ამ მუხლის საფუძველზე, თუ შესაბამისი მონაწილე სახელმწიფოები არ არიან დაკავშირებულნი სამართლებრივი ურთიერთდახმარების შესახებ რაიმე ხელშეკრულებით. თუ მონაწილე სახელმწიფოები დაკავშირებულნი არიან ასეთი ხელშეკრულებით, მაშინ გამოიყენება ამ ხელშეკრულების შესაბამისი დებულებები იმ შემთხვევაში, როდესაც მონაწილე სახელმწიფოები არ არიან თანახმა გამოიყენონ ამ მუხლის 9-29-ე პუნქტები. მონაწილე სახელმწიფოები მოწოდებულნი არიან გამოიყენონ ეს პუნქტები, თუ ეს ხელს უწყობს თანამშრომლობას.

8. მონაწილე სახელმწიფოები არ აცხადებენ უარს სამართლებრივ ურთიერთდახმარებაზე ამ მუხლის შესაბამისად საბანკო საიდუმლოების საფუძველზე.

9. ა) მოთხოვნის მიმღები მონაწილე სახელმწიფო დახმარების გაწევის შესახებ თხოვნაზე პასუხის გაცემისას ამ მუხლის თანახმად, შესაბამის ქმედების დანაშაულად ურთიერთცნობის არარსებობისას მხედველობაში იღებს ამ კონვენციის მიზნებს, რომელზედაც მითითებულია პირველ მუხლში;

ბ) მონაწილე სახელმწიფოებს შეუძლიათ უარი განაცხადონ დახმარების გაწევაზე ამ მუხლის შესაბამისად სათანადო ქმედების დანაშაულად ურთიერთცნობის არარსებობის საფუძველზე. ამასთან, მოთხოვნის მიმღები მონაწილე სახელმწიფო ახორციელებს დახმარებას, როდესაც ეს შეესაბამება მისი სამართლებრივი სისტემის ძირითად კონცეფციებს, თუ ასეთი დახმარება არ უკავშირდება იძულებით ზომებს. ასეთი დახმარების გაწევაზე შეიძლება უარი ითქვას, როდესაც თხოვნა უკავშირდება *de minimis* ხასიათის საკითხებს ან საკითხებს, რომლებთან დაკავშირებითაც მოთხოვნილი თანამშრომლობა და

დახმარება შეიძლება უზრუნველყოფილი იქნეს ამ კონვენციის სხვა დებულებათა შესაბამისად;

გ) თითოეულ მონაწილე სახელმწიფოს შეუძლია განიხილოს ისეთი ღონისძიებების მიღების შესაძლებლობა, რომლებიც დაუცილებელია იმისათვის, რომ მას შეეძლოს უფრო მეტი მოცულობით დახმარების გაწევა ამ მუხლის შესაბამისად სათანადო ქმედების დანაშაულად ურთიერთგონობის არარსებობისას.

10. პირი, რომელიც დაპატიმრებულია ამ სასჯელს იხდის ერთ-ერთი მონაწილე სახელმწიფოს ტერიტორიაზე, და ამ პირის სხვა მონაწილე სახელმწიფოში გადაყვანა აუცილებელია მისი პიროვნების დასადგენად, ჩვენებების ჩამოსართმევად ან მტკიცებულებების მისაღებად სხვა სახის დახმარების გაწევის მიზნით გამოძიებისათვის, სისხლისსამართლებრივი დევნისათვის ან სასამართლო განხილვისათვის დანაშაულებებთან დაკავშირებით, რომლებიც გათვალისწინებულია ამ კონვენციით, იგი შეიძლება გადაეცეს შემდეგი პირობების დაცვისას:

ა) ეს პირი თავისუფლად აძლევს გაცნობიერებულ თანხმობას;

ბ) ორივე მონაწილე სახელმწიფოს კომპეტენტურ ორგანოებმა მიაღწიეს შეთანხმებას ისეთ პირობებზე, რომლებსაც ეს მონაწილე სახელმწიფოები თვლიან საჭიროდ.

11. ამ მუხლის მე-10 პუნქტის მიზნებისთვის:

ა) მონაწილე სახელმწიფო, რომელსაც გადაეცემა პირი, ვალდებულია პატიმრობაში ამყოფოს იგი, თუ მონაწილე სახელმწიფო, რომელმაც გადასცა ეს პირი, არ ითხოვს სხვა რამეს ან სხვა რამეზე არ გასცა სანქცია;

ბ) მონაწილე სახელმწიფო, რომელსაც გადაეცა პირი, დაუყოვნებლივ ასრულებს თავის მოვალეობებს, რათა დააბრუნოს ეს პირი იმ მონაწილე სახელმწიფოს განკარგულებაში, რომელმაც იგი გადასცა, ადრე მიღებული შეთანხმების საფუძველზე ან ორივე მონაწილე მხარის კომპეტენტური ორგანოების მიერ სხვაგვარად იქნა შეთანხმებული;

გ) მონაწილე სახელმწიფო, რომელსაც გადაეცა პირი, არ ითხოვს მონაწილე სახელმწიფოსაგან, რომელმაც გადასცა ეს პირი, გადაცემის პროცედურის აღდგარას მის დასაბრუნებლად;

დ) გადაცემულ პირს სასჯელის ვადად, რომელსაც იგი იხდის მის გადამცემ სახელმწიფოში, ჩათვლება პატიმრობაში ყოფნის ვადა იმ მონაწილე სახელმწიფოში, რომელსაც იგი გადაეცა.

12. იმ მონაწილე სახელმწიფოს თანხმობის გარეშე, რომელმაც ამ მუხლის მე-10 და მე-11 პუნქტების თანახმად უნდა გადასცეს რომელიმე პირი, ეს პირი მიუხედავად მისი მოქალაქეობისა, არ ექვემდებარება სისხლისსამართლებრივ დევნას, დაპატიმრებას, დასჯას ან სხვა რაიმე შეზღუდვას მის პირად თავისუფლებასთან დაკავშირებით იმ სახელმწიფოს ტერიტორიაზე, რომელსაც გადაეცემა ეს პირი რაიმე მოქმედებასთან, უმოქმედობასთან ან ბრალდებასთან დაკავშირებით, რომელსაც ადგილი ჰქონდა ამ პირის გადამცემი სახელმწიფოს ტერიტორიიდან გადაყვანამდე.

13. თითოეული მონაწილე სახელმწიფო ნიშნავს ცენტრალურ ორგანოს, რომელიც პასუხისმგებელია თხოვნის მიღებაზე სამართლებრივი ურთიერთ-

დახმარების გაწევის ან მათი შესრულების თაობაზე ან მათ გაგზავნაზე კომპეტენტური ორგანოებისათვის შესასრულებლად და აქვს შესაბამისი უფლებამოსილებანი. თუ მონაწილე სახელმწიფოში არის სპეციალური რეგიონი ან ტერიტორია სამართლებრივი ურთიერთდახმარების ცენტრალური სისტემით, მას შეუძლია დანიშნოს განსაკუთრებული ცენტრალური ორგანო, რომელიც შეასრულებს იმავე ფუნქციას ამ რეგიონის ან ტერიტორიის მიმართ ცენტრალური ორგანოები უზრუნველყოფენ მიღებული თხოვნების ოპერატიულ და სათანადო შესრულებას ან მათ გადაგზავნას. თუ ცენტრალური ორგანო თხოვნას შესასრულებლად უგზავნის კომპეტენტურ ორგანოს, იგი ხელს უწყობს კომპეტენტური ორგანოს მიერ ამ თხოვნის ოპერატიულად და სათანადოდ შესრულებას. თითოეული მონაწილე სახელმწიფოს მიერ ამ კონვენციის მიღების, დამტკიცების ან მასთან მიერთების შესახებ სარატიფიკაციო სიგელის შესანახად ჩაბარების შემდეგ გაეროს გენერალური მდივანი იღებს შეტყობინებას ამ მიზნით შექმნილი ცენტრალური ორგანოს შესახებ. სამართლებრივი ურთიერთდახმარების შესახებ თხოვნა და მასთან დაკავშირებული ნებისმიერი მიმართვა გაეგზავნება ცენტრალურ ორგანოს, რომელსაც ნიშნავს მონაწილე სახელმწიფო. ეს მოთხოვნა ზიანს არ აყენებს მონაწილე სახელმწიფოს უფლებას მოითხოვოს, რომ ასეთი თხოვნა და მიმართვა გაეგზავნოს მას დიპლომატიური არხებით, ხოლო საგანგებო მდგომარეობის დროს, თუ არსებობს მონაწილე სახელმწიფოთა შეთანხმება ამასთან დაკავშირებით ასეთი თხოვნა და მიმართვა გაეგზავნოს სისხლის სამართლის პოლიციის საერთაშორისო ორგანიზაციის საშუალებით, თუ ეს შესაძლებელია.

14. თხოვნა იგზავნება წერილობით ან, თუ ეს შესაძლებელია, სხვა საშუალებებით, რომლებითაც იქმნება წერილობითი ჩანაწერი იმ ენაზე, რომელიც მისაღებია მოთხოვნის მიმღები მონაწილე სახელმწიფოსათვის და იმ პირობებით, რომლებითაც ამ მონაწილე სახელმწიფოს უფლება ეძლევა დაადგინოს მისი ავთენტიკურობა. ამ კონვენციის მიღების ან დამტკიცების ან ამ კონვენციასთან მიერთების შესახებ სარატიფიკაციო სიგელის შესანახად ჩაბარების შემდეგ გაეროს გენერალური მდივანი იღებს შეტყობინებას იმ ენის ან ენების შესახებ, რომლებიც მისაღებია თითოეული მონაწილე სახელმწიფოსათვის. საგანგებო მდგომარეობის ან მონაწილე სახელმწიფოთა შორის შეთანხმებისას თხოვნა შეიძლება გაეგზავნოს ზეპირი ფორმით, თუ ამას დაუყოვნებლივ მოჰყვება მისი წერილობითი დამტკიცება.

15. სამართლებრივი ურთიერთდახმარების შესახებ თხოვნაში უნდა მიეთითოს:

- ა) ორგანოს დასახელება, რომელიც თხოვნით მიმართავს;
- ბ) შეკითხვის არსი და გამოძიების, სისხლის სამართლებრივი დევნის ან სასამართლო განხილვის ხასიათი, რომლებსაც შეეხება თხოვნა, აგრეთვე ორგანოს ფუნქციის დასახელება, რომელიც ატარებს გამოძიებას, სისხლის სამართლებრივ დევნას ან სასამართლო განხილვას;
- გ) შესაბამისი ფაქტების მოკლე აღწერა, გარდა იმისა, რაც შეეხება თხოვნას სასამართლო დოკუმენტების გადაცემასთან დაკავშირებით;

დ) მოთხოვნილი დახმარების აღწერა და სრული ინფორმაცია ნებისმიერი კონკრეტული პროცედურის შესახებ, რომლის დაცვა სურდა უზრუნველყო მოთხოვნის წარმდგენ მონაწილე სახელმწიფოს;

ე) შეძლებისდაგვარად, ნებისმიერი შესაბამისი პირის მონაცემები პიროვნების, მისი ადგილსამყოფლისა და მოქალაქეობის შესახებ;

ვ) მოთხოვნილი მტკიცებულებების, ინფორმაციის ან ღონისძიებების მიზანი.

16. მოთხოვნის მიმღებ მონაწილე სახელმწიფოს შეუძლია მოითხოვოს დამატებითი ინფორმაცია, თუ ეს ინფორმაცია აუცილებელია თხოვნის დასაკმაყოფილებლად მისი შიდა კანონმდებლობის შესაბამისად ან, თუ ეს ინფორმაცია გაუადვილებს მას ასეთი თხოვნის შესრულებას.

17. თხოვნა სრულდება შესაკითხი მონაწილე სახელმწიფოს შიდა კანონმდებლობის შესაბამისად ისე, რომ იგი არ ეწინააღმდეგებოდეს მოთხოვნის მიმღები მონაწილე სახელმწიფოს კანონმდებლობას, შეძლებისდაგვარად, თხოვნაში მითითებული პროცედურების შესაბამისად.

18. რამდენადაც ეს შესაძლებელია და შეესაბამება შიდა კანონმდებლობის ფუძემდებლურ პრინციპებს, თუ რომელიმე პირი იმყოფება მონაწილე სახელმწიფოს ტერიტორიაზე და იგი მოსმენილი უნდა იქნეს, როგორც მოწმე ან ექსპერტი სხვა მონაწილე სახელმწიფოს სასამართლო ორგანოების მიერ, პირველ მონაწილე სახელმწიფოს მეორე მონაწილე სახელმწიფოს თხოვნით შეუძლია ნება დართოს, მოსმენა ჩატარდეს ვიდეოკავშირის საშუალებით, თუ შესაბამისი პირის პირადი მონაწილეობა მოთხოვნის წარმდგენი მონაწილე სახელმწიფოს ტერიტორიაზე შეუძლებელია ან არ არის სასურველი. მონაწილე სახელმწიფოს შეუძლიათ შეთანხმდნენ, რომ მოსმენა ჩატარდეს მოთხოვნის წარმდგენი მონაწილე სახელმწიფოს სასამართლო ორგანოს მიერ მოთხოვნის მიმღები მონაწილე სახელმწიფოს სასამართლო ორგანოს წარმომადგენელთა თანდასწრებით.

19. მოთხოვნის წარმდგენი მონაწილე სახელმწიფო არ გადასცემს და არ იყენებს ინფორმაციას ან მტკიცებულებას, რომელიც წარადგინა მოთხოვნის მიმღებმა მონაწილე სახელმწიფომ, გამოძიების, სისხლისსამართლებრივი დევნის ან სასამართლო გარჩევის ჩასატარებლად, იმის გარდა, რაც მითითებულია თხოვნაში. მოთხოვნის მიმღებ მონაწილე სახელმწიფოსთან წინასწარი შეთანხმების გარეშე არაფერი ამ პუნქტით განსაზღვრული არ ეწინააღმდეგება მოთხოვნის წარმდგენ მონაწილე სახელმწიფოს იქ მიმდინარე წარმოებისას გაამჟღავნოს ინფორმაცია ან მტკიცებულებები, რომლებიც ამართლებენ ბრალდებულს. ამ შემთხვევაში ინფორმაციის ან მტკიცებულებების გაამჟღავნებამდე მოთხოვნის წარმდგენი მონაწილე სახელმწიფო ატყობინებს მოთხოვნის მიმღებ მონაწილე სახელმწიფოს და თუ მიიღებს ამის შესახებ თხოვნას, მაშინ ატარებს კონსულტაციებს მოთხოვნის მიმღებ მონაწილე სახელმწიფოსთან. თუ ცალკეულ შემთხვევებში დროული შეტყობინება შეუძლებელია, მაშინ მოთხოვნის წარმდგენი მონაწილე სახელმწიფო დაუყონებლივ აცნობებს ასეთი ინფორმაციის გაამჟღავნების შესახებ მოთხოვნის მიმღებ მონაწილე სახელმწიფოს.

20. მოთხოვნის წარმდგენ მონაწილე სახელმწიფოს შეუძლია მოითხოვოს, რომ მოთხოვნის მიმღებმა მონაწილე სახელმწიფომ დაიცვას ასეთი თხოვნის

არსებობის და არსის კონფიდენციალურობა, იმის გარდა, რაც აუცილებელია თვით თხოვნის შესასრულებლად. თუ მოთხოვნის მიმღები მონაწილე სახელმწიფოს არ შეუძლია შეასრულოს მოთხოვნები კონფიდენციალურობის შესახებ, იგი დაუყოვნებლივ აცნობებს ამის შესახებ მოთხოვნის წარმდგენი მონაწილე სახელმწიფოს.

21. სამართლებრივი ურთიერთდახმარების გაწევაზე შეიძლება უარი ითქვას, თუ:

- ა) თხოვნა არ იქნა წარდგენილი ამ მუხლის დებულებათა შესაბამისად;
- ბ) მოთხოვნის მიმღები მონაწილე სახელმწიფო თვლის, რომ თხოვნის შესრულებამ შეიძლება ზიანი მიაყენოს მის სუვერენიტეტს, უსაფრთხოებას, საჯარო წესრიგს ან სხვა სასიცოცხლო ინტერესებს;
- გ) მოთხოვნის მიმღები მონაწილე სახელმწიფოს ორგანოებს შიდა კანონმდებლობით ეკრძალებათ გაატაროს მოთხოვნილი ღონისძიებები ნებისმიერი ანალოგიური დანაშაულის მიმართ, თუ ასეთი დანაშაული იქნება გამოძიების, სისხლის სამართლებრივი დევნის ან სასამართლო განხილვის საგანი, მისი იურისდიქციის ფარგლებში;
- დ) თხოვნის შესრულება ეწინააღმდეგება მოთხოვნის მიმღები მონაწილე სახელმწიფოების სამართლებრივი სისტემებს სამართლებრივი ურთიერთდახმარების საკითხებზე.

22. მონაწილე სახელმწიფოს არ შეუძლია უარი განაცხადოს სამართლებრივი ურთიერთდახმარების თხოვნის შესრულებაში მხოლოდ იმ პაუზებზე, რომ დანაშაული აგრეთვე დაკავშირებულია საგარეო სახელმწიფოს საკითხებთან.

23. ნებისმიერი უარი სამართლებრივი ურთიერთდახმარების გაწევისთან დაკავშირებით უნდა იყოს მოტივირებული.

24. მოთხოვნის მიმღები მონაწილე სახელმწიფო ასრულებს თხოვნას სამართლებრივი ურთიერთდახმარების შესახებ რაც შეიძლება მოკლე ვადაში და რამდენადაც ეს შესაძლებელია, სრულად იღებს მხედველობაში ნებისმიერ უკიდურეს ვადებს, რომლებიც მოცემულია მოთხოვნის წარმდგენი მონაწილე სახელმწიფოს მიერ და რომელიც მოტივირებულია ამ თხოვნაში. მოთხოვნის წარმდგენ მონაწილე სახელმწიფოს შეუძლია გონივრული თხოვნით მიმართოს, რათა მიიღოს ინფორმაცია სტატუსის შესახებ და ღონისძიებათა გატარების მიმდინარეობის შესახებ, რომლებიც მიიღო მოთხოვნის მიმღები მონაწილე სახელმწიფომ მისი თხოვნის დასაკმაყოფილებლად. მოთხოვნის მიმღებმა მონაწილე სახელმწიფო თხოვნაზე უპასუხებს მოთხოვნის წარმდგენი მონაწილე სახელმწიფოს სტატუსთან დაკავშირებით და თხოვნის შესრულების მიმდინარეობაზე. მოთხოვნის წარმდგენი მონაწილე სახელმწიფო ოპერატიულად აცნობებს შესაკითხ მონაწილე სახელმწიფოს იმის შესახებ, რომ მოთხოვნილი დახმარების შესახებ აუცილებლობა აღარ არსებობს.

25. სამართლებრივი ურთიერთდახმარების გაწევა შეიძლება გადავადებულ იქნეს მოთხოვნის მიმღები მონაწილე სახელმწიფოს მიერ იმის გამო, რომ ეს

ხელს უშლის გამოძიებას, სისხლისსამართლებრივ დევნას ან სასამართლო განხილვას.

26. თხოვნის შესრულებაზე უარი განცხადებამდე ამ მუხლის 21-ე პუნქტის თანახმად ან თხოვნის შესრულების გადუღებამდე ამ მუხლის 25-ე პუნქტის შესაბამისად მოთხოვნის მიმღები მონაწილე სახელმწიფო ატარებს კონსულტაციებს მოთხოვნის წარმდგენ მონაწილე სახელმწიფოსთან, რათა განსაზღვროს, შეიძლება თუ არა დახმარება გაწევის მიღებული ვადებში და ისეთი პირობების თანახმად, რომლებსაც მოთხოვნის მიმღები მონაწილე სახელმწიფო აუცილებლად თვლის. თუ მოთხოვნის წარმდგენი მონაწილე სახელმწიფო იღებს დახმარებას ასეთ პირობებზე, მაშინ მან უნდა დაიცვას მიცემული პირობები.

27. ამ მუხლის მე-12 პუნქტისათვის ზიანის მიყენების გარეშე, მოწმე, ექსპერტი ან სხვა პირი, რომელიც მოთხოვნის წარმდგენი მონაწილე სახელმწიფოს თხოვნის შესაბამისად თანახმაა მისცეს ჩვენებები წარმოების დროს ან გაუწიოს დახმარება გამოძიების, სისხლისსამართლებრივი დევნის ან სასამართლო განხილვის განხორციელებაში მოთხოვნის წარმდგენი მონაწილე სახელმწიფოს ტერიტორიაზე, არ ექვემდებარებიან სისხლისსამართლებრივ დევნას, დაპატიმრებას, დასჯას ან მათი პირადი თავისუფლების სხვა რაიმე ფორმით შეზღუდვას ამ ტერიტორიაზე მოქმედებასთან, უმოქმედობასთან ან მსჯავრის დადებასთან დაკავშირებით, რომელიც შეეხება მოთხოვნის მიმღები მონაწილე სახელმწიფოს ტერიტორიიდან მათ გამგზავრებამდე პერიოდს. პირადი უსაფრთხოების ასეთი გარანტიის მოქმედება წყდება, თუ მოწმე, ექსპერტი ან სხვა პირი მომდევნო თხუთმეტ დღეში ან მონაწილე სახელმწიფოს შორის შეთანხმებულ ნებისმიერ ვადაში, იმ თარიღიდან დაწყებული, როდესაც ეს პირი ოფიციალურად შეატყობინეს, რომ სასამართლო ორგანოებისათვის აღარ წარმოადგენს საჭიროებას მისი იქ ყოფნა და მას ჰქონდა საშუალება დაეტოვებინა მოთხოვნის წარმდგენი მონაწილე სახელმწიფოს ტერიტორია, მაგრამ იგი ნებაყოფლობით დარჩა ამ ტერიტორიაზე ან მისი დატოვების შემდეგ დაბრუნდა თავისი ნებით.

28. ჩვეულებრივ ხარჯებს, რომლებიც დაკავშირებულია თხოვნის შესრულებასთან, აანაზღაურებს მოთხოვნის მიმღები მონაწილე სახელმწიფო, თუ დაინტერესებული მონაწილე სახელმწიფოები სხვა რამეზე არ შეთანხმდნენ. თუ თხოვნის შესრულება მოითხოვს ან შემდგომში მოითხოვს არსებით ან საგანგებო ხარჯებს, მაშინ მონაწილე სახელმწიფოები ატარებენ კონსულტაციებს იმ პირობების განსაზღვრის მიზნით, რომელთა საფუძველზედაც მოხდება თხოვნის დაკმაყოფილება, აგრეთვე შეიმუშავენ ხარჯების დაფარვის წესებს.

29. მოთხოვნის მიმღები მონაწილე სახელმწიფო:

- ა) წარუდგენს მოთხოვნის წარმდგენ მონაწილე სახელმწიფოს სამთავრობო მასალის, დოკუმენტების ან ინფორმაციის ახლებს, რომლებსაც იგი ფლობს და რომლებიც მისი შიდა კანონმდებლობის შესაბამისად ღიაა საჯარო დაშვებისათვის;
- ბ) თავისი შეხედულებისამებრ შეუძლია წარუდგინოს მოთხოვნის წარმდგენ მონაწილე სახელმწიფოს მთლიანად ან ნაწილობრივ ან იმ პირობების დაცვით, რომლებსაც იგი თვლის საჭიროდ, ნებისმიერი სამთავრობო მასალის,

დოკუმენტების ან ინფორმაციის ასლები, რომლებსაც იგი ფლობს და რომელიც მისი შიდა კანონმდებლობით დახურულია საჯარო დაშვებისათვის.

30. მონაწილე სახელმწიფოები განიხილავენ აუცილებლობიდან გამომდინარე, ორმხრივი ან მრავალმხრივი შეთანხმების დადების შესაძლებლობას, რომელიც უპასუხებს ამ მუხლის მიზნებს უზრუნველყოფს პრაქტიკაში მის განხორციელებას ან განამტკიცებს მის დებულებებს.

მუხლი 47. სისხლისსამართლებრივი წარმოების გადაცემა

მონაწილე სახელმწიფოები განიხილავენ წარმოების ურთიერთგადაცემის შესაძლებლობას სისხლისსამართლებრივი დევნის მიზნით იმ დანაშაულებებთან დაკავშირებით, რომლებიც ასეთად ცნობილია ამ კონვენციის შესაბამისად, თუ გადაცემა პასუხობს მართლმსაჯულების სათანადო აღსრულების ინტერესებს, კერძოდ, იმ შემთხვევაში, როდესაც საქმე შეეხება რამდენიმე იურისდიქციას, სისხლის სამართლის საქმეების გაერთიანებას.

მუხლი 48. სამართალდამცავ ორგანოებს შორის თანამშრომლობა

1. მონაწილე სახელმწიფოები მჭიდროდ თანამშრომლობენ ერთმანეთთან თავიანთი შიდა სამართლებრივი და ადმინისტრაციული სისტემების შესაბამისად იმ დანაშაულებებთან საბრძოლველად, რომლებიც ასეთად ცნობილია ამ კონვენციის შესაბამისად, სამართალგამოყენების ღონისძიებათა ეფექტიანობის ამაღლების მიზნით. მონაწილე სახელმწიფოები ატარებენ შემდეგ ეფექტიან ღონისძიებებს, რომლებიც ითვალისწინებს:

ა) კავშირგაბმულობის არხების გახსნას ან მათ განმტკიცებას კომპეტენტურ ორგანოებს, დაწესებულებებს ან სამსახურებს შორის იმისათვის, რომ უზრუნველყოფილ იქნეს ინფორმაციის საიმედოდ და სწრაფად გაცვლა დანაშაულის ყველა ასპექტთან დაკავშირებით, რაც გათვალისწინებულია ამ კონვენციით, აგრეთვე, თუ მონაწილე სახელმწიფოები ჩათვლიან ამას საჭიროდ, უზრუნველყოფს დანაშაულებრივი საქმიანობის სხვა სახეებთან კავშირს;

ბ) სხვა მონაწილე სახელმწიფოებთან თანამშრომლობას გამოძიების ჩასატარებლად იმ დანაშაულებებთან დაკავშირებით, რომლებიც გათვალისწინებულია ამ კონვენციით, რათა გამოვლინდეს:

i) იმ პირთა ადგილსამყოფელი და საქმიანობა, რომლებიც ეჭვმიტანილნი არიან ასეთი დანაშაულებების ჩადენაში ან ამ საქმესთან დაკავშირებული სხვა პირები;

ii) დანაშაულებებიდან მიღებული შემოსავლის ან ქონების გადაადგილება, რომელიც ასეთი დანაშაულებების ჩადენის შედეგად არის მიღებული;

iii) ქონების, მოწყობილობების ან სხვა საშუალებების გადაადგილება, რომლებიც გამოყენებული იქნა ან გამოიყენება ასეთი დანაშაულებების ჩადენისას;

გ) სათანადო შემთხვევებში საჭირო საგნების ან საჭირო რაოდენობის ნივთიერების გადაცემას ანალიზისა და გამოძიების მიზნით;

დ) სათანადო შემთხვევებში, სხვა მონაწილე სახელმწიფოებთან ინფორმაციის გაცვლას კონკრეტულ საშუალებებსა და მეთოდებზე, რომლებიც გამოიყენება დანაშაულის ჩასადენად, ამ კონვენციის შესაბამისად, აგრეთვე ყალბი პირადობის მოწმობების, ფალსიფიცირებული, შეცვლილი ან ყალბი დოკუმენტებისა და სხვა საშუალებების გამოყენებას ასეთი საქმიანობის დასაფარად;

ე) მათ კომპეტენტურ ორგანოებს, დაწესებულებებსა და სამსახურებს შორის კოორდინაციის ეფექტიანობისათვის ხელშეწყობას და თანამშრომლებისა და სხვა ექსპერტების გაცვლას წახალისების მიზნით, მათ შორის, დაინტერესებულ მონაწილე სახელმწიფოებს შორის ორმხრივი შეთანხმებების დადებისას, ურთიერთკავშირის განმარტებულ თანამშრომელთა გაგზავნას;

ვ) ინფორმაციის გაცვლას და ადმინისტრაციული და სხვა ღონისძიებების კოორდინაციას, რომლებიც, სათანადო შემთხვევებში, გამოიყენება დანაშაულების წინასწარ გამოვლენაში, ამ კონვენციის შესაბამისად.

2. ამ კონვენციის პრაქტიკული გამოყენების მიზნით მონაწილე სახელმწიფოები განიხილავენ შესაძლებლობებს, დადონ ორმხრივი ან მრავალმხრივი შეთანხმებები მათ სამართალდამცავ ორგანოებს შორის უშუალო თანამშრომლობის შესახებ, ხოლო იმ შემთხვევაში, როდესაც უკვე არსებობს ასეთი შეთანხმებები, შეცვალონ ისინი. დაინტერესებულ მონაწილე სახელმწიფოებს შორის შეთანხმებებისა არარსებობის შემთხვევაში, შეიძლება ეს კონვენცია განხილულ იქნეს როგორც საფუძველი ურთიერთთანამშრომლობისათვის სამართალდამცავ ორგანოებს შორის იმ დანაშაულებებთან დაკავშირებით, რომლებსაც ითვალისწინებს ეს კონვენცია. სათანადო შემთხვევებში მონაწილე სახელმწიფოები სრულად იყენებენ შეთანხმებებს, აგრეთვე საერთაშორისო და რეგიონული ორგანიზაციების მექანიზმებს თავის სამართლებრივ ორგანოებს შორის თანამშრომლობის გაფართოებისათვის.

3. მონაწილე სახელმწიფოები ისწრაფვიან ითანამშრომლონ თავიანთი შესაძლებლობების ფარგლებში ამ კონვენციით გათვალისწინებული იმ დანაშაულების წინააღმდეგ, რომლებიც ჩადენილია თანამედროვე ტექნოლოგიების გამოყენებით.

მუხლი 49. ერთობლივი გამოძიება

მონაწილე სახელმწიფოები განიხილავენ ორმხრივი ან მრავალმხრივი შეთანხმების დადების შესაძლებლობას, რომელთა თანახმად, იმ საქმეებთან დაკავშირებით, რომლებიც წარმოადგენს გამოძიების, სისხლისსამართლებრივი დევნის ან სასამართლო განხილვის საგანს ერთ ან რამდენიმე სახელმწიფოში, დაინტერესებულ კომპეტენტურ ორგანოებს შეუძლიათ შექმნან ორგანოები, რომლებიც ჩაატარებენ ერთობლივ გამოძიებას. ასეთი შეთანხმებებისა და ხელშეკრულებების არარსებობის შემთხვევაში ერთობლივი გამოძიებები შეიძლება ჩატარდეს თითოეულ კონკრეტულ შემთხვევაში სპეციალური შეთანხმების საფუძველზე. შესაბამისი მონაწილე სახელმწიფოები იცავენ იმ მონაწილე

სახელმწიფოს სუვერენიტეტს, რომლის ტერიტორიაზედაც უნდა ჩატარდეს ასეთი გამოძიება.

მუხლი 50. გამოძიების სპეციალური მეთოდები

1. კორუფციასთან ეფექტიანი ბრძოლის მიზნით თითოეული მონაწილე სახელმწიფო თავისი შიდა სამართლებრივი, სისტემის ძირითადი პრინციპების შესაბამისად და იმ პირობების თანახმად, რომლებიც დადგენილია მისი შიდა კანონმდებლობით, საკუთარი შესაძლებლობების ფარგლებში ახორციელებს ისეთ ღონისძიებებს, რომლებიც აუცილებელია იმისათვის, რომ მისმა კომპეტენტურმა ორგანოებმა სათანადოდ გამოიყენონ კონტროლირებადი მიწოდებები და იმ შემთხვევებში, როდესაც იგი ამას ჩათვლის საჭიროდ, გამოიყენონ გამოძიების სხვა სპეციალური მეთოდები, მაგალითად, ელექტრონული დაკვირვება ან დაკვირვების სხვა ფორმები, აგრეთვე აგენტური ოპერაციები საკუთარ ტერიტორიებზე, აგრეთვე იმისათვის, რომ მტკიცებულებები, რომლებიც ასეთი მეთოდების გამოყენების შედეგად შეგროვდა, დაშვებულ იქნეს სასამართლოზე.

2. დანაშაულებების გამოძიების მიზნით, ამ კონვენციის შესაბამისად, მონაწილე სახელმწიფოები ხელს უწყობენ, აუცილებლობის შემთხვევაში, შესაბამისი ორმხრივი ან მრავალმხრივი შეთანხმების დადებას, საერთაშორისო დონეზე თანამშრომლობის კონტექსტში გამოძიების სპეციალური მეთოდების გამოსაყენებლად. ასეთი შეთანხმებები იდება და სრულდება სახელმწიფოთა სუვერენული თანასწორობის პრინციპების სრული დაცვითა და ამავე შეთანხმებების პირობებთან შესაბამისობაში.

თავი V. აქტივების დასაბრუნებლად გასატარებელი ღონისძიებები

მუხლი 51. ზოგადი დებულება

ამ თავის თანახმად, აქტივების დაბრუნება არის ამ კონვენციის ფუძემდებლური პრინციპი და ამასთან დაკავშირებით მონაწილე სახელმწიფოები მჭიდროდ თანამშრომლობენ და ეხმარებიან ერთმანეთს.

მუხლი 52. დანაშაულებებიდან მიღებული შემოსავლის გადარიცხვის თავიდან აცილება და გამოკლენა

1. ამ კონვენციის მე-14 მუხლისათვის ზიანის მიყენების გარეშე, თითოეული მონაწილე სახელმწიფო ატარებს ისეთ ღონისძიებებს, რომლებიც მისი შიდა კანონმდებლობის შესაბამისად შეიძლება აუცილებელი გახდეს იმისათვის, რომ ფინანსური დაწესებულებებისაგან, რომლებზედაც ვრცელდება მისი იურიდიქცია, მოითხოვოს კლიენტთა პირადობის შემოწმება, მიიღოს გონივრული ზომები მესაკუთრე-ბენეფიციარის პირადობის დასადგენად, იმ ფულადი საშუალებების მიმართ, რომლებიც დეპონირებულია ანგარიშებზე დიდი მოცულობით და გაატაროს კონტროლის მკაცრი ღონისძიებები იმ ანგარიშებთან დაკავშირებით,

რომელთა გახსნა სურთ, ან ამ ანგარიშებს აწარმოებენ ისეთი პირები, რომლებიც ფლობენ ან ადრე ფლობდნენ მნიშვნელოვან საჯარო უფლებამოსილებებს, მათი ოჯახის წევრები და მათთან დაკავშირებული პარტნიორები ან სხვა ნებისმიერ ზემოთ ჩამოთვლილ პირთა სახელით. ასეთი უფრო მაღალი კონტროლის გონივრული ზომები აუცილებელია იმისათვის, რომ გამოვლინდეს საექვო ოპერაციები კომპეტენტური ორგანოებისათვის მათ შესაზებ ინფორმაციის წარსადგენად და ეს ღონისძიებები ისე არ უნდა იქნეს გაგებული, თითქოს ისინი ფინანსურ დაწესებულებებს წინააღმდეგობას უწევენ ან უკრძალავენ საქმიანობას ნებისმიერ კანონიერ კლიენტთან.

2. ამ მუხლის პირველი პუნქტით გათვალისწინებული ღონისძიებების გატარების ხელშეწყობისათვის, თითოეული მონაწილე სახელმწიფო თავისი შიდა კანონმდებლობის შესაბამისად და რეგიონული, რეგიონთაშორისი და მრავალმხრივი ორგანიზაციების შესაბამისი ინიციატივებით ფულადი საშუალებების „გათეთრების“ საწინააღმდეგოდ:

ა) გამოსცემს სარეკომენდაციო მითითებებს იმ კატეგორიის ფიზიკური და იურიდიული პირების მიმართ, რომელთა ანგარიშებზე ფინანსური დაწესებულებებიდან, რომლებზედაც ვრცელდება მისი იურისდიქცია, მოსალოდნელია კონტროლის უფრო მაღალი ღონისძიებების გატარება ანგარიშებსა და ოპერაციების იმ სახეებზე, რომლებსაც უნდა მიექცეს განსაკუთრებული ყურადღება, და ანგარიშების გახსნისა და მის წარმოებასთან დაკავშირებულ საჭირო ღონისძიებებზე, აგრეთვე ანგარიშზე იმ ანგარიშების წარმოება, რომლებიც მიღებული უნდა იქნეს ასეთი ანგარიშების მიმართ;

ბ) აუცილებელ შემთხვევაში ატყობინებს ფინანსურ დაწესებულებებს, რომლებზედაც ვრცელდება მისი იურისდიქცია, სხვა მონაწილე სახელმწიფოს თხოვნის საფუძველზე ან თავისი ინიციატივით, კონკრეტული ფიზიკური ან იურიდიული პირის პირადობის შესახებ, რომლის ანგარიშების მიმართ ასეთი დაწესებულებებიდან მოსალოდნელია კონტროლის უფრო მაღალი ღონისძიებების გამოყენება, დამატებით იმ პირთა მიმართ, რომელთა პიროვნების შესახებ, ფინანსურ დაწესებულებებს შეუძლიათ დაადგინონ სხვა წესით.

3. ამ მუხლის მე-2 პუნქტის „ა“ ქვეპუნქტის შესაბამისად თითოეული მონაწილე სახელმწიფო ატარებს ღონისძიებებს, რათა მისმა ფინანსურმა დაწესებულებებმა შეინახონ გარკვეული დროით სათანადო ანგარიშება იმ ანგარიშებისა და ოპერაციების შესახებ, რომლებიც შეეხება ამ მუხლის პირველი პუნქტით განსაზღვრულ პირებს და რომელსაც უნდა დაერთოს ინფორმაცია კლიენტის პიროვნების შესახებ, აგრეთვე, რამდენადაც ეს შესაძლებელია, მესაკუთრე-ბენეფიციარის შესახებ.

4. დანაშაულებებიდან, რომლებიც ასეთად ცნობილია ამ კონვენციის შესაბამისად, მიღებული შემოსავლის გადარიცხვის თავიდან აცილებისა და გამოვლენის მიზნით თითოეული მონაწილე სახელმწიფო ატარებს სათანადო და ქმედით ღონისძიებებს, თავისი მარეგულირებელი და მეთვალყურეობის გამწევი ორგანოების დახმარებით, რათა გააფრთხილონ დაწესებულებები, ბანკები, რომლებსაც არ გააჩნიათ ფიზიკური დასწრება და რომლებიც არ არიან

აფილირებულნი რომელიმე რეგულირებად ფინანსურ ჯგუფთან. გარდა ამისა, მონაწილე სახელმწიფოებს შეუძლიათ განიხილონ თავიანთი ფინანსური დაწესებულებების მიმართ ისეთი მოთხოვნების დადგენის შესაძლებლობები, რომლებითაც თავიანთმა ფინანსურმა დაწესებულებებმა უარი უნდა თქვან საბანკო საკორესპონდენტო ურთიერთობების წარმოებაზე ან ასეთი ურთიერთობების გაგრძელებაზე, აგრეთვე უნდა გამოიჩინონ სიფრთხილე ისეთ უცხოურ ფინანსურ ორგანიზაციებთან ურთიერთობაში, რომლებიც ნებას რთავენ გამოიყენონ თავიანთი ანგარიშები იმ ბანკების მიერ, რომლებსაც არ გააჩნიათ ფიზიკური დასწრება ან რომლებიც არ არიან აფილირებულნი რომელიმე რეგულირებად ფინანსურ ჯგუფთან.

5. თითოეული მონაწილე სახელმწიფო განიხილავს შესაძლებლობას შექმნას თავისი შიდა კანონმდებლობის შესაბამისად ეფექტიანი სისტემები, რომლებითაც გათვალისწინებული უნდა იქნეს შესაბამისი საჯარო თანამდებობის პირთა მიმართ ფინანსური ინფორმაციის გამჟღავნება, და ადგენს სათანადო სანქციებს ასეთი მოთხოვნების შეუსრულებლობისათვის. თითოეული მონაწილე სახელმწიფო აგრეთვე განიხილავს შესაძლებლობას ისეთი ღონისძიებების მიღებისა, რომლებიც საჭიროა იმისათვის, რომ ნება დართოს თავის კომპეტენტურ ორგანოებს გაცვალონ ინფორმაცია სხვა მონაწილე სახელმწიფოების კომპეტენტურ ორგანოებთან, როდესაც ეს აუცილებელია გამოძიებისათვის, უფლებების გაცხადებისათვის - და დანაშაულებებიდან, რომლებიც ასეთად ცნობილია ამ კონვენციის შესაბამისად, მიღებული შემოსავლის დასაბრუნებლად გასატარებელი ღონისძიებებისათვის.

6. თითოეული მონაწილე სახელმწიფო განიხილავს ისეთი ღონისძიებების მიღების შესაძლებლობას, რომლებიც აუცილებელია მისი შიდა კანონმდებლობის შესაბამისად იმისათვის, რომ დადგინდეს შესაბამისი საჯარო თანამდებობის პირებისათვის, რომლებსაც აქვთ გარკვეული ინტერესი ან ხელმოწერის უფლება ან სხვა უფლებამოსილებანი რაიმე სახის ფინანსური ანგარიშის მიმართ რომელიმე უცხო ქვეყანაში, მოთხოვნა, აცნობოს ამის შესახებ შესაბამის ორგანოებს და აწარმოოს სათანადო ანგარიშგება ანგარიშებთან დაკავშირებით. ასეთი ღონისძიებებით აგრეთვე გათვალისწინებულია სათანადო სანქციების გამოყენება ამ მოთხოვნათა შეუსრულებლობისათვის.

მუხლი 53. ღონისძიებები ქონების უშუალო დაბრუნებისათვის

თითოეული მონაწილე სახელმწიფო თავისი შიდა კანონმდებლობის შესაბამისად:

ა) ატარებს ისეთ ღონისძიებებს, რომლებიც აუცილებელია იმისათვის, რომ ნება დართოს სხვა მონაწილე სახელმწიფოს წარადგინოს თავის სასამართლოში სამოქალაქო სარჩელები სამართლებრივი ტიტულის დასადგენად ან იმ ქონებაზე საკუთრების უფლების დასადგენად, რომელიც რაიმე დანაშაულის, რომელიც ასეთად ცნობილია ამ კონვენციის შესაბამისად, ჩადენის შედეგადაა შეძენილი;

ბ) ატარებს ისეთ ღონისძიებებს, რომლებიც აუცილებელია იმისათვის, რომ ნება დართოს თავის სასამართლოებს დაუწესოს იმ პირებს, რომლებმაც ჩაიდინეს დანაშაული, რომელიც ასეთად ცნობილია ამ კონვენციის შესაბამისად, კომპენსაცია ან სხვა მონაწილე სახელმწიფოსათვის იმ ზიანის ანაზღაურება, რომელიც მიადგას ასეთი დანაშაულებების ჩადენის შედეგად; და

გ) ატარებს ისეთ ღონისძიებებს, რომლებიც აუცილებელია იმისათვის, რომ ნება დართოს თავის სასამართლოს ან კომპეტენტურ ორგანოებს კონფისკაციის შესახებ გადაწყვეტილების გამოტანისას ცნოს სხვა მონაწილე სახელმწიფოს მოთხოვნები, როგორც ქონების კანონიერი მესაკუთრისა, თუ ასეთი ქონება შეძენილ იქნა რაიმე დანაშაულის, რომელიც ასეთად ცნობილია ამ კონვენციის შესაბამისად, ჩადენის შედეგად.

მუხლი 54. კონფისკაციის საქმეზე საერთაშორისო თანამშრომლობის შედეგად ქონების ამოღების მექანიზმები

1. თითოეული მონაწილე სახელმწიფო ამ კონვენციის 55-ე მუხლის თანახმად, სამართლებრივი ურთიერთდახმარების გაწევის მიზნით იმ ქონების მიმართ, რომელიც შეძენილია რაიმე დანაშაულის, რომელიც ასეთად ცნობილია ამ კონვენციის შესაბამისად, ჩადენის შედეგად ან გამოყენებული იქნა ასეთი დანაშაულებების დროს, თავისი შიდა კანონმდებლობის შესაბამისად:

ა) ატარებს ისეთ ღონისძიებებს, რომლებიც აუცილებელია იმისათვის, რომ ნება -- დართოს -- თავის კომპეტენტურ ორგანოებს სისრულეში მოიყვანონ კონფისკაციის შესახებ დადგენილებები, რომლებიც გამოიტანეს სხვა მონაწილე სახელმწიფოთა სასამართლოებმა;

ბ) ატარებს ისეთ ღონისძიებებს, რომლებიც აუცილებელია იმისათვის, რომ ნება დართოს თავის კომპეტენტურ ორგანოებს, მათი იურისდიქციის ფარგლებში, გამოიტანონ დადგენილებები კონფისკაციის შესახებ უცხოური წარმოშობის ისეთ ქონებაზე სასამართლო გადაწყვეტილების გამოტანისას ფულადი სახსრების „გათეთრების“ დანაშაულებებთან დაკავშირებით ან სხვა ასეთ დანაშაულებებთან დაკავშირებით, რომლებიც შეიძლება მოექცეს მისი იურისდიქციის ქვეშ, ან სხვა პროცედურების გამოყენებისას, რომლებიც ნებადართულია მისი შიდა კანონმდებლობით;

გ) განიხილავს საკითხს ისეთი ღონისძიებების გატარების შესახებ, რომლებიც აუცილებელია იმისათვის, რომ შეიქმნას შესაძლებლობა განაჩენის გამოტანის გარეშე ასეთი ქონების კონფისკაციისათვის, სისხლის სამართლის წარმოების ფარგლებში ისეთ საქმეებზე, რომლებიც არ შეიძლება განხორციელდეს დამნაშავეზე მისი სიკვდილის მიზეზით, პირის დაფარვით ან სხვა სათანადო შემთხვევებში.

2. თითოეული მონაწილე სახელმწიფო სამართლებრივი ურთიერთდახმარების გაწევის მიზნით იმ თხოვნის საფუძველზე, რომელიც იგზავნება ამ კონვენციის 55-ე მუხლის მე-2 პუნქტის თანახმად, თავისი შიდა კანონმდებლობის შესაბამისად:

ა) ატარებს ისეთ ღონისძიებებს, რომლებიც აუცილებელია იმისათვის, რომ ნება დართოს თავის კომპეტენტურ ორგანოებს გაყინონ ან ყადაღა დაადონ ქონებას, გაყინვისა და ყადაღის დადების შესახებ დადგენილების თანახმად, რომელიც გამოიტანა მოთხოვნის მიმღებ მონაწილე სახელმწიფოს სასამართლომ ან კომპეტენტურმა ორგანომ და რომლის თანახმად, მოთხოვნის წარმდგენ მონაწილე სახელმწიფოს შეუძლია ივარაუდოს, რომ არსებობს საკმარისი მოტივები ისეთი ღონისძიებების გასატარებლად, რომლებიც ასეთი ქონების მიმართ საბოლოოდ გამოტანილი იქნება დადგენილება კონფისკაციის შესახებ ამ მუხლის პირველი მუხლის „ა“ ქვეპუნქტის თანახმად;

ბ) ატარებს ისეთ ღონისძიებებს, რომლებიც საჭიროა იმისათვის, რომ ნება დართოს თავის კომპეტენტურ ორგანოებს გაყინონ ან ყადაღა დაადონ ქონებას თხოვნის თანახმად, რომელიც მოთხოვნის წარმდგენ მონაწილე სახელმწიფოს აძლევს საფუძველს ივარაუდოს, რომ არსებობს საკმარისი მოტივები ასეთი ღონისძიებების გასატარებლად და ასეთი ქონების მიმართ საბოლოოდ გამოტანილი იქნება დადგენილება კონფისკაციის შესახებ ამ მუხლის პირველი პუნქტის „ა“ ქვეპუნქტის თანახმად;

გ) განიხილავს საკითხს დამატებითი ღონისძიებების გატარების შესახებ იმისათვის, რომ ნება დართოს თავის კომპეტენტურ ორგანოებს შეინახონ ქონება კონფისკაციის მიზნით, მაგალითად, უცხო ქვეყნის დადგენილების საფუძველზე ასეთი ქონების შეძენისათვის დაპატიმრებისა და სისხლის სამართლის ბრალდების წარდგენასთან დაკავშირებით.

მუხლი 55. საერთაშორისო თანამშრომლობა კონფისკაციის მიზნით

1. მონაწილე სახელმწიფომ, რომელმაც მიიღო სხვა მონაწილე სახელმწიფოსაგან, რომლის იურისდიქციის ქვეშაც მოექცა რაიმე დანაშაული, რომელიც ასეთად ცნობილია ამ კონვენციის შესაბამისად, თხოვნას კონფისკაციის შესახებ ამ კონვენციის 31-ე მუხლის პირველი პუნქტის შესაბამისად, დანაშაულებებიდან, ქონებიდან, მოწყობილობებიდან ან დანაშაულის ჩასადენი სხვა საშუალებებიდან მიღებულ შემოსავალზე, რომელიც იმყოფება მის ტერიტორიაზე, მისი შიდა სამართლებრივი სისტემის ფარგლებში:

ა) უგზავნის ამ თხოვნას თავის კომპეტენტურ ორგანოებს იმ მიზნით, რომ მიიღონ დადგენილება კონფისკაციის შესახებ და ასეთი დადგენილების გამოტანის შემთხვევაში, მოიყვანოს იგი სისრულეში; ან,

ბ) უგზავნის თავის კომპეტენტურ ორგანოებს დადგენილებას კონფისკაციის შესახებ, რომელიც გამოიტანა სასამართლომ მოთხოვნის წარმდგენი მონაწილე სახელმწიფოს ტერიტორიაზე ამ კონვენციის 31-ე მუხლის პირველი პუნქტისა და 54-ე მუხლის პირველი პუნქტის „ა“ ქვეპუნქტის შესაბამისად, მისი შესრულების მიზნით თხოვნაში მითითებული ოდენობით და იმდენად, რამდენადაც ეს შეეხება მოთხოვნის მიმღები მონაწილე სახელმწიფოს ტერიტორიაზე არსებულ შემოსავალს, რომელიც აღნიშნულია ამ კონვენციის 31-ე მუხლის პირველ

პუნქტში, დანაშაულებებიდან, ქონებიდან, მოწყობილობებიდან და დანაშაულის ჩადენის სხვა საშუალებებიდან.

2. თხოვნის მიღებისას, რომელიც გააგზავნა სხვა მონაწილე სახელმწიფომ, რომლის იურიდიულობის ქვეშ მოექცა რაიმე დანაშაულმა, რომელიც ასეთად ცნობილია ამ კონვენციის შესაბამისად, მოთხოვნის წარმდგენი მონაწილე სახელმწიფო ატარებს ღონისძიებებს ამ კონვენციის 31-ე მუხლის პირველ პუნქტში აღნიშნული დანაშაულებებიდან, ქონებიდან, მოწყობილობებიდან ან დანაშაულის ჩადენის სხვა საშუალებებიდან მიღებული შემოსავლების გამოკლების, თვალ-ყურის დევნის, გაყინვის ან ყადაღის დადების მიზნით მათი შემდგომი კონფისკაციისათვის. დადგენილება კონფისკაციის შესახებაც გამოაქვს მოთხოვნის წარმდგენ მონაწილე სახელმწიფოს ან ამ მუხლის პირველი პუნქტის შესაბამისად, თხოვნის საფუძველზე, მოთხოვნის მიმღებ მონაწილე სახელმწიფოს.

3. ამ მუხლის მიმართ ამ კონვენციის 46-ე მუხლის დებულებები გამოიყენება *mutatis mutandis*. 46-ე მუხლის პირველი პუნქტში აღნიშნულ ინფორმაციასთან ერთად, დამატებით, ამ მუხლის შესაბამისად გაგზავნილი თხოვნები შეიცავს:

ა) ამ მუხლის პირველი პუნქტის „ა“ ქვეპუნქტში აღნიშნული თხოვნის მიმართ – ქონების აღწერას, რომელიც ექვემდებარება კონფისკაციას, მათ შორის, რამდენადაც ეს შესაძლებელია, მისი ადგილმდებარეობის შესახებ ცნობების მითითება, ქონების შეფასებით ღირებულებას, თუ ეს შესაძლებელია, და განცხადებას იმ ფაქტების აღწერით, რომლებსაც იმოწმებს მოთხოვნის წარმდგენი მონაწილე სახელმწიფო და რომლებიც საკმარისია იმისათვის, რომ მოთხოვნის მიმღებმა მონაწილე სახელმწიფომ გაატაროს შესაბამისი ღონისძიებები თავისი შიდა კანონმდებლობის შესაბამისად დადგენილების გამოსატანად;

ბ) ამ მუხლის პირველი პუნქტის „ბ“ ქვეპუნქტში აღნიშნული თხოვნის მიმართ – კონფისკაციის შესახებ დადგენილების იურიდიულად დასაშვებ ასლს გაცემულს მოთხოვნის წარმდგენი მონაწილე სახელმწიფოს მიერ, რომელზედაც დაფუძნებულია თხოვნა, განცხადებას ფაქტების აღწერით და ინფორმაციას მოთხოვნილი დადგენილების შესრულების მოცულობის შესახებ, განცხადებას, რომელშიც აღნიშნული იქნება ის ღონისძიებები, რომლებიც გაატარა მოთხოვნის წარმდგენმა მონაწილე სახელმწიფომ კეთილსინდისიერი მესამე მხარისათვის სათანადო შეტყობინებების გაგზავნისათვის და შესაბამისი სამართლებრივი პროცედურების დაცვის უზრუნველსაყოფად, და განცხადებას იმის შესახებ, რომ კონფისკაციის შესახებ დადგენილება საბოლოოა;

გ) ამ მუხლის მე-2 პუნქტში აღნიშნული თხოვნის მიმართ – განცხადებას ფაქტების მითითებით, რომლებსაც იმოწმებს მოთხოვნის წარმდგენი მონაწილე სახელმწიფო, და მოთხოვნილი ღონისძიებების აღწერა, აგრეთვე დადგენილების იურიდიულად დასაშვები ასლი, თუ იგი არსებობს, რომელსაც ეფუძნება თხოვნა.

4. ამ მუხლის პირველი და მე-2 პუნქტებით გათვალისწინებულ გადაწყვეტილებებს და ღონისძიებებს მოთხოვნის მიმღები მონაწილე სახელმწიფო ატარებს თავისი შიდა კანონმდებლობის დებულებების და პროცესუალური ნორმების, ნებისმიერი ორმხრივი და მრავალმხრივი შეთანხმებებისა და

ხელშეკრულებების შესაბამისად, რომლებითაც იგი შეიძლება დაკავშირებული იყოს მოთხოვნის წარმდგენ მონაწილე სახელმწიფოსთან, და მათი დაცვის პირობით.

5. თითოეული მონაწილე სახელმწიფო წარუდგენს აგრეთვე გენერალურ მდივანს თავისი კანონებისა და წესების ტექსტებს, რომლებითაც უზრუნველყოფილია ამ მუხლის დებულებათა შესრულება, აგრეთვე ნებისმიერი შემდგომი ცვლილების ტექტებს ან მათ აღწერას.

6. თუ მონაწილე სახელმწიფო მოინდომებს ამ მუხლის პირველი და მე-2 პუნქტებით გათვალისწინებული ღონისძიებების გატარებას, შესაბამისი ხელშეკრულების არსებობით, მაშინ ეს მონაწილე სახელმწიფო განიხილავს ამ კონვენციას, როგორც აუცილებელ და საკმარის სახელშეკრულებო-სამართლებრივი საფუძველს.

7. ამ მუხლის თანახმად, თანამშრომლობაზე შეიძლება აგრეთვე ეთქვას უარი ან გაუქმდეს უზრუნველყოფი ღონისძიებები, თუ მოთხოვნის მიმღები მონაწილე სახელმწიფო თავის დროზე არ მიიღებს საკმარის მტკიცებულებებს ან თუ ქონებას აქვს მინიმალური ღირებულება.

8. ნებისმიერი უზრუნველყოფი ღონისძიების გაუქმებამდე, რომელიც მიღებულია ამ მუხლის შესაბამისად, მოთხოვნის მიმღები მონაწილე სახელმწიფო, როდესაც ეს შესაძლებელია, საშუალებას აძლევს მოთხოვნის წარმდგენ მონაწილე სახელმწიფოს, რათა ჩამოაყალიბოს ყველა მოტივი ასეთი ღონისძიების გატარების სასარგებლოდ.

9. ამ მუხლის დებულებები არ უნდა განიმარტოს ისე, რომ ზიანი მიადგეს კეთილსინდისიერი მესამე მხარის უფლებებს.

მუხლი 56. სპეციალური თანამშრომლობა

თავისი შიდა კანონმდებლობისათვის ზიანის მიუყენებლად თითოეული მონაწილე სახელმწიფო ისწრაფვის განახორციელოს ისეთი ღონისძიებები, რომლებიც საშუალებას მისცემს ისე, რომ ზიანი არ მიაყენოს საკუთარ გამოძიებას, სისხლის-სამართლებრივ დევნას ან სასამართლო გარჩევას დანაშაულებებიდან, რომლებიც ასეთად ცნობილია ამ კონვენციის შესაბამისად, მიღებული შემოსავლის შესახებ ინფორმაცია გაუგზავნოს სხვა მონაწილე სახელმწიფოს წინასწარი თხოვნის გარეშე, როდესაც იგი ჩათვლის, რომ ასეთი ინფორმაციის მიწოდებამ შეიძლება მის მიმღებ მონაწილე სახელმწიფოს ხელი შეუწყოს გამოძიების აღძვრასა და ჩატარებაში, სისხლისსამართლებრივ დევნასა და სასამართლო განხილვაში და გამოიწვიოს მონაწილე სახელმწიფოს მიერ ასეთი თხოვნის გაგზავნა ამ კონვენციის შესაბამისად.

მუხლი 57. აქტივების დაბრუნება და მათი განკარგვა

1. ქონებას, რომელიც თითოეულ მონაწილე სახელმწიფოში დაექვემდებარა კონფისკაციას, ამ კონვენციის 31-ე და 55-ე მუხლების საფუძველზე, განკარგავს ამ კონვენციის დებულებათა და თავისი შიდა კანონმდებლობის შესაბამისად თვით

მონაწილე სახელმწიფო, ამ მუხლის მე-3 პუნქტის საფუძველზე, ასეთი ქონების ყოფილ კანონიერ მესაკუთრესთან დაბრუნების ჩათვლით.

2. თითოეული მონაწილე სახელმწიფო თავისი შიდა კანონმდებლობის ფუძემდებლური პრინციპების შესაბამისად ატარებს, კეთილსინდისიერი მესამე მხარის უფლებების გათვალისწინებით, ისეთ საკანონმდებლო და სხვა ღონისძიებებს, რომლებიც აუცილებელია იმისათვის, რომ ნება დართოს თავის კომპეტენტურ ორგანოებს, როცა ისინი მოქმედებენ ამ კონვენციის შესაბამისად სხვა მონაწილე სახელმწიფოს მიერ გაგზავნილი მოთხოვნის საფუძველზე, დააბრუნონ ქონება, რომელიც დაექვემდებარა კონფისკაციას.

3. ამ კონვენციის 46-ე და 55-ე მუხლებისა და ამ მუხლის მე-2 პუნქტის შესაბამისად მოთხოვნის მიმღები მონაწილე სახელმწიფო:

ა) ამ კონვენციის მე-17 და 23-ე მუხლებში აღნიშნული საჯარო საშუალებების დატაცების ან დატაცებული საჯარო საშუალებების „გათეთრების“ შემთხვევაში, თუ კონფისკაცია განხორციელდა ამ კონვენციის 55-ე მუხლის შესაბამისად და საბოლოო სასამართლო გადაწყვეტილების საფუძველზე, რომელიც გამოიტანა მოთხოვნის წარმდგენმა მონაწილე სახელმწიფომ (ამასთან, ეს მოთხოვნა შეიძლება მოიხსნას მოთხოვნის წარმდგენი მონაწილე სახელმწიფოს მიერ) - უბრუნებს კონფისკაციის შედეგად ჩამორთმეულ ქონებას მოთხოვნის წარმდგენ მონაწილე სახელმწიფოს;

ბ) ამ კონვენციით ასეთად ცნობილი ნებისმიერი სხვა დანაშაულებებიდან მიღებული შემოსავლის შემთხვევაში, თუ კონფისკაცია განხორციელდა ამ კონვენციის 55-ე მუხლის შესაბამისად, და საბოლოო სასამართლო გადაწყვეტილების საფუძველზე, რომელიც გამოტანილ იქნა მოთხოვნის წარმდგენი მონაწილე სახელმწიფოში, (ამასთან, ეს მოთხოვნა შეიძლება მოიხსნას შესაბამისი მონაწილე სახელმწიფოს მიერ) - უბრუნებს მოთხოვნის წარმდგენ მონაწილე სახელმწიფოს კონფისკაციის საფუძველზე ჩამორთმეულ ქონებას, თუ მოთხოვნის წარმდგენი მონაწილე სახელმწიფო გონიერულად დაუშტკიცებს მოთხოვნის მიმღებ მონაწილე სახელმწიფოს კონფისკაციის საფუძველზე ჩამორთმეულ ქონებაზე ადრე არსებული საკუთრების უფლებას ან თუ მოთხოვნის მიმღები მონაწილე სახელმწიფო აღიარებს ზიანს, რომელიც მიადგა მოთხოვნის წარმდგენ მონაწილე სახელმწიფოს საკმარის საფუძვლად, კონფისკაციის შედეგად ჩამორთმეული ქონების დაბრუნებისათვის;

გ) ყველა სხვა შემთხვევაში, პირველ რიგში, განიხილავს საკითხს კონფისკაციის საფუძველზე ჩამორთმეული ქონების დაბრუნების შესახებ მოთხოვნის წარმდგენი მონაწილე სახელმწიფოსათვის ან ასეთი ქონების დაბრუნების შესახებ მისი წინანდელი კანონიერი მფლობელებისათვის ან დანაშაულებების გამო დაზარალებულთა სასარგებლოდ კომპენსაციის გაცემის შესახებ.

4. სათანადო შემთხვევებში, თუ მონაწილე სახელმწიფოებმა სხვა გადაწყვეტილება არ მიიღეს, მოთხოვნის მიმღებ მონაწილე სახელმწიფოს შეუძლია გამოჰქვითოს იმ გამოძიებასთან, სისხლისსამართლებრივ დევნისთან ან სასამართლო განხილვასთან დაკავშირებული გონიერული ზარჯები, რომლის

შესაბამისადაც მოხდა ჩამორთმეული ქონების დაბრუნება და მისი განკარგვა ამ მუხლის თანახმად.

5. სათანადო შემთხვევებში, მონაწილე სახელმწიფოებს შეუძლიათ აგრეთვე თითოეულ კონკრეტულ შემთხვევაში განიხილონ ურთიერთმისაღები შეთანხმებების დადების შესაძლებლობა კონფისკაციის საფუძველზე ჩამორთმეულ ქონების საბოლოოდ განკარგვისთან დაკავშირებით.

მუხლი 58. ოპერატიული ფინანსური ინფორმაციის შემკრები ქვედანაყოფები

მონაწილე სახელმწიფოები თანამშრომლობენ ერთმანეთთან დანაშაულებებიდან, რომლებიც ასეთად ცნობილია ამ კონვენციის შესაბამისად, მიღებული შემოსავლის გადარიცხვის თავიდან აცილებისა და მასთან ბრძოლის მიზნით, აგრეთვე იმ გზებისა და საშუალებების გამოყენების ხელშეწყობისათვის, რომლებიც აუცილებელია ასეთი შემოსავლის ამოსაღებად და განიხილავს საკითხს ოპერატიული ფინანსური ინფორმაციის შემკრები ქვედანაყოფის შექმნის შესახებ, რომელიც პასუხისმგებელი იქნება საეჭვო ფინანსური ოპერაციების თაობაზე მიმართვების მიღებაზე, გაანალიზებასა და კომპეტენტური ორგანოებისათვის ამ მიმართვების გაგზავნაზე.

მუხლი 59. ორმხრივი და მრავალმხრივი შეთანხმებები

მონაწილე სახელმწიფოები განიხილავენ ორმხრივი ან მრავალმხრივი შეთანხმების დადების შესაძლებლობას ამ კონვენციის მეხუთე თავის შესაბამისად, საერთაშორისო თანამშრომლობის ეფექტიანობის ამაღლების მიზნით.

თავი VI. ტექნიკური დახმარება და ინფორმაციის გაცვლა

მუხლი 60. კადრების მომზადება და ტექნიკური დახმარება

1. თითოეული მონაწილე სახელმწიფო, რამდენადაც ეს აუცილებელია, შეიმუშავებს, გაატარებს და სრულყოფს კონკრეტულ პროგრამებს თავისი პერსონალის მოსამზადებლად, რომელიც პასუხისმგებელია კორუფციის თავიდან აცილებისა და მასთან ბრძოლის სფეროში. კადრების მომზადების ეს პროგრამები, სხვასთან ერთად, ითვალისწინებს:

ა) კორუფციული ქმედებების თავიდან აცილების, გამოვლენისა და გამოძიების, აგრეთვე ამ ქმედებებისათვის სასჯელს და მათთან ბრძოლის ეფექტიან ღონისძიებებს, მტკიცებულებების შეგროვებისა და გამოძიების მეთოდების გამოყენების ჩათვლით;

ბ) პოტენციალის შექმნას კორუფციის წინააღმდეგ მიმართული სტრატეგიული პოლიტიკის შეიმუშავებისა და დაგეგმვის სფეროში;

გ) კომპეტენტური ორგანოების თანამშრომელთა მომზადებას სამართლებრივი ურთიერთდახმარების საკითხებზე თხოვნის შედგენასთან დაკავშირებით, ამ კონვენციის მოთხოვნათა შესაბამისად;

დ) დაწესებულებების შეფასებასა და განმტკიცებას, საჯარო სამსახურის მართვას, საჯარო ფინანსების მართვას, მათ შორის, საჯარო შესყიდვებისა და კერძო სექტორისა;

ე) დანაშაულებებიდან, რომლებიც ასეთად ცნობილია ამ კონვენციის შესაბამისად, მიღებული შემოსავლის გადარიცხვის თავიდან აცილებას, აგრეთვე ასეთი შემოსავლის ამოღებას;

ვ) დანაშაულებებიდან, რომლებიც ასეთად ცნობილია ამ კონვენციის შესაბამისად, მიღებული შემოსავლის გადარიცხვის თავიდან აცილების უზრუნველყოფასა და შეჩერებას;

ზ) დანაშაულებებიდან, რომლებიც ასეთად ცნობილია ამ კონვენციის შესაბამისად, მიღებული შემოსავლის გადაადგილებაზე, აგრეთვე ისეთ მეთოდებზე, რომლებიც გამოიყენება ასეთი შემოსავლის გადარიცხვის, დაფარვისა და დამალვისათვის თვალ-ყურის დევნას;

თ) სათანადო და ქმედითი სამართლებრივი და ადმინისტრაციული მექანიზმებისა და მეთოდების გამოყენებას, რომლებიც ხელს შეუწყობს დანაშაულებებიდან, რომლებიც ასეთად ცნობილია ამ კონვენციის შესაბამისად, მიღებული შემოსავლის ამოღებას;

ი) მეთოდებს, რომლებიც გამოიყენება იმ დაზარალებულთა და მოწმეთა დასაცავად, რომლებიც თანამშრომლობენ სასამართლო ორგანოებთან;

კ) თანამშრომელთა მომზადებას იმ საკითხებთან დაკავშირებით, რომლებიც შეეხება ეროვნულ და საერთაშორისო წესებს, უცხო ენების შესწავლას.

2. მონაწილე სახელმწიფოები თავიანთი შესაძლებლობების ფარგლებში, განიხილავენ ერთმანეთისათვის ყოვლისმომცველი ტექნიკური დახმარების გაწევის საკითხს, განსაკუთრებით განვითარებადი ქვეყნების ინტერესებიდან გამომდინარე, მათი კორუფციასთან ბრძოლის შესაბამისი გეგმებისა და პროგრამების განსაზღვრული, მატერიალური მხარდაჭერისა და კადრების მომზადების ჩათვლით იმ დარგებში, რომლებიც ამ მუხლის პირველი პუნქტითაა გათვალისწინებული, აგრეთვე ითვალისწინებს კადრების მომზადებას, დახმარების გაწევას და შესაბამისი გამოცდილებისა და სპეციალური ცოდნის გაზიარებას, რაც ხელს შეუწყობს საერთაშორისო თანამშრომლობას მონაწილე სახელმწიფოთა შორის გადაცემისა და სამართლებრივი ურთიერთდახმარების საკითხებთან დაკავშირებით.

3. მონაწილე სახელმწიფოები ყოველ ღონეს იხმარენ, რამდენადაც ეს აუცილებელია, გაააქტიურონ ძალისხმევა, რომელიც მიმართულია საერთაშორისო და რეგიონულ ორგანიზაციებში და შესაბამისი ორმხრივი და მრავალმხრივი შეთანხმებების ფარგლებში პრაქტიკული და სასწავლო ღონისძიებების ეფექტიანობის მაქსიმალურად ასამაღლებლად.

4. მონაწილე სახელმწიფოები განიხილავენ ერთმანეთისათვის დახმარების გაწევის შესაძლებლობას, რათა თავიანთ შესაბამის ქვეყნებში ჩატარდეს კორუფციის სახეების, მიზეზების, შედეგებისა და მასთან დაკავშირებული დანახარჯების შეფასება და კვლევა, კომპეტენტური ორგანოებისა და საზოგადოების მონაწილეობით, კორუფციასთან ბრძოლის სტრატეგიისა და ტაქტიკის შემუშავების მიზნით.

5. დანაშაულებებიდან, რომლებიც ასეთად ცნობილია ამ კონვენციის შესაბამისად, მიღებული შემოსავლის ამოღების ხელშესაწყობად მონაწილე სახელმწიფოებს შეუძლიათ გაცვალონ ექსპერტებთან დაკავშირებული ინფორმაცია, რომელიც დაეხმარება მათ დასახული მიზნის მიღწევას.

6. მონაწილე სახელმწიფოები განიხილავენ შესაძლებლობას გამოიყენონ სუბრეგიონული, რეგიონული და საერთაშორისო კონფერენციები და სემინარები თანამშრომლობისა და ტექნიკური დახმარების გაწევისათვის, პრობლემათა განხილვის სტიმულირებისათვის, რომლებიც მათ საერთო ინტერესებშია, მათ შორის, განსაკუთრებულ პრობლემებთან და მოთხოვნებთან დაკავშირებით, რომლებიც შეეხება განვითარებად ქვეყნებს და გარდამავალი ეკონომიკის მქონე ქვეყნებს.

7. მონაწილე სახელმწიფოები განიხილავენ ნებაყოფლობითი მექანიზმების შექმნის შესაძლებლობას ფინანსური მხარდაჭერის მიზნით განვითარებადი ქვეყნებისა და იმ გარდამავალი ეკონომიკის მქონე ქვეყნების ძალისხმევასთან დაკავშირებით, რათა მათ გამოიყენონ ეს კონვენცია ტექნიკური დახმარების დარგში შესაბამისი პროგრამებისა და პროექტების განსახორციელებლად.

8. თითოეული მონაწილე სახელმწიფო განიხილავს ნებაყოფლობითი შენატანების შეტანის შესაძლებლობას გაეროს ნარკოტიკებისა და დამნაშავეობის სამმართველოს საჭიროებისათვის, ამ სამმართველოს საშუალებით ამ კონვენციის შესასრულებლად განვითარებად ქვეყნებში შესაბამისი პროგრამებისა და პროექტების რეალიზების მიზნით.

მუხლი 61. კორუფციის შესახებ ინფორმაციის შეკრება. მისი ანალიზი და ასეთი სახის ინფორმაციის გაცვლა

1. თითოეული მონაწილე სახელმწიფო განიხილავს ექსპერტებთან კონსულტაციების ჩატარების, საკუთარ ტერიტორიაზე კორუფციის სფეროში არსებული ტენდენციების ანალიზის შესაძლებლობას და იმ პირობებისა, რომელშიც ხდება კორუფციული სამართალდარღვევები.

2. მონაწილე სახელმწიფოები, რამდენადაც ეს შესაძლებელია, ზოგადი განსაზღვრებების, სტანდარტებისა და მეთოდოლოგიის შემუშავების მიზნით, განიხილავენ სტატისტიკური მონაცემებისა და კორუფციასთან დაკავშირებული ანალიტიკური ცოდნისა და ინფორმაციის გაფართოების შესაძლებლობებს, მათ შორის, კორუფციის თავიდან აცილებისა და მასთან ბრძოლის საქმეში პრაქტიკის ოპტიმალურ სახეებთან დაკავშირებით, აგრეთვე ასეთი პრაქტიკის ერთმანეთისათვის გასაზიარებლად საერთაშორისო და რეგიონულ ორგანიზაციათა მეშვეობით.

3. თითოეული მონაწილე სახელმწიფო განიხილავს შესაძლებლობას საკუთარ პოლიტიკაზე და კორუფციასთან ბრძოლაში პრაქტიკულ ღონისძიებებზე კონტროლის დაწესების შესახებ, აგრეთვე შესაძლებლობას მათი ეფექტიანობისა და ქმედითობის შეფასების შესახებ.

მუხლი 62. სხვა ღონისძიებები ამ კონვენციის შესრულება

ეკონომიკური განვითარებისა და ტექნიკური დახმარების
საშუალებებით

1. მონაწილე სახელმწიფოები ატარებენ ღონისძიებებს, რომლებიც ხელს უწყობს ამ კონვენციის თვითმართვად შესრულებას, რამდენადაც ეს შესაძლებელია, საერთაშორისო თანამშრომლობის შედეგად საზოგადოებისათვის კორუფციის ნეგატიური შედეგების გათვალისწინებით, მათ შორის, მისი ძველადი განვითარებისათვის.

2. მონაწილე სახელმწიფოები, რამდენადაც ეს შესაძლებელია, ერთმანეთთან კოორდინაციითა და საერთაშორისო და რეგიონული ორგანიზაციების დახმარებით, გაატარებენ კონკრეტულ ღონისძიებებს. ეს ღონისძიებები მიმართულია იმისათვის, რომ:

ა) გააქტიურონ თავიანთი თანამშრომლობა სხვადასხვა დონეზე განვითარებად ქვეყნებთან, მათი შესაძლებლობების განმტკიცებისათვის კორუფციის თავიდან აცილებისა და მასთან ბრძოლის სფეროში;

ბ) გააფართოონ ფინანსური და მატერიალური დახმარება განვითარებადი ქვეყნების ძალისხმევის მხარდასაჭერად კორუფციის თავიდან აცილებისა და მასთან ბრძოლის ეფექტიანობის ამაღლებისათვის და გაუწიონ მათ დახმარება ამ კონვენციის წარმატებით შესრულებაში;

გ) გაუწიონ ტექნიკური დახმარება განვითარებად ქვეყნებსა და გარდამავალი ეკონომიკის მქონე ქვეყნებს ამ კონვენციის შესასრულებლად მათი მოთხოვნების სრულად დაკმაყოფილებისათვის. ამისათვის ეს მონაწილე სახელმწიფოები ისწრაფვიან, რეგულარულად შეიტანონ საკმარისი ნებაყოფლობითი შენატანები იმ ანგარიშზე, რომელიც ფინანსირების მექანიზმში გაეროს მიერ კონკრეტულად ამ მიზნისათვის შეიქმნა. მონაწილე სახელმწიფოებს შეუძლიათ აგრეთვე განსაკუთრებულად განიხილონ, თავიანთი შიდა უზრუნველყოფის შესაბამისად და ამ კონვენციის დებულებებზე დაყრდნობით, ზემოაღნიშნულ ანგარიშზე ფულადი საშუალებების განსაზღვრული ნაწილის გადარიცხვის შესაძლებლობა ან ამ დანაშაულებებიდან ან ქონებიდან, რომელიც დაექვემდებარა კონფისკაციას ამ კონვენციის დებულებათა თანახმად, მიღებული შემოსავლის შესაბამისი ღირებულების გადარიცხვა;

დ) წახალისონ და დაარწმუნონ სხვა სახელმწიფოები და ფინანსური დაწესებულებები, სათანადო შემთხვევებში, მათთან ძალისხმევის გაერთიანებით, რაც გათვალისწინებულია ამ მუხლით, მათ შორის, განვითარებადი ქვეყნებისათვის კადრების მომზადებასა და თანამედროვე მოწყობილობებთან დაკავშირებით მრავალმხრივი პროგრამების მოსამზადებლად, რათა ისინი დაეხმარონ მათ ამ კონვენციის მიზნების მიღწევაში.

3. რამდენადაც ეს შესაძლებელია, ეს ღონისძიებები ზიანს არ აყენებს უცხოურ დახმარებასთან დაკავშირებულ არსებულ მოვალეობებს ან სხვა ხელშეკრულებებს, ფინანსურ თანამშრომლობასთან დაკავშირებით ორმხრივ, რეგიონულ ან საერთაშორისო დონეებზე.

4. მონაწილე სახელმწიფოებს შეუძლიათ დადონ ორმხრივი ან მრავალმხრივი შეთანხმება მატერიალურ-ტექნიკურ დახმარებასთან დაკავშირებით, ფინანსური ხელშეკრულებების გათვალისწინებით, რომლებიც აუცილებელია ამ კონვენციის შესაბამისად, საერთაშორისო თანამშრომლობის ეფექტიანობის უზრუნველყოფისათვის, აგრეთვე კორუფციის გამოვლენის, თავიდან აცილებისა და მასთან ბრძოლისათვის.

თავი VII. ამ კონვენციის განხორციელების მექანიზმები

მუხლი 63. ამ კონვენციის მონაწილე სახელმწიფოთა კონფერენცია

1. ამ კონვენციით ფუძნდება მონაწილე სახელმწიფოთა კონფერენცია მონაწილე სახელმწიფოთა შესაძლებლობების გაფართოებისა და მათ შორის თანამშრომლობის მიზნებით, რომლებიც განსაზღვრულია ამ კონვენციით, აგრეთვე ამ კონვენციის შესრულებისათვის ხელშეწყობისათვის და მის შესრულებაზე მიმოხილვის განხორციელების მიზნით.

2. გაეროს გენერალური მდივანი იწვევს მონაწილე სახელმწიფოთა კონფერენციას არა უგვიანეს ერთი წლისა ამ კონვენციის ძალაში შესვლიდან. შემდგომში მონაწილე სახელმწიფოთა კონფერენციის მიერ მიღებული პროცედურის წესების შესაბამისად, ტარდება კონფერენციის რიგითი თათბირები.

3. მონაწილე სახელმწიფოთა კონფერენცია იღებს პროცედურასთან დაკავშირებული წესებს, წესებს, რომლებიც არეგულირებს ამ მუხლით განსაზღვრული საქმიანობის სახეების განხორციელებას, აგრეთვე წესებს, რომლებიც შეეხება დამკვირვებელთა - დაშვებასა და მონაწილეობას და მათი ხარჯების ანაზღაურებას ასეთი სახის საქმიანობის განხორციელებისათვის.

4. მონაწილე სახელმწიფოთა კონფერენცია ათანხმებს საქმიანობის სახეების პროცედურებსა და მეთოდებს იმ მიზნის მისაღწევად, რომელიც ამ მუხლის პირველი პუნქტითაა გათვალისწინებული, აგრეთვე:

ა) ხელს უწყობს მონაწილე სახელმწიფოთა საქმიანობას ამ კონვენციის მე-60 და 62-ე მუხლებით და II-V თავების თანახმად, მათ შორის, ნებაყოფლობითი შენატანების მობილიზების წახალისებისას;

ბ) ხელს უწყობს მონაწილე სახელმწიფოთა შორის კორუფციის ფორმებისა და ამ სფეროში ტენდენციების შესახებ ინფორმაციის გაცვლას, აგრეთვე კორუფციის თავიდან აცილებისა და მასთან ბრძოლის წარმატებული მეთოდების, დანაშაულებებიდან მიღებული შემოსავლის დაბრუნების შესახებ, ამ მუხლით გათვალისწინებული შესაბამისი ინფორმაციის გამოქვეყნებით;

გ) ხელს უწყობს შესაბამის საერთაშორისო და რეგიონულ ორგანიზაციებთან და მექანიზმებთან, აგრეთვე არასამთავრობო ორგანიზაციებთან თანამშრომლობას;

დ) ხელს უწყობს შესაბამისი ინფორმაციის სათანადოდ გამოყენებას, რომელიც მოამზადეს სხვა საერთაშორისო და რეგიონულმა მექანიზმებმა

კორუფციის თავიდან აცილებისა და მასთან ბრძოლის მიზნით, მუშაობაში ზედმეტი დუბლირების აღმოსაფხვრელად;

ე) ხელს უწყობს მონაწილე სახელმწიფოთა მიერ ამ კონვენციის შესრულების საკითხების პერიოდულად განხილვას;

ვ) ხელს უწყობს რეკომენდაციების მიღებას, რომლებიც შეეხება ამ კონვენციის სრულყოფასა და მის შესრულებას;

ზ) ხელს უწყობს მონაწილე სახელმწიფოთა ტექნიკური დახმარებისათვის მოთხოვნათა აღრიცხვას ამ კონვენციის განხორციელებასთან დაკავშირებით და შესაბამისი რეკომენდაციების მიღებას, ნებისმიერ მოქმედებასთან დაკავშირებით, რომელსაც იგი ჩათვლის ამისათვის საჭიროდ.

5. ამ მუხლის მე-4 პუნქტის მიზნებისთვის, მონაწილე სახელმწიფოთა კონფერენცია იღებს საჭირო მონაცემებს იმ ღონისძიებათა შესახებ, რომლებიც გაატარეს მონაწილე სახელმწიფოებმა ამ კონვენციის შესასრულებლად და იმ სიძნელეების შესახებ, რომლებსაც ადგილი ჰქონდა მათ მიერ მიწოდებული ინფორმაციისა და მიმოხილვის ჩასატარებელი დამატებითი მექანიზმების საფუძველზე, რომელიც შეიძლება შექმნას მონაწილე სახელმწიფოთა კონფერენციამ.

6. თითოეული მონაწილე სახელმწიფო მონაწილე სახელმწიფოთა კონფერენციას წარუდგენს ინფორმაციას თავისი პროგრამების, გეგმებისა და პრაქტიკის შესახებ, აგრეთვე საკანონმდებლო და ადმინისტრაციული ღონისძიებების შესახებ, რომლებიც მიმართულია ამ კონვენციის შესასრულებლად, რასაც მოითხოვს მონაწილე სახელმწიფოთა კონფერენცია. მონაწილე სახელმწიფოთა კონფერენცია სწავლობს ასეთი ინფორმაციის მისაღებად და მის საფუძველზე შესაბამისი გადაწყვეტილების მიღების უფრო ეფექტიანი საშუალებების გამონახვის საკითხებს, აგრეთვე სხვასთან ერთად საკითხს იმ ინფორმაციის შესახებ, რომელიც მიიღო მონაწილე სახელმწიფოებიდან და კომპეტენტური საერთაშორისო ორგანიზაციებიდან. შესაძლებელია ასევე ისეთი მასალების განხილვაც, რომლებიც მიღებულია შესაბამისი არასამთავრობო ორგანიზაციებიდან, რომლებიც სათანადოდ აკრედიტებულნი არიან იმ პროცედურების შესაბამისად, რომლებსაც განსაზღვრავს მონაწილე სახელმწიფოთა კონფერენცია.

7. ამ მუხლის მე-4-6 პუნქტების თანახმად მონაწილე სახელმწიფოთა კონფერენცია, თუ იგი ჩათვლის ამას აუცილებლად, აფუძნებს ნებისმიერ შესაბამის მექანიზმს ან ორგანოს ამ კონვენციის შესრულების ეფექტიანობის ხელშეწყობისათვის.

მუხლი 64. სამდივნო

1. გაეროს გენერალური მდივანი უზრუნველყოფს მონაწილე სახელმწიფოთა კონფერენციას სამდივნოს მომსახურებით.

2. სამდივნო:

ა) დახმარებას უწევს მონაწილე სახელმწიფოთა კონფერენციას იმ საქმიანობაში, რომელიც გათვალისწინებულია ამ კონვენციის 63-ე მუხლით, აგრეთვე ორგანიზებას უწევს მონაწილე სახელმწიფოთა კონფერენციის სესიებს და უზრუნველყოფს მათ საჭირო მომსახურებით;

ბ) შესაბამისი თხოვნის საფუძველზე ეხმარება მონაწილე სახელმწიფოებს, რათა მათ წარუდგინონ ინფორმაცია მონაწილე სახელმწიფოთა კონფერენციას ამ კონვენციის 63-ე მუხლის მე-5 და მე-6 პუნქტების შესაბამისად;

გ) უზრუნველყოფს სხვა შესაბამისი საერთაშორისო და რეგიონული ორგანიზაციების სამდივნოებთან აუცილებელ კოორდინაციას.

თავი VII. დასკვნითი დებულებანი

მუხლი 65. კონვენციის შესრულება

1. თითოეული მონაწილე სახელმწიფო თავისი შიდა კანონმდებლობის ფუძემდებლური პრინციპების შესაბამისად ატარებს აუცილებელ ღონისძიებებს, საკანონმდებლო და ადმინისტრაციულ ღონისძიებების ჩათვლით, ამ კონვენციით გათვალისწინებული თავისი მოვალეობების შესასრულებლად.

2. თითოეულ მონაწილე სახელმწიფოს შეუძლია მიიღოს შედარებით უფრო მკაცრი ღონისძიებები, ვიდრე ეს განსაზღვრულია ამ კონვენციით, კორუფციის თავიდან აცილებისა და მასთან ბრძოლის მიზნით.

მუხლი 66. დავის გადაწყვეტა

1. მონაწილე სახელმწიფოები ისწრაფვიან დაარეგულირონ დავა, რომელიც დაკავშირებულია ამ კონვენციის განმარტებებთან და მის გამოყენებასთან შესაბამისი მოლაპარაკებებით.

2. ნებისმიერი დავა ორ ან მეტ მონაწილე სახელმწიფოს შორის ამ კონვენციის განმარტებებთან ან მის გამოყენებასთან დაკავშირებით, რომელიც არ რეგულირდება მოლაპარაკებების გზით გარკვეულ დროში, ერთ-ერთი მონაწილე სახელმწიფოს თხოვნით ექვემდებარება საარბიტრაჟო განხილვას. თუ საარბიტრაჟო განხილვის თხოვნით მიმართვის დღიდან 6 თვეში ეს მონაწილე სახელმწიფოები ვერ შეთანხმდებიან მის ორგანიზებაზე, ნებისმიერ ამ მონაწილე სახელმწიფოს შეუძლია გადასცეს დავა საერთაშორისო სასამართლოს და მიმართოს მას განცხადებით სასამართლო სტატუსის შესაბამისად.

3. თითოეულ მონაწილე სახელმწიფოს უფლება აქვს ამ კონვენციის ხელმოწერის, რატიფიკაციის, მიღების ან დამტკიცების დროს ან მასთან მიერთებისას განაცხადოს, რომ იგი არ უერთდება ამ მუხლის მე-2 პუნქტის დებულებებს. სხვა მონაწილე სახელმწიფოებს ამ მუხლის მე-2 პუნქტის დებულებები არაფერს არ ავალდებულებს სხვა ნებისმიერი მონაწილე სახელმწიფოს წინაშე, რომელმაც გააკეთა ასეთი დათქმა.

4. მონაწილე სახელმწიფოს, რომელმაც გააკეთა დათქმა ამ მუხლის მე-2 პუნქტის შესაბამისად, უფლება აქვს ნებისმიერ დროს გააუქმოს ეს დათქმა გაეროს გენერალური მდივნისათვის შეტყობინების გაგზავნის საფუძველზე.

მუხლი 67. ამ კონვენციის ხელმოწერა, რატიფიკაცია, მიღება, დამტკიცება ან მასთან მიერთება

1. წინამდებარე კონვენცია ღიაა ხელმოსაწერად ყველ სახელმწიფოსათვის 2003 წლის 9 დეკემბრიდან 11 დეკემბრის ჩათვლით პერიოდში, მექსიკაში, ხოლო შემდგომში – 2005 წლის 9 დეკემბრამდე ნიუ-იორკში გაეროს ცენტრალურ დაწესებულებებში.

2. წინამდებარე კონვენცია ღიაა ხელმოსაწერად აგრეთვე ეკონომიკური ინტეგრაციის რეგიონული ორგანიზაციებისათვის იმ პირობით, რომ ასეთი ორგანიზაციის ერთი მონაწილე სახელმწიფომ მაინც ხელი მოაწერა ამ კონვენციას ამ მუხლის პირველი პუნქტის შესაბამისად.

3. წინამდებარე კონვენცია ექვემდებარება რატიფიკაციას, მიღებას ან დამტკიცებას. სარატიფიკაციო სიგელები ან მიღების ან დამტკიცების შესახებ დოკუმენტები შესანახად გადაეცემა გაეროს გენერალურ მდივანს. ეკონომიკური ინტეგრაციის რეგიონულ ორგანიზაციას უფლება აქვს თავისი სარატიფიკაციო სიგელი ან მიღების ან დამტკიცების შესახებ დოკუმენტი შესანახად ჩააბაროს, თუ მისი მონაწილე სახელმწიფოებიდან არანაკლებ ერთი მაინც ასევე მოიქცევა ამ სარატიფიკაციო სიგელში ან მიღების ან დამტკიცების დოკუმენტში ასეთი ორგანიზაცია აცხადებს თავისი კომპეტენციის სფეროზე იმ საკითხებთან დაკავშირებით, რომლებიც რეგულირდება ამ კონვენციით. ასეთი ორგანიზაცია აგრეთვე აცნობებს დეპოზიტარს თავისი კომპეტენციის სფეროს ნებისმიერ შესაბამის ცვლილებასთან დაკავშირებით.

4. წინამდებარე კონვენცია ღიაა მისაერთებლად ნებისმიერი სახელმწიფოსათვის ან ეკონომიკური ინტეგრაციის ნებისმიერი რეგიონული ორგანიზაციისათვის, თუ მონაწილე სახელმწიფოთაგან არანაკლებ ერთი მაინც არის ამ კონვენციის მონაწილე. მიერთებასთან დაკავშირებული დოკუმენტები შესანახად გადაეცემა გაეროს გენერალურ მდივანს. მიერთებისას ეკონომიკური ინტეგრაციის რეგიონული ორგანიზაცია აცხადებს თავისი კომპეტენციის სფეროს შესახებ იმ საკითხებთან დაკავშირებით, რომლებიც რეგულირდება ამ კონვენციით. ასეთი ორგანიზაცია აგრეთვე აცნობებს დეპოზიტარს თავისი კომპეტენციის სფეროს ნებისმიერი შესაბამისი ცვლილების შესახებ.

მუხლი 68. კონვენციის ძალაში შესვლა

1. წინამდებარე კონვენცია ძალაში შედის 30-ე სარატიფიკაციო სიგელის ან მიღების დამტკიცების ან მიერთების შესახებ დოკუმენტის შესანახად ჩაბარებიდან 90-ე დღეს. ამ პუნქტის თანახმად, ნებისმიერი ასეთი სიგელი ან დოკუმენტი, რომელიც ეკონომიკური ინტეგრაციის რეგიონულმა ორგანიზაციამ ჩააბარა

შესანახად, არ განიხილება იმ სიგელებისა და დოკუმენტების დამატებად, რომლებიც ასეთი ორგანიზაციის მონაწილე სახელმწიფოებმა ჩააბარეს შესანახად.

2. თითოეული სახელმწიფოსათვის ან ეკონომიკური ინტეგრაციის რეგიონული ორგანიზაციისათვის, რომელიც ახორციელებს რატიფიკაციას, იღებს ან ამტკიცებს ამ კონვენციას ან უერთდება მას 30-ე სარატიფიკაციო სიგელის ან ასეთი მოქმედების შესახებ დოკუმენტის შესანახად ჩაბარების შემდეგ, ეს კონვენცია ძალაში შედის ასეთი სახელმწიფოს ან ორგანიზაციის მიერ შესაბამისი სიგელის ან დოკუმენტის შესანახად ჩაბარებიდან 30-ე დღეს ან ამ კონვენციის ძალაში შესვლის დღიდან ამ მუხლის პირველი პუნქტის შესაბამისად, იმისდა მიხედვით, თუ რომელი შედის ძალაში უფრო გვიან.

მუხლი 69. შესწორებები

1. წინამდებარე კონვენციის ძალაში შესვლიდან 5 წლის შემდეგ მონაწილე სახელმწიფოს უფლება აქვს შესთავაზოს შესწორება და გაუგზავნოს იგი გაეროს გენერალურ მდივანს, რომელიც შემდგომში გადაუგზავნის წარმოდგენილ შესწორებას მონაწილე სახელმწიფოებს და ამ კონვენციის მონაწილე სახელმწიფოთა კონფერენციას ამ წინადადების განხილვის მიზნით და შესაბამისი გადაწყვეტილების მიღებასთან დაკავშირებით. მონაწილე სახელმწიფოთა კონფერენცია ყველა ღონეს ხმარობს თითოეულ შესწორებასთან დაკავშირებით კონსენსუსის მიღების თაობაზე. თუ კონსენსუსის მიღწევის ყველა ძალისხმევა ამოიწურა და შეთანხმება მაინც არ იქნა მიღებული, მაშინ, როგორც უკიდურესი ზომა, შესწორების მისაღებად საჭიროა მონაწილე სახელმწიფოთა კონფერენციის სხდომაზე დამსწრე და კენჭისყრაში მონაწილე სახელმწიფოთა ხმების ორ მესამედი.

2. საკუთარი კომპეტენციის სფეროში შემავალ საკითხებში ეკონომიკური ინტეგრაციის რეგიონული ორგანიზაციები ახორციელებენ თავისი ხმის უფლებას ამ მუხლის შესაბამისად, იმ ხმათა რაოდენობით, რომელიც თანაბარია მონაწილე სახელმწიფოთა რაოდენობისა, რომლებიც არიან ამ კონვენციის მონაწილენი.

3. შესწორება, რომელიც მიღებულია ამ მუხლის პირველი პუნქტის შესაბამისად, მონაწილე სახელმწიფოთა მიერ ექვემდებარება რატიფიკაციას, მიღებას ან დამტკიცებას.

4. შესწორება, რომელიც მიღებულია ამ მუხლის პირველი პუნქტის შესაბამისად, მონაწილე სახელმწიფოს მიმართ ძალაში შედის მის მიერ გაეროს გენერალური მდივნისათვის ასეთი შესწორების სარატიფიკაციო სიგელის ან მისი მიღების ან დამტკიცების შესახებ დოკუმენტის შესანახად ჩაბარებიდან 90 დღის შემდეგ.

5. შესწორების ძალაში შესვლის შემდეგ იგი ხდება აუცილებლად შესასრულებელი იმ მონაწილე სახელმწიფოთათვის, რომლებმაც თანხმობა განაცხადეს მისი მიღების შესახებ სხვა მონაწილე სახელმწიფოები ჩვეულებრივ დაკავშირებულნი არიან ამ კონვენციის დებულებებთან და მის ნებისმიერ

შესწორებებთან, რომლებიც რატიფიცირებული, მიღებული ან დამტკიცებულია მათ მიერ უფრო ადრე.

მუხლი 70. დენონსაცია

1. მონაწილე სახელმწიფოს შეუძლია ამ კონვენციის დენონსაცია გაეროს გენერალური მდიენისათვის წერილობითი შეტყობინების გაგზავნის საფუძველზე. ასეთი დენონსაცია ძალაში შედის გენერალური მდიენის მიერ შეტყობინების მიღებიდან ერთი წლის შემდეგ.

2. ეკონომიკური ინტეგრაციის რეგიონული ორგანიზაცია აღარ ჩაითვლება ამ კონვენციის მონაწილედ მას შემდეგ, რაც ყველა მისი მონაწილე სახელმწიფო მოახდენს ამ კონვენციის დენონსირებას.

მუხლი 71. ამ კონვენციის დეპოზიტარი და ენები

1. ამ კონვენციის დეპოზიტარად ინიშნება გაეროს გენერალური მდიენი.

2. ამ კონვენციის დედანია ინგლისურ, არაბულ, ესპანურ, ჩინურ, რუსულ და ფრანგულ ენებზე შესრულებული ტექსტები, რომლებიც ერთნაირად ავთენტიკურია და შესანახად გადაეცემა გაეროს გენერალურ მდიენს.

ყოველივე ამის დასადასტურებლად ქვემოთხელისმომწერნი თავიანთი მთავრობების მიერ სათანადოდ უფლებამოსილმა წარმომადგენლებმა, ხელი მოაწერეს ამ კონვენციას.